

Vern av Statskog SFs grunn II

Områder i Sør-Trøndelag fylke. Utkast til verneplan.

1 – 2007

Rapport

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
Miljøvernavdelingen
Statens Hus
7468 Trondheim
Tlf. 73199006 Telefaks 73199101

Rapport

Nr. 1 - 2007

Tittel: Vern av Statskog SFs grunn II. Områder i Sør-Trøndelag fylke. Utkast til verneplan.		
Utgiver: Fylkesmannen i Sør-Trøndelag		
Antall sider: 91	ISBN 82-7540-191-7	Dato: 18.07.2007
Ansvarlig signatur Marit Lorvik		Opplag: 250
Emneord: Skog Naturforvaltning Naturvern		Keywords: Coniferous forest Nature management Nature conservation
Ekstrakt: Målet med verneplanen er at vern av skogarealer eid av Statskog SF skal bidra til å øke andelen med skog vernet etter naturvernloven i Norge og slik sikre et representativt utvalg av de typiske og sjeldne/true elementene i norsk skogsnatur for ettertiden. Vern av skog på Statskog SFs grunn er derfor en viktig del av arbeidet med å sikre det biologiske mangfoldet. Av 3 799 arter på den norske rødlista er 48 % knyttet til skog. Stortinget har gått inn for at Statskog SFs arealer skal brukes aktivt for å øke skogvernet i Norge. Pr. 01.01.2007 er ca. 1,33 % av det produktive skogarealet i Norge fredet. Det er en målsetting å øke dette til minst 4,6 % i henhold til de anbefalinger som er gitt i forbindelse med evalueringen av skogvernet i Norge. Vern av skog på Statskog SFs grunn vurderes i flere fylker i Norge. I denne verneplanen høres det på 11 aktuelle verneområder i Sør-Trøndelag fylke i form av naturreservater, med et samlet areal på 71 051 daa.		
Abstract: The goal with the conservation plan is to protect a representative selection of the typical as well as the rare/threatened elements of Norwegian forest ecosystem. The conservation plan for forest on Statskog SFs ground is an important part of the process of protecting the biological diversity. Of 3 799 species in the Norwegian red list, are 48 % bounded to forests. The Parliament has decided that Statskog SFs ground shall be used in the work of protection of forest in Norway. 1,33 % of the productive forest in Norway is protected. It is a goal to increase this to at least 4,6 % after the recommendation given in the evaluation of forest protection in Norway. Protection of forest on Statskog SFs ground is considered in several counties in Norway. This protection plan gives a presentation of eleven localities in Sør-Trøndelag county with a total area of 7 105 hectar.		

Forord

Vern av områder med skog har de siste 15 år vært prioritert i verneplanarbeidet i Norge. Grunnlaget for arbeidet har vært St.meld. nr. 68 (1980-81). *Vern av norsk natur*, St.meld. nr. 46 (1988-89). *Miljø og utvikling*, St.meld. nr. 40 (1994-95). *Opptrapping av skogvernet fram mot år 2000* og St. meld. Nr. 25 (2002-2003) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand*.

Formålet med denne verneplanen er at vern av skogarealer eid av Statskog SF skal bidra til å øke andelen med skog vernet etter naturvernloven i Norge og slik sikre et representativt utvalg av de typiske og sjeldne/traa elementene i norsk skogsnatur for ettertiden. Verneplanen er knyttet opp mot Statskog SFs grunn. Både ren statsgrunn og områder i statsallmenninger inngår i verneplanen.

Direktoratet for naturforvaltning og Statskog SF inngikk i 2004 en samarbeidsavtale om vern av skog. Det framgår av denne avtalen at Statskog SFs rolle i dette arbeidet er grunneiers, og at Direktoratet for naturforvaltning er miljøvernmyndighet. Statskog SFs deltagelse i prosessen må ses i lys av dette.

Direktoratet for naturforvaltning har ansvaret for å gjennomføre verneplanen etter de vedtatte retningslinjer. Fylkesmannen har ansvaret for gjennomføringen på fylkesnivå.

Med bakgrunn i kjente verneverdige områder, eldre naturfaglige registreringer, skogbruksplaner, nøkkelbiotopregistreringer, lokalkunnskap, tips fra miljøvernorganisasjoner og andre, er det avgrenset områder der det er gjennomført naturfaglige registreringer.

Resultatet fra disse registreringene finnes først og fremst i NINA Rapport 151 "Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 2 Årsrapport for registreringer i Midt-Norge 2005." I tillegg er det gjort registreringer langs Gaula i 2006, og her foreligger det foreløpige rapporter. Registreringene er gjennomført av NINA, Siste Sjanse og Miljøfaglig utredning. På bakgrunn av disse registreringene utarbeider hvert fylke (ved Fylkesmannen) en delplan, som sendes på en felles lokal og sentral høring. Fylkesmannen sender sitt forslag etter høring til Direktoratet for naturforvaltning, som gjør sine vurderinger og anbefalinger, og sender verneplanen til Miljøverndepartementet. Miljøverndepartementet forbereder verneplanen for vedtak i statsråd.

I 2004-2006 ble det gjennomført en første runde med vern av Statskog SFs grunn i Sør-Trøndelag, som resulterte i vern av fire områder med et totalareal på 85 227 dekar.

I denne rapporten fremmes en verneplan nummer to for Statskog SFs grunn i Sør-Trøndelag, i tråd med regjeringens behandling av St. meld. nr. 25 (2002-2003) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand*. I fire av områdene er det også med privateide arealer.

Fylkesmannen har holdt møter og befaringer hvor de har hatt kontakt med rettighetshavere, organisasjoner og kommuner. Dette har gitt nyttige opplysninger i arbeidet.

18.07.2007

Marit Lorvik
underdirektør

Innhold

Sammendrag	4
Innledning	6
2. Skogvern i Norge	7
2.1. Evalueringen, omfang og definerte mangler	7
2.2. St. meld. nr. 25 (2002-2003). Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand	8
2.3. Verneformål og vernemotiver	8
3. Vern av skog på statlig grunn	10
3.1. Dagens omfang	10
3.2. Annet vern på Statskog, jf. Nasjonalparkplanen	10
4. Utvidet skogvern	10
4.1. Bakgrunn for verneplanen	11
4.2. Hvilke skogtyper fanges opp av verneplanen	11
5. Hva vernet innebærer	12
5.1. Forskrifter og restriksjonsnivå med kommentarer	12
5.2. Økonomisk erstatning	14
5.3. Rettighetshavere på statsgrunn	15
6. Vurdering av skogvernet i Trøndelag	16
6.1. Sonevis vurdering av vernet skog i Trøndelag	17
6.2. Vurderinger av vernet skog i Trøndelag i forhold til vegetasjonssoner	22
6.3. Oppsummering	24
7. Verneplan på Statskog SFs grunn	25
7.1. Hjemmel for vern	25
7.2. Verneprosessen	25
7.3. Registreringer	26
7.4. Omfanget	26
7.5. Områdeoversikt	26
8. Beskrivelse av enkeltområder	30
Mølmannsdalslia	30
Ledalen	35
Lokbekken	41
Elvåsen	46
Dragåsen	51
Dragåsvollan	56
Henddalen med Hendfossen	61
Samsjøen	67
Skaumsjøen	72
Jervfjellet	78
Nålbogen	84
9. Forklaring av ord og uttrykk	89
10. Litteraturliste	91

Sammendrag

Vern av skog er en viktig del av arbeidet med å sikre det biologiske mangfoldet i Norge. I henhold til nasjonale målsettinger og internasjonale avtaler har Norge forpliktet seg til å iverksette tiltak for vern, restaurering og bærekraftig bruk av dette mangfoldet.

Vern av skog er ett av virkemidlene for å sikre det biologiske mangfoldet i skog. Ca 1,33 prosent av det produktive skogarealet er pr. 01.01.2007 vernet i Norge. I tillegg til slikt vern må nødvendige hensyn innarbeides i forvaltningen av andre arealer.

Ved behandlingen av St.meld. nr. 25 (2002-2003) la Stortinget opp til en styrking av skogvernet. Vern skal prioriteres i henhold til de anbefalinger som er gjort i den faglige evalueringen. Stortingsmeldingen legger også opp til at Statskog SFs arealer og annen offentlig grunn skal vurderes for å øke andelen vernet skog.

Direktoratet for naturforvaltning (DN) leder arbeidet med verneplanen. Fylkesmannen har ansvaret for kontakten med partene, utarbeidelsen av verneforslag og for gjennomføring av lokal og sentral høring.

I forkant av denne høringsprosessen, har Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Direktoratet for naturforvaltning hatt møter med sentrale organisasjoner. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag har hatt ansvaret for den lokale prosessen. Det har vært holdt møter med berørte parter i planleggingen av områdene i Sør-Trøndelag.

I delplan for Sør-Trøndelag fylke høres det på følgende områder:

Navn	Kommune	Tot. areal	Produktiv skog
Mølmannsdalslia	Røros	610	393
Ledalen	Holtålen	8896	3577
Lokbekken	Holtålen	633	587
Elvåsen	Holtålen og Midtre Gauldal	330	330
Dragåsen	Midtre Gauldal	273	273
Dragåsvollan	Midtre Gauldal	937	636
Henddalen med Hendfossen	Midtre Gauldal	23790	4662
Samsjøen	Midtre Gauldal	16643	1482
Skaumsjøen	Rennebu	2744	1660
Jervfjellet	Malvik og Trondheim	8948	5075
Nålbogen	Selbu	7247	3075
Sum areal		71051	21750

Totalt for de 11 områder er arealet på 71 051 daa, hvorav 21 750 daa er produktiv skog. 2 områder det høres på er over 10 km². Verneplanen omfatter Statskog SFs grunn, og innbefatter både ren statsgrunn og statsallmenning. I tillegg inngår privat grunn i områdene Ledalen, Henddalen med Hendfossen, Skaumsjøen og Jervfjellet, der grunneierne frivillig deltar i verneprosessen. Et privateid areal i sørdelen av Henddalen har tidligere vært med i verneprosessen knyttet til etablering av verneområder i Forollhogna-området, som ledd i gjennomføringen av nasjonalparkplanen.

En omfattende høringsprosess med lokal og sentral høring vil gi alle aktuelle parter mulighet til å komme med sine synspunkter på utkastet til vern av Statskog SFs grunn. Alle uttalelser vil bli lagt ved saken helt til sluttbehandlingen i Regjeringen, som fatter det endelige vernevedtaket. Tilsvarende gjelder også for de private arealer som er med.

Det er utarbeidet egne fredningsforskrifter tilpasset hvert enkelt område. Disse forskriftsforslagene inngår også i høringsdokumentene. Justeringer av disse vil skje på bakgrunn av høringene.

I naturreservatene vil hele økosystemet bli fredet, dvs. alle planter og dyr og de økologiske prosessene i området (nedbryting, vindfelling, insektangrep m.m.). Alle inngrep i området vil i utgangspunktet være forbudt (nye tekniske inngrep, skogsdrift, dyrking, grøfting, motorferdsel m.m.). Jakt, fiske og sanking av bær og sopp vil fortsatt være tillatt. Husdyr- og reinbeite vil fortsatt være tillatt. I de ulike verneområdene er det gjort lokale tilpasninger ut fra ulike brukerinteresser. For detaljer om verneforskriften bør man derfor se på verneforskriften for det enkelte område.

I forbindelse med fredning som naturreservat, vil rettighetshaverne og grunneierne ha krav på erstatning. Erstatningen skal fastsettes etter reglene i vederlagsloven.

1. Innledning

"En skog er så mye mer enn trær. Skogen er ikke bare hjem for planter og dyr, det er de som er skogen." (Åke Aronsson).

Skogene våre danner økosystemer med en enorm variasjonsrikdom som er under stadig utvikling. Trærne er bare en liten del som er avhengige av resten av systemet for å finne levevilkår.

Våre skoger dekker ca 37 % (119 200 km²) av landets totalareal. Det meste av våre skoger er en del av den nordlige (boreale) barskogsonen som strekker seg gjennom de skandinaviske land og de nordlige deler av Russland og Nord-Amerika. Nord for denne sonen ligger den treløse tundraen og i sør ligger en blandingsskog av bar og lauv som går over i ren lauvskog.

Siden mennesker etablerte seg i Norge etter istiden har skogene i ulik grad vært utnyttet. Til å begynne med var skogene viktige jaktområder, samt at de skaffet brensel. Etter hvert ble samfunnet mer utbygd og etter at man fikk en mer effektiv sagbruksindustri skjøt utnyttelsen av skogen fart. På begynnelsen av 1900-tallet var det store diskusjoner om situasjonen i norske skoger. Bakgrunnen var at store deler av de norske skogene var sterkt gjennomhogd. I mange av skogene var det kun igjen småvirke av dårlig kvalitet.

Fra 1930-tallet fikk vi utviklingen av bestandsskogbruket der målet har vært å øke skogproduksjonen. Dette har man klart og årlig er det en tilvekst i norske skoger på ca 22 mill. m³. Det er trolig flere hundre år siden det har stått så stort volum i norske skoger. Store deler av denne skogen er imidlertid ensjiktet kulturskog som gir dårlige levevilkår for en rekke arter.

Som følge av den harde utnyttelsen de siste århundrene, har vi i dag svært lite urskog og i begrenset grad naturskog. Skog er levested for en rekke sjeldne arter og av 3062 rødlistearter i Norge er nær halvparten knyttet til skog. Forutsatt at det gjennom ordinært skogbruk tas hensyn til viktige områder anbefaler Evalueringen av skogvernet i Norge (NINA fagrapport 54) at minimum 4,6 % av det produktive skogarealet i Norge vernes. Pr. 01.01.2007 er 1,33 % vernet.

Gjennom St. meld. nr. 25 (2002-2003) er vern av skog vurdert og stortingsmeldingen legger opp til at frivillig vern og vern av statsgrunn skal være viktige strategier for vern av skog i tiden fremover. I denne verneplanen er en rekke områder på Statskog SFs grunn vurdert i forhold til vernekvalliteter. Dette inkluderer både ren statsgrunn og statsallmenning.

Den foreliggende rapporten utgjør en delrapport i vernearbeidet på statsgrunn for Sør-Trøndelag fylke. Denne verneprosessen er hovedrunden med vern på Statskog SFs grunn i Sør-Trøndelag. I 2005-2006 ble det gjennomført en tilsvarende prosess for 4 områder i Sør-Trøndelag med i hovedsak Statskog SF som grunneier. Av områder på Statskog SF gjenstår etter disse to runder to områder på Fosen (Elgsjøen og Sandvatnet-Olvatnet i Osen kommune, samt Namdalseid kommune i Nord-Trøndelag), hvor verneprosessen sannsynligvis blir oppstartet i løpet av 2007. Ved gjennomføringen av disse verneprosessene anser man at verneprosessen knyttet til vern av skog på Statskog SFs grunn i Sør-Trøndelag i hovedsak å være gjennomført.

2. Skogvern i Norge

Gjennom behandlingen av St. meld. nr. 68 (1980-81) om *Vern av norsk natur*, St. meld. nr. 46 (1988-89) om *Miljø og utvikling* og St. prp. nr. 1 (1990-91) sluttet Stortinget seg til gjennomføringen av Landsplan for vern av barskog. Gjennom denne verneplanen ble til slutt 415 km² produktiv skog vernet.

13. desember 2002 ble den siste delplanen av verneplanen for barskog fase II vedtatt og ca 1% av den produktive skogen i Norge fredet. Dette vedtaket markerte slutføringen av barskogvernet som Stortinget vedtok i 1996. Formålet med verneplanen har vært å frede et representativt utvalg av både det typiske og det sjeldne/true i den norske barskognaturen. Da Stortinget i juni 2002 behandlet St.meld. nr 42 (2000-2001) *Biologisk mangfold*, ble spørsmålet om økt skogvern sterkt vektlagt. Stortinget sluttet seg gjennom behandlingen av denne meldingen til Regjeringens satsing på styrket skogvern og la vekt på at det i det videre vernearbeidet blir viktig å redusere konfliktnivået, samtidig som naturfaglige kriterier for vern etter naturvernloven opprettholdes.

I 2001-2002 ble det utført en evaluering av det vedtatte skogvernet av NINA og SKOGFORSK på oppdrag fra Miljøverndepartementet og Landbruksdepartementet. I resultatene fra denne evalueringen (NINA fagrapport 54) ligger det en anbefaling om å øke verneomfanget til minst 4,6 % av det produktive skogarealet i landet. Evalueringen peker også på hvilke skogtyper som særlig bør prioriteres for vern.

Stortinget ga i november 2003 sin tilslutning til St. meld. nr. 25. (2002-2003) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand*. I denne meldingen går Regjeringen inn for å styrke skogvernet og prioritere vern av skogtyper i henhold til anbefalinger fra den faglige evalueringen.

Ved behandling av Innst. S. nr.150 (2001-2002) gikk Stortingets flertall inn for at Statskog SFs arealer skal brukes aktivt for å øke skogvernet i Norge. St. meld. nr. 25 (2002-2003) slår også fast at Regjeringen vil gjennomføre nye konkrete vurderinger av Statskog SFs og Opplysningsvesenets fonds skogarealer for å identifisere aktuelle verneområder.

I møte 23. april 2002 vedtok Statskog SFs styre å stille arealer til rådighet for vern. Blant annet på bakgrunn av dette vedtaket, er det utarbeidet en samarbeidsavtale mellom Direktoratet for naturforvaltning og Statskog SF datert 26.01.04.

2.1. Evalueringen, omfang og definerte mangler

På oppdrag fra Miljøverndepartementet og Landbruksdepartementet ble NINA og Skogforsk i 2001 bedt om å evaluere vernet av skog i Norge (NINA fagrapport 54).

De sentrale konklusjonene fra evalueringen er:

Større sammenhengende skogområder, og en rekke truede, sjeldne og andre spesielle skogtyper er mangelfullt dekket ved dagens vern.

Miljøtiltak i skogbruket er et viktig virkemiddel for å ta vare på arts mangfoldet.

Skogområder som ikke er økonomisk drivverdige i dag omfatter betydelige arealer, ikke minst på Vestlandet og i Nord-Norge.

Ut fra overordnede mål for vern av skog i Norge anslås behovet for vern av skog til minst ca. 4,6 prosent av produktivt skogareal, inkl. allerede vedtatt vernet skog. Dette tilsvarer et samlet vernebehov på ca. 3 360 km² produktiv skog.

Videre vern av skog bør på kort sikt særlig prioritere vern av gjenværende, noenlunde intakte og sammenhengende store skogområder, spesielt områder med et skogareal på mer enn 50-100 km², foruten gjenværende, intakte områder av kystbarskog og rikere skogtyper som edellauvskog, kalkskog, lågurtskog, høgstaudeskog og rik sumpskog, samt gjenværende større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk.

Dessuten må det prioriteres å verne store og viktige forekomster av rødlistearter.

Samlet sett må det etterstrebtes å få en god balanse i fordelingen av vernet skog, inklusive store områder.

2.2. St. meld. nr. 25 (2002-2003), Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand.

Stortingsmeldingen oppsummerer tilstand og status og presenterer Regjeringens politikk for å møte utfordringene framover.

Det framgår av meldingen at regjeringen vil:

Styrke skogvernet.

Prioritere vern av skogtyper i henhold til anbefalingene fra den faglige evalueringen.

Iverksette en faglig gjennomgang for å klarlegge hvilke tidligere registrerte verneverdige områder som fortsatt har intakte verneverdier som tilsier at vern bør vurderes.

Vurdere aktuelle forebyggende tiltak for å forhindre at verneverdiene reduseres i påvente av endelig verneavklaring.

På kort sikt avgrense nye kartlegginger til skogtyper som er spesielt viktige for å bevare det biologiske mangfoldet eller som Norge har et særlig internasjonalt ansvar for.

Legge opp til aktiv medvirkning fra skogeiernes organisasjoner i arbeidet for å finne frem til områder som kan være aktuelle for vern («frivillig vern»).

Gjennomføre nye konkrete vurderinger av Statskogs og Opplysningsvesenets fonds skogarealer for å identifisere aktuelle verneområder.

Videreføre en makeskifteordning med sikte på bruk av statens skoger, skoger eid av Opplysningsvesenets fond og kjøp av private skogarealer til makeskifte.

Videreføre muligheten for at eiere av skog som blir vernet skal kunne velge å selge arealet til staten.

Videreføre en vederlagsordning for skog som blir båndlagt i verneprosessen.

2.3. Verneformål og vernemotiver

Formålet med denne verneplanen er at vern av skogarealer eid av Statskog SF skal bidra til å øke andelen med skog vernet etter naturvernloven i Norge og slik sikre et representativt utvalg av de typiske og sjeldne/true elementene i norsk skogsnatur for ettertiden.

Norge har en målsetting om å stanse tapet av biologisk mangfold innen 2010. Av 3 799 rødlistearter er omkring halvparten knyttet til skog (Norsk Rødliste 2006). Vern av skogområder som er viktig for bevaring av biologisk mangfold vil derfor være et viktig virkemiddel for å nå målsettingen.

Naturskog er genbanker

Mange arter knyttet til urørt skogsmiljøer kan komme til anvendelse. Et viktig område er naturlige fiender av skadegjørende organismer. Følsomme arter kan få funksjon som «indikatorer» på miljøendringer som ellers er vanskelige å måle. Avlsarbeidet med skogstrær er avhengig av det råmaterialet som ligger i mangfoldet av naturgitte genotyper. Genbevaring knytter seg til fauna og flora generelt.

Naturskog er referanseområder

Naturens økosystemer er under stadig større påvirkning av menneskeskapte forurensninger og inngrep. Virkningen av dagens skogbruk på fauna, flora, vannkvalitet osv. kan bare avklares ved sammenligning med urørt/lite berørt skog.

Naturovervåking vil bli et svært viktig arbeidsfelt i tiden fremover. For å kunne kartlegge følgene av klimaendringene og for kontinuerlig miljøovervåking av f.eks. sur nedbør og langtransporterte og lokale luftforurensninger, er naturskoger svært tjenlig.

Naturskog er «økologiske laboratorier» for forskning og undervisning.

Mange grunnforskningsoppgaver er knyttet til urørt skog, særlig innen økologien. Studier i forbindelse med systemets vekst og utvikling der en fokuserer på energistrømmene, nærings- og stofftransporten er av sentral betydning i forbindelse med overvåking av miljøet. Dyre- og plantearter, hvorav flere er sjeldne, kan studeres under naturgitte betingelser.

Grunnforskning omkring skogens naturlige vegetasjons- og suksesjonsdynamikk, herunder naturlig foryngelse og vitalitet, samt skade- og nytteorganismenes økologi, vil være av stor praktisk nytte.

Naturskog inneholder sjeldne og truede plante- og dyrearter

Naturskogene er artsrike på planter og dyr. Mange av artene er sjeldne, fordi de er knyttet til selve urskogstilstanden. Urskogsrester kan også være viktige funksjonsområder for arter som streifer over større områder, f.eks. hekkeplass for rovfugl eller hiområder for store rovdyr. Vern av skog er et viktig bidrag til bevaring av artsrikdom i skog.

Naturskog gir verdifull naturopplevelse

Naturskogene gir en spesiell naturopplevelse, med elementer av tidløshet og villmark. Her når trærne sine største dimensjoner, og vi vet at skogbildet er fremkommet gjennom naturens egne prosesser. Vi vil få et innblikk i et skogsmiljø som en gang var vanlig i Norge. Gjennom vern gir vi også fremtidige generasjoner mulighet til å oppleve og studere urørt skog.

Naturskog er en del av vår naturarv

Naturskog er naturhistoriske dokumenter, som hører til vår felles naturarv. På lik linje med kulturarven er naturarven en viktig del av vår nasjonale identitet. Naturskog med innslag av myrområder inneholder bl.a. lagret informasjon om skogens innvandring og historie ved pollen som er konserverte i myrenes ulike dybdelag.

Naturskog har en egenverdi

Det er i dag økende forståelse for at lite påvirket natur, med tilhørende fauna og flora, har en egenverdi, og at slik natur bør bevares selv når det ikke knytter seg direkte økonomiske nytteverdier til den.

Internasjonale miljøkrav.

Miljøkravene til skogbruket er blitt større, og det er større etterspørsel etter dokumentasjon på at skogproduktene kommer fra et bærekraftig skogbruk. Miljøspørsmål virker i økende grad

inn på handel med skogprodukter, og et tilfredsstillende verneomfang har betydning i konkurransesammenheng.

3. Vern av skog på statlig grunn

3.1 *Dagens omfang*

I Norge er pr. 01.01.2007 1,33 % av det produktive skogarealet vernet. Anslag viser at minst 1/3 av det vernede produktive skogarealet ligger på statsgrunn. Det offentlige (stat/fylke/kommune) eier 12 % av det produktive skogarealet i Norge. I forhold til sin eierandel i norske skoger har altså det offentlige en relativt stor andel av vernet areal.

3.2 *Annet vern på Statskog, jf. Nasjonalparkplanen*

I St. meld. nr. 62 (1991-1992) "Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge" Nasjonalparkplanen, er det foreslått å opprette 31 nye nasjonalparker hvorav 12 er utvidelse av eksisterende parker. Disse forslagene vil også inneholde noe produktiv skog. I evalueringen av skogvernet (NINA fagrapport 54) og i St. meld. nr. 25 (2002-2003) presiseres behovet for store sammenhengende skogområder. Slike områder muliggjør naturlig skogdynamikk på ulik skala og gir grunnlag for sterke populasjoner av truede og sårbare arter, inkludert arealkrevende arter. Det finnes et fåtall slike gjenværende områder med eldre skog, og disse er generelt sterkt utsatt for fragmentering på grunn av menneskelige inngrep. I denne sammenheng kan skogarealer nær nasjonalparker og andre større verneområder være viktige.

I St.meld. nr. 25. er det lagt vekt på at gjennomføringen av nasjonalparkplanen bør bidra til å dekke viktige mangler som er identifisert ved evalueringen av skogvernet.

4. Utvidet skogvern

Evalueringen av skogvernet i Norge konkluderer med at videre vern av skog på kort sikt særlig bør prioritere vern av gjenværende, noenlunde intakte og sammenhengende store skogområder, spesielt områder med et skogareal på mer enn 50-100 km², foruten gjenværende, intakte områder av kystbarskog og rikere skogtyper som edellauvskog, kalkskog, lågurtskog, høgstaudeskog og rik sumpskog, samt gjenværende større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk. Dessuten må det prioriteres å verne store og viktige forekomster av rødlistearter. Samlet sett må det etterstrebtes å få en god balanse i fordelingen av vernet skog, inklusive store områder. Ut fra ulike mål for skogvern anslås behovet for vern av skog til minst 4,6 prosent av produktivt skogareal, inkl. allerede vedtatt vernet skog. Dette tilsvarer et samlet vernebehov på ca. 3 360 km² produktiv skog.

4.1 *Bakgrunn for verneplanen*

Regjeringen ønsker økt bruk av offentlig eide skogområder til vern og makeskifte (St. meld. nr. 25 (2002 – 2003)).

I brev datert 20. mars 2002 til Stortingets næringskomite, vedlegg til Innst S nr 150 (2001-2002) uttrykker landbruksministeren forventninger om at Statskog SF skal spille en viktig rolle i forbindelse med økning av barskogvernet i Norge.

I brev av 06.05.02 til landbruksminister Lars Sponheim gir Statskog SFs styre uttrykk for at de ønsker å bidra til ytterligere vern av barskog i Norge.

I brev datert 25.06.02 fra Landbruksdepartementet til Miljøverndepartementet ba landbruksministeren om at vernemyndighetene tar kontakt med Statskog SF for å klarlegge hvilke arealer som er aktuelle for vern.

På denne bakgrunn ble det startet opp et arbeid med å kartlegge hvilke områder som var aktuelle for vern. I startfasen var kartleggingen begrenset til skogbruksøkonomiske nullområder. I møte mellom Statskog SF, Landbruksdepartementet og DN og MD den 09.12.03 ble kartleggingen utvidet til å gjelde all skog på statsgrunn. På bakgrunn av dette møtet ble det også utarbeidet en samarbeidsavtale mellom Statskog SF og Direktoratet for naturforvaltning. Formålet med avtalen er å sikre en rasjonell gjennomføring av verneprosesser der Statskog SF er involvert.

4.2 *Hvilke skogtyper fanges opp av verneplanen*

Statskog SFs arealer er i stor grad knyttet til høyereliggende, lavproduktive områder. Av den grunn vil det særlig være større relativt urørte områder og/eller områder med gammelskog under naturlig dynamikk som kan dekkes opp av et vern på Statskog SFs arealer. Til en viss grad kan man imidlertid fange opp andre identifiserte mangler. I det foreliggende verneforslaget for Sør-Trøndelag bidrar områdene til å dekke følgende mangler:

- Rikere skogtyper som lågurtskog, høgstaudeskog og rik sumpskog.
- Gjenstående større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk.
- Noenlunde intakte og sammenhengende store skogområder.
- Områder med rødlistearter.

Totalt høres det på 11 områder på i alt 71 051 daa. Grunnleggende data for lokalitetene er gitt i tabell 1. Figur 1 viser kart over skogsonene som er utarbeidet for vernearbeid i skog i Midt-Norge, jf. DN rapport 1991-1, og viser også hvor områdene i denne verneplanen ligger.

5. Hva vernet innebærer

Ved vern av skog som naturreservater legges det vekt på at det er hele økosystemet og de økologiske prosessene som skal vernes.

Verneformålet i de foreslåtte reservatene bygger på at det skal skje en naturlig utvikling dvs. at de naturlige økologiske prosessene skal kunne finne sted.

Et vern vil få konsekvenser for utnyttelsen og bruken av området. Alle tiltak som kan føre til endringer av naturmiljøet vil være forbudt. Dette betyr at ulike aktiviteter som skogsdrift, skogskjøtsel, nydyrking og lignende vil være forbudt. En del tiltak vil være søknadspliktige. I fellesskap kan en ofte finne løsninger som gjør at tiltaket ikke kommer i konflikt med verneformålet og dermed kan tillates gjennomført. For noen av de søknadspliktige tiltakene kan det gis flerårige tillatelser. Vanlig ferdsel og jakt, fiske og bærplukking kan foregå som før.

5.1. *Forskrifter og restriksjonsnivå med kommentarer*

I kapittel 7 er det utarbeidet fredningsforskrifter for hver enkelt lokalitet. Det er forsøkt gjort tilpasninger i den enkelte forskrift ut fra de opplysninger vi så langt har fått om brukerinteressene på møter og tilbakemeldinger på kunngjøringen om igangsatt planlegging av verneplanen. Forholdene i det enkelte område og uttalelser i forbindelse med lokal og sentral høring kan innebære at det gjøres tilpasninger av fredningsforskriften. Det er derfor av stor betydning at høringsinstansene kommer med merknader til forskriften sett i lys av forholdene i det enkelte verneområde. Mulighet for justeringer av fredningsforskriften må deretter vurderes opp mot hensynet til verneformålet i hvert enkelt tilfelle.

Generell kommentar til verneforskriftene:

For å se hva vernet innebærer i hvert enkelt område må man se på de lokale forskriftene. Kommentarene under gjelder derfor på generelt grunnlag.

Inngrep

I reservatene er det lagt opp til at ulike tiltak som kan endre naturmiljøet er forbudt. Dette innbefatter anlegg av ulike slag (midlertidig eller faste), men også tiltak som drenering, kalking og gjødsling.

Ett unntak i forhold til inngrep er oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn. I de fleste områder kan slike settes opp til midlertidig bruk i forbindelse med storviltjakt. Med midlertidig bruk menes at jakttårnet kun kan stå oppe i jaktseasonen.

Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet er tillatt. Med anlegg forstås hytter, seterbygninger, veier o.l. Nybygging er ikke tillatt, heller ikke i tilknytning til eksisterende hytter og anlegg.

Fylkesmannen vil i hvert enkelt tilfelle vurdere hvilke traktorveger og eventuelt stier som skal kunne vedlikeholdes. For at traktorveger skal kunne vedlikeholdes må de ha et lovlig bruksformål (ut over transport av felt storvilt). Traktorveger er normalt bygd som driftsveger i forbindelse med skogsdrift, i verneområdene vil det ikke bli tillatt med skogsdrift og behovet for å vedlikeholde traktorveger faller ofte bort. Der traktorvegene går gjennom

verneområdene til bakenforliggende skog kan det være nødvendig med vedlikehold av slike veganlegg.

Plan og bygningslovens bestemmelser gjelder i tillegg til disse bestemmelser, men gir ikke tillatelse ut over det vernereglene fastsetter.

Plantelivet

Det er lagt opp til en generell plantelivsfredning, men det er gjort unntak for plukking av bær og matsopp.

Generelt vil det være et hogstforbud innenfor lokalitetene. Det vil likevel kunne åpnes for vedhogst til eget bruk i tilknytning til eksisterende hytter som ligger innenfor det enkelte område. Dette må da skje i samråd med forvaltningsmyndighetene etter en nærmere avtale.

Beiting vil være tillatt, men Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av området.

Dyrelivet

Det er lagt opp til en generell fugle- og dyrelivsfredning. Det er likevel åpnet for jakt etter viltlovens bestemmelser og fiske etter lov om laks og innlandsfisk m.v.

Ferdsel

Ferdsel til fots og på ski er tillatt. Ut fra en generell vurdering av faren for forstyrrelser og slitasje på markvegetasjonen, er ridning, bruk av hest og kjerre og bruk av sykkel utenom eksisterende veger, forbudt.

Bruk av naturreservatet til idrettsarrangementer eller andre større arrangementer vil være forbudt. Noen få telt eller en skoleklasse er ikke vurdert som større arrangementer.

Det kan gis tillatelse til avgrenset bruk av reservatet i undervisningssammenheng. Eksempler på brukere vil her være lag og foreninger, universitet, skoler eller andre institusjoner.

En av lokalitetene i denne verneplanen, Jervfjellet, er et mye brukt frilufstområde i Trondheimsregionen. Det er derfor tatt inn i formålet med vernet at verneområdet ligger i et viktig friluftsområde. Dette tilsier at friluftinteressene i dette området skal ivaretas gjennom forvaltningen av naturreservatet.

Dersom det i ettertid viser seg at tillatt ferdsel er i strid med verneformålet, kan Direktoratet for naturforvaltning av hensyn til verneformålet, ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av reservatet. Utarbeidelse og eventuell innføring av en slik forskrift følger forvaltningslovens regler.

Motorferdsel

I utgangspunktet er all motorisert ferdsel til lands og til vanns forbudt. I enkelte reservater kan det være aktuelt med tilpasninger, dette gjelder i forhold til vedlikehold av anlegg og transport av felt hjortevilt på eksisterende traktorveger. I rene skogområder med liten fare for kjøreskader, er det aktuelt med et generelt unntak for bruk av lett terrengkjørende beltekjøretøy for uttransport av felt hjortevilt.

Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag gjelder i tillegg til disse bestemmelsene, men gir ikke tillatelse ut over det vernereglene fastsetter. Det kan være tilfeller hvor det også må innhentes tillatelser etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. Fredningsforskriftene endrer ikke grunneieres rett til å nekte/regulere motorferdsel på egen grunn.

Skjøtsel og forvaltningsplaner

Fredningsformålet er knyttet opp til å frede alt naturlig dyre- og planteliv i områdene. Områdene skal sikres en «naturlig utvikling» uten inngrep. Skjøtsel vil derfor kun unntaksvis være aktuelt for å oppfylle verneformålet.

I noen av områdene er det plantefelt. Disse kan det være ønskelig å fjerne eller å drive en spesiell skjøtsel i for å fremme verneformålet. Fremmede treslag bør fjernes raskt, da disse kan ha uheldig påvirkning på det naturlige plantelivet en ønsker å frede. I områder der deler er grøftet, kan det være aktuelt å gjenfylle disse.

Retningslinjene som trekkes opp i en forvaltningsplan må ligge innenfor rammene av fredningsforskriften.

Forvaltning av områder innebærer også at det kan legges til rette for en kanalisert ferdsel slik at området ikke forstyrres eller slites ned.

Etter et eventuelt vedtak om fredning av områder som er foreslått i dette verneplanutkastet, vil områdets grenser bli merket i marka med standardiserte grensemerker og skilt. Det kan også bli satt opp informasjonstavler om gjeldende verneforskrifter og avgrensning av området. Det vil bli opprettet oppsynsordninger for alle verneområder.

Informasjon om plante- og dyreliv i områdene vil være en form for forvaltningstiltak.

Generelle unntaksbestemmelser

Unntak for "vitenskapelige undersøkelser" er mest aktuelt i forbindelse med forskningsaktiviteter. Arbeid av "vesentlig samfunnsmessig verdi" er kun tiltak av nasjonal betydning. Unntaket for "andre særlige tilfeller" er en sikkerhetsventil for de tilfeller hvor det er snakk om små inngrep eller tiltak som er av så stor betydning for søkeren at de overskygger de negative konsekvenser for verneformålet. Inngrepet eller tiltaket må ikke være i strid med verneformålet.

Forvaltningsmyndighet

Fylkesmannen har tradisjonelt vært tillagt forvaltningsansvaret for verneområder i Norge. Direktoratet for naturforvaltning er delegert myndighet fra Miljøverndepartementet til å fastsette hvem som skal være forvaltningsmyndighet for områder vernet etter naturvernloven.

5.2. Økonomisk erstatning

I 1985 ble det gitt nye regler for erstatning ved opprettelse av naturreservater og naturminner. Etter disse reglene har eiere og rettighetshavere i eiendom som blir fredet som naturreservat krav på erstatning for økonomisk tap som er en følge av vernevedtaket (naturvernlovens § 20 første ledd).

"§ 20. Eiere av og rettighetshavere i eiendom som blir fredet etter §§ 8, 9 og 11 har i samsvar med reglene i annet og tredje ledd krav på erstatning av staten for økonomisk tap som er en følge av vedtaket.

Erstatningen fastsettes i samsvar med reglene i lov 6. april 1984 nr. 17 om vederlag ved overgiving av fast eiendom. Ved anvendelsen av nevnte lov § 10 er det tidspunktet for fredningen som skal legges til grunn.

Blir det ved erstatningens utmåling tatt hensyn til påregnelige fremtidige bruksendringer, skal det ved erstatningsfastsettingen ses bort fra offentlige tilskudd som i tilfelle gis til bruksomleggingen. ”

Erstatningen skal etter naturvernlovens § 20 annet ledd fastsettes etter reglene i vederlagsloven. Etter § 20a i naturvernloven skal krav om erstatning settes frem skriftlig for Fylkesmannen innen ett år etter at vedtaket ble kunngjort.

5.3. Rettighetshavere på statsgrunn

Forvaltningen på statsgrunn er sammensatt. En stor del av statsgrunnen i Norge forvaltes helt og fullt av Statskog SF. I Sør- og Midt-Norge er det imidlertid ca 27 000 km² med statsallmenning. I disse områdene er forvaltningen delt mellom flere organ og oppgavefordelingen er som følger:

Statskog SF

Statskog er grunneier og avgjør generelt forhold vedrørende grunndisponeringer. Det skal tas særlige hensyn til bruksrettene. Statskog SF forvalter virkesretter i samråd med allmenningsstyret.

Fjellstyret

Fjellstyret administrer bruksretter etter Fjelloven. I Fjellovens § 3 er fjellstyrets oppgaver beskrevet: *”Fjellstyret skal administrere bruken og utnyttinga av rettar og lunnende i statsallmenningen så langt ikkje anna er fastsett i eller i medhald av lov. Det skal arbeide for å sikre at allmenningen vert brukt på ein måte som fremjar næringslivet i bygda og tek vare på naturvern- og friluftsiinteressene”*

Blant saksområdene fjellstyret har ansvar for er: Forvaltning av jakt, fangst, fiske, beite, setring, tilrettelegging for friluftsliv og støtte til lokal næringsutvikling.

Allmenningsstyret

Allmenningsstyret velges av og blant landbrukseiendommene som har virkesrett i vedkommende statsallmenning. Styrets oppgave er å forvalte virkesretten i samråd med Statskog SF.

Forholdet mellom allmenninger og virkesretter kan i grove trekk deles inn i tre typer:

Overskuddsallmenninger – Dette er allmenninger der tilveksten er større enn virkesretten. Overskuddet tilfaller Statskog SF.

Underskuddsallmenninger – Dette er allmenninger der tilveksten er mindre enn virkesretten. Alt virke går da til landbrukseiendommene med virkesrett.

Allmenninger uten virkesrett – I noen allmenninger er det ikke virkesrett og alt virke tilfaller Statskog SF.

6. Vurdering av skogvernet i Trøndelag

Pr. november 2006 var det i alt vernet 999 650 da produktiv skog i Norge, mens det totale produktive skogarealet er på 74 millioner da (NIJOS 2006). Dette gir en vernet andel på 1,33 % mens anbefalt minstenivå i NINA fagrapport 54 er 4,6 %.

Tabell 1. Statistikk over vern av produktiv skog i Trøndelag (km²).

Fylke	Produktiv Skog*	Vernet pr. 2002**	% vern pr. 2002	Vernet pr. 01.01.2007***	% vernet pr. 01.01.07
Sør-Trøndelag	4125	34,3	0,8	94,4	2,3
Nord-Trøndelag	6306	69,9	1,1	140,4	2,2
Sum	10431	104,2	1,0	234,8	2,3

*fra NIJOS 2006. ** Fra NINA fagrapport 54

*** Statistikk fra Direktoratet for naturforvaltning, som er supplert fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, jf. vedlegg 1 og 2 som viser grunnlagsmaterialet.

NINA fagrapport 54 "Evaluering av skogvernet i Norge" deler landet inn i regioner og vurderer manglene ut fra dette. Det legges til grunn at det skal være en geografisk fordeling av vernet areal og at det dermed for region Trøndelag er en målsetting om vern av minst 4,6 % av den produktive skogen. Videre vurderes vernet areal ut fra høydesoner, vegetasjonssoner, naturgeografiske regioner og størrelsesklasser.

Store områder inndeles i to kategorier:

- Totalareal over 50 km²
- over 10 km² med produktiv skog.

En tredje kategori brukes også for områder på minst 10 km² og minst 7,5 km² skogareal (dvs. ikke nødvendigvis produktiv skog).

NINA Oppdragsmelding 769 (2003) "Liste over prioriterte mangler ved skogvernet" konkretiserer manglene regionvis, som følger for region Trøndelag:

Høyest prioritet har vern av følgende skogtyper:

- Lavereliggende skog i nemoral, boreonemoral og sørboreal vegetasjonssone
- Rike skogtyper som edelløvskog, kalkskog, lågurtskog, høgstaudeskog
- Typer som Norge har et internasjonalt ansvar for, eks. kystgranskog
- Større forekomster av gammel skog med preg av urskog eller skog under overveiende naturlig dynamikk
- De største gjenværende noenlunde intakte og sammenhengende skogområdene (dvs. over 50 km²), samt andre store områder (med minst 10 km² produktiv skog), for å sikre et mer representativt utvalg av områder (i forhold til regioner og vegetasjonssoner)
- Å sikre de øvrige viktigste forekomstene av truede, sjeldne og andre spesielle skogtyper.

6.1. Sonevis vurdering av vernet skog i Trøndelag

Den naturgeografiske regioninndelingen i Norden som ble utført tidlig på 1980-tallet gir en relativt grov regioninndeling for regioner med skog i Trøndelag, som det var behov for å dele opp i en mer detaljert regioninndeling ved vern av skog. I forbindelse med tidligere verneplaner for skog ble det derfor laget en egen soneinndeling for skog i region Midt-Norge (Trøndelagsfylkene og Nordland opp til Saltfjellet, se eks. Korsmo m.fl. 1989 og DN-rapport 1991-1 "Barskog i Midt-Norge – Utkast til verneplan"). Det legges til grunn at det bør vernes et representativt utvalg av skog i de ulike soner. Kart som viser soneinndelingen er vist i figur 1. I den enkelte sone bør det være minst ett storområde, samt et geografisk spredt utvalg av enkeltlokaliteter både for å få med det typiske, spesielle og sjeldne i den enkelte sone.

Tabell 3 gir anslag over andel produktiv skog som er vernet i de ulike skogsoner i Trøndelag. Grunnlagsmaterialet for verneområdene i denne statistikken er vist i vedlegg 1 (Sør-Trøndelag) og vedlegg 2 (Nord-Trøndelag). Det er tatt utgangspunkt i verneområder som har skogvern som formål. Noe skog i relativt beskjedne mengder er vernet i verneområder i myr og i våtmark, men i noen av områdene er det ulike åpninger for å ta ut skog, og det er ikke gått nærmere inn på dette. En har derfor ikke tatt slike områder inn i denne statistikken. Videre er tallene for Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark og Femundsmarka nasjonalpark noe grove og usikre når det gjelder produktiv skog og dette kan gi skjevheter i materialet som legges til grunn for den vurdering som er gjort her.

Produktiv skog i de ulike skogsoner er beregnet ved en overlay-analyse mot skogfolien i N250, og deretter tilpasset til arealet med produktiv skog i hvert av Trøndelagsfylkene. Dette er dermed ikke noen eksakt statistikk over produktiv skog i de ulike skogsonene, men det legges til grunn at det gir et grunnlag til å si noe om hovedtrekkene når det gjelder dagens vernesituasjon i de ulike skogsonene.

Femundsmarka nasjonalpark og Flensmarka naturreservat, som har relativt store arealer med produktiv skog, gjør at region 4b (Rørosdistriktet) har størst andel produktiv skog vernet med 11,4 %. Derneft kommer sone 2a, som på grunn av vern av flere større områder med kystgranskog har et vernnivå på 4 %. Sone 3b, som er den arealmessig klart største sonen i Trøndelag har 2,9 % av skogen vernet, selv om store områder som Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark og Skarvan og Roltdalen nasjonalpark ligger der.

I sone 4a (Oppdals-sonen) er det ikke vernet produktiv skog i det hele tatt. I den mest produktive sonen 3a omkring Trondheimsfjorden er vernnivået på 0,5 %. Den relativt lave andelen vernet skog i sone 3a skyldes at det er lite statsgrunn der og at skogen generelt er hardt påvirket av skogsdrift over lang tid. Det er derfor vanskelig å finne gode vernekandidater i denne sonen.

Kolonnen for "Verneforslag 2007" i Sør-Trøndelag i tabell 3 er de 11 områdene som inngår i denne verneplanen. Statskogvernet i 2007 i Sør-Trøndelag vil i første rekke bidra i sone 3b. Om alle to- og trestjerners områder som er registrert i både Sør- og Nord-Trøndelag på Statskog SFs grunn vernes, kan en for sone 3b omtrent komme ut på det anbefalte minimumsnivået for vern på 4,6 %. Det er verdt å merke seg at det er flere aktuelle områder på Statskog SFs grunn i sone 3a i Trøndelag, hvor status i dag er at en relativt liten andel produktiv skog er vernet.

For Nord-Trøndelag har verneprosessen startet med kunngjøring sommeren 2007. Det er registrert en rekke aktuelle områder i Nord-Trøndelag både i 2005 og 2006 og det blir

gjennomført noen supplerende registreringer sommeren 2007. Registreringene viser at områdene i første rekke ligger i skogsonene 2a, 3a, 3b og 4c. Etter møter, drøftinger og befaringer sommer/høst 2007, vil arbeidet med å lage et konkret verneforslag starte tidligst ved årsskiftet 2007/2008.

Tabell 2 viser arealstatistikk for de områder det nå er kunngjort oppstart av verneprosess for i Sør-Trøndelag. Disse områdene har samlet 21,7 km² produktiv skog, noe som utgjør 0,5 % av fylkets produktive skogareal, eller 0,2 % av den produktive skogen i Trøndelag. Tabell 2 viser videre at et område ligger i sone 3a, ni områder i sone 3b og ett område i sone 4b.

Tabell 2. Arealstatistikk, Statskogområder til vurdering for vern i Sør-Trøndelag 2007.

Arealtall i ulike vegetasjonssoner er omtrentlige estimater. SB= sørboreal,

MB=mellomboreal, NB=nordboreal. Alle tall i dekar.

Navn	Kommune	Verdi	Areal (da)	Skog-sone	Vegetasj.-sone	Prod. skog	SB	MB	NB
Mølmannsdalslia	Røros	**	610	4b	MB	393		393	
Ledalen	Holtålen	**	8896	3b	NB	3577		400	3177
Lokbekken	Holtålen	**	633	3b	SB	587	587		
Elvåsen	Holtålen og Midtre Gauldal	**	330	3b	SB	330	330		
Dragåsen	Midtre Gauldal	**	273	3b	SB	273	273		
Dragåsvollan	Midtre Gauldal	**	937	3b	MB	636		636	
Henddalen m/Hendfossen	Midtre Gauldal	**(*)	23790	3b	MB-NB	4662	20	1980	2662
Samsjøen	Midtre Gauldal	**	16643	3b	MB-NB	1482		482	1000
Skaumsjøen	Rennebu	**	2744	3b	NB	1660			1660
Jervfjellet	Malvik og Trondheim	**	8948	3a	MB-NB	5075		3500	1575
Nålbogen	Selbu	**	7247	3b	NB	3075		400	2675
SUM			71050			21750	1210	7791	12749

Tabell 3 viser at områdene i denne verneplanen først og fremst bidrar til å øke andelen vern i sone 3b, ved at vernet skog i denne sonen øker fra 1,4 % i dag til 2,4%. For Trøndelag samlet vil 3,3 % av produktiv skog være vernet i sone 3b dersom denne verneplanen gjennomføres. Det er for øvrig rom for et betydelig verneareal i sone 3b før målsettingen om minst 4,6 vern er oppfylt, konkret minst ca. 48 km² produktiv skog. Samlet vil 2,8% av den produktive skogen i Sør-Trøndelag være vernet som følge av denne verneplanen, eller 2,5 % dersom vi vurderer vernet for hele Trøndelag. Det er dermed langt igjen før målet om minst 4,6 % vern nås.

Tabell 3. Beregning av vernet produktiv skog i ulike skogsoner i Trøndelag. Sonene er vist i figur 1. Grunnlag: Produktiv skog i de ulike soner er beregnet ut fra skogfolien på N250. I Sør-Trøndelag og Trøndelag samlet er virkningen av verneforslaget i denne rapporten tatt inn.

Sør-Trøndelag

Sone	Prod. Skog (km2)	Vernet (km2)	% vernet	Verneforslag 2007 (km2)	Sum vern (km2)	% vernet
1a	385	2,4	0,6		2,4	0,6
1b	664	26,1	3,9		26,1	3,9
2a	1	0	0		0	0
3a	1100	7,9	0,7	5,1	13,0	1,2
3b	1375	16,5	1,4	16,2	32,7	2,4
4a	235	0	0		0	0
4b	365	41,5	11,4	0,4	41,9	11,5
ST	4125	94,4	2,3	21,7	116,1	2,8

Nord-Trøndelag

Sone	Prod. Skog (km2)	Vernet (km2)	% vernet
1a	53,5	2,1	3,9
1b	361,8	1,3	0,4
2a	854,4	34,1	4,0
3a	2360,2	6,8	0,3
3b	2331,6	91,2	3,9
4c	344,5	4,9	1,4
NT	6306	140,4	2,2

Trøndelag samlet

Sone	Prod. Skog (km2)	Vernet (km2)	% vernet	Effekt av denne verneplanen	Sum vern (km2)	% vern
1a	439	4,5	1,0		4,5	1,0
1b	1026	27,4	2,7		27,4	2,7
2a	855	34,1	4,0		34,1	4,0
3a	3460	14,7	0,4	5,1	19,8	0,6
3b	3707	107,7	2,9	16,2	123,9	3,3
4a	235	0	0		0	0
4b	365	41,5	11,4	0,4	41,9	11,5
4c	345	4,9	1,4		4,9	1,4
Sum	10432	234,8	2,3	21,7	256,5	2,5

Videre i dette kapittelet gis det en kort statusvurdering av vernesituasjonen i de ulike skogsoner og av det potensiale for nytt vern som ligger i de registrerte områder i Statskog SFs grunn og en vurdering av det verneomfang som dette vil bidra til i den enkelte skogsone. I NINA rapport 151 (side 46-58) er det gitt en bredere vurdering av skogøkologiske forhold, vernesituasjonen og hva man kan oppnå i forhold til mangler i skogvernet med de områder som nå er registrert på statsgrunn i ulike skogsoner i Trøndelag.

Sone 1a. Ytre kyststrøk av Trøndelag nord til Otterøya

Vurdering av vernestatus

Det er i alt 6 verneområder i skog i denne sonen, med Skjellådalen naturreservat i Osen og Flatanger kommuner som det største på 6 008 dekar totalareal og 2 134 dekar produktiv skog. Ingen storområder i skog er vernet i denne regionen og det finnes få gode kandidater.

Nytt vern

Konklusjonen for denne sonen er at vernestatusen i skog er svært utilfredsstillende med kun 1 % vernet skog i Trøndelag. Det er spesielt behov for nytt vern i rike/spesielle skogtyper. Det pågår ingen verneprosesser i skog i denne sonen pr. i dag i Sør-Trøndelag.

Sone 1b. Vestlige Trøndelag og ytre kyststrøk av Nordland nord til Vega

Vurdering av vernestatus

I alt 17 verneområder i skog finnes i denne sonen, og 2,7 % av den produktive skogen er vernet i Trøndelag. Her er det et nesten-storområde (Grytdalen naturreservat) sør for Trondheimsfjorden og et nesten-storområde på Fosen med stort innslag av boreal regnskog (Hildremsvatnet naturreservat). Tekssjøen er også et relativt stort område på Fosen og er vernet som ledd i statskogvernet.

Nytt vern

Videre vern som er mest aktuelt i denne sonen er de rikeste og lavest liggende skoger (særlig i sørboreal og boreonemoral), herunder edelløvskoger, samt videre vern av boreal regnskog.

To områder med boreal regnskog er foreslått vernet gjennom frivillig vern og flere er på gang. Elgsjøen (ca. 10 000 daa) og Sandvatnet-Olvatnet (ca. 15 000 daa i Osen) i Osen kommune er aktuelle områder på statsgrunn, som er registrert, men hvor det foreløpig ikke er meldt oppstart av verneprosesser.

Selv om de områdene som nå er aktuelle for vern blir vernet, vil vernestatusen i denne sonen totalt sett være utilfredsstillende. Nytt frivillig vern av boreal regnskog på privat grunn vil kunne bedre denne situasjonen.

Sone 2a. Midtre og indre fjordstrøk mellom Trondheimsfjorden og Vistenfjorden

Vurdering av vernestatus

9 eksisterende verneområder i skog finnes i denne regionen, alle i Nord-Trøndelag, og 4 % av den produktive skogen er vernet.

Nytt vern

Det er registrert flere områder i denne sonen gjennom statskogvernet, som kvalifiserer for vern.

Rent arealmessig vil vernestatusen i denne regionen bli relativt god dersom aktuelle verneområder på statsgrunn blir vernet, men det vil være mangler knyttet til lavereliggende områder og områder i rike/spesielle skogtyper.

Sone 3a. Lavereliggende områder i sentrale deler av Trøndelag

Vurdering av vernestatus

Dette er en sone som generelt er sterkt påvirket av skogsdrift og andre menneskelige inngrep. I alt 31 eksisterende verneområder i skog finnes her, men de fleste er relativt små. Kun 0,6% av den produktive skogen er vernet. De fleste edelløvskogsreservater i Trøndelag ligger i denne sonen, som små, spredte reservater. Det største verneområdet er Bymarka naturreservat på 11 687 dekar og 4 978 dekar produktiv skog.

Nytt vern

Av videre vern bør en ha fokus på lavereliggende rike skoger, herunder skoger langs de store elvene og edelløvskoger. Om mulig bør en søke å etablere "ekte" storområder, dvs. områder med mer enn 10 km² produktiv skog.

I Sør-Trøndelag inngår kun lokaliteten Jervfjellet i denne sonen (5 075 daa produktiv skog) i denne vernerunden. En prosess med frivillig vern av Munklia (ca. 1 500 da produktiv skog) i Skaun og Orkdal kommuner er igangsatt.

Selv om alle aktuelle registreringsområder på statsgrunn i Nord- og Sør-Trøndelag skulle bli vernet, vil vernestatusen i denne sonen være svært utilfredsstillende med under 1,5 % av produktiv skog vernet.

Sone 3b, Høyereliggende områder i sentrale deler av Trøndelag og nord til Majavatn i Nordland

Vurdering av vernestatus

Dette er den største skogsone i både Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, og den har 19 eksisterende verneområder i skog, hvorav både Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark og Skarvan og Roltdalen nasjonalpark har over 10 000 dekar produktiv skog. Pr. i dag er det en underdekning når det gjelder skogvern i denne sonen i Trøndelag (2,9 %), og særlig i Sør-Trøndelag, hvor bare 1,4 % av produktiv skog er vernet i denne sonen.

Nytt vern

I denne sonen vil statskogvernet i Sør-Trøndelag bidra positivt gjennom utvidelse i Ledalen, og de mulige nye områdene Henddalen, Lokbekken, Elvåsen, Dragåsen, Dragåsvollan, Samsjøen, Skaumsjøen og Nålbogen.

Nytt vern i Ledalen kan gjøre dette området til et storområde samlet sett (sammen med skog vernet i Ledalen landskapsvernområde med plantelivsfredning og skog i Øggdalen i Forollhogna nasjonalpark), men da med et betydelig areal (ca. 4 000 da) produktiv fjellbjørkeskog i Ledalen landskapsvernområde. I denne sonen er det særlig verdifullt at det i denne planen foreslås vern av noen mindre områder langs Gaula i sørboreal sone. Elvenær skog vil klart være underrepresentert i sonen samlet sett, selv om de elvenære områdene i denne planen vernes.

Nordre del av Forollhogna nasjonalpark, Henddalen, Ledalen og Øggdalen-området i Holtålen vil samlet utgjøre et skogområde på over 50 km² (selv om skogarealet ikke direkte henger sammen), noe som en vil vurdere som svært verdifullt i vernesammenheng.

Flere områder med høy verneverdi er registrert i Nord-Trøndelag i denne sonen.

Rent arealmessig vil vernestatusen i denne sonen bli relativt god dersom aktuelle verneområder på statsgrunn i Trøndelag blir vernet, men det vil være mangler knyttet til lavereliggende områder og områder i rike/spesielle skogtyper.

Sone 4a. Oppdalsdistriktet

I denne sonen er det ikke vernet noe skog gjennom skogverneplaner. Kun noe furuskog og bjørkeskog inngår i Trollheimen landskapsvernområde, men denne kan etter visse retningslinjer hogges. Dette bør følges opp, da det finnes aktuelle områder på privat grunn.

Her er ingen områder i statskogvernet.

Sone 4b. Rørosdistriktet

Vurdering av vernestatus

Generelt er det ikke behov for ytterligere vern av furuskog av Røros-typen. Her inngår to storområder (Femundsmarka nasjonalpark og Flensmarka naturreservat), samt at Femundsmarka nasjonalpark har over 50 km² sammenhengende skogområde. Anslagsvis 11,4 % av den produktive skogen er vernet, men beregninger over produktiv skog for både Femundsmarka og Flensmarka er usikre og bør ettergås. Det som eventuelt kan være aktuelt av nytt skogvern er vern av rike fjellbjørkeskoger eller andre spesielle/truete skogtyper.

Nytt vern

Mølmannsdalslia (393 daa produktiv skog) vil supplere eksisterende vern med vern på ultrabasisk grunn og bør gjennomføres, i og med at det utgjør en spesiell skogtype som ikke inngår i skogvernet i denne sonen pr. i dag.

I verneforslaget for Skardsfjella-Hyllingsdalen (nasjonalpark-planen) inngår 4 naturreservater med i alt ca. 3 000 dekar produktiv fjellbjørkeskog. Samlet sett vil vernestatusen i denne sonen være tilfredsstillende, om det som nå er planlagt vernet i denne sonen gjennomføres.

Sone 4c. Lierne

Sonen ligger i sin helhet i Nord-Trøndelag, og vil bli vurdert i forbindelse med gjennomføringen av verneplanen for Statskog SFs eiendommer i Nord-Trøndelag.

6.2. Vurderinger av vernet skog i Trøndelag i forhold til vegetasjonssoner

Vegetasjonssoner henger sammen med varmemengden i vekstsesongen for plantene (Moen 1998). I Trøndelag strekker vegetasjonssonene i skog seg fra boreonemoral sone i de klimamessig gunstigste områder i lavereliggende strøk ved Trondheimsfjorden, via sørboreal, mellomboreal og nordboreal vegetasjonssoner. Nordboreal slutter ved den klimatiske skoggrensen. Øvre grense for sørboreal skog er i distriktet Selbu-Midtre Gauldal og Holtålen på ca. 300 moh. Øvre grense for mellomboreal skog er i Trondheim-Malvik området ca. 400 moh, i distriktet Selbu-Midtre Gauldal-Holtålen på mellom 500-600 moh., og i Rørosdistriktet ca. 700 moh. (Moen 1998).

Tabell 4 viser at det er vernet en svært liten andel av den produktive skogen i vegetasjonssonene boreonemoral, sørboreal og mellomboreal i Trøndelag, med henholdsvis 0,9, 0,4 og 0,9 %. Situasjonen er annerledes i den nordboreale vegetasjonssonen, hvor 7,7 % av den produktive skogen er vernet. Dette skyldes blant annet at høyereliggende skog i Skarvan og Roltdalen, Femundsmarka og Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalparker og

Flensmarka naturreservat, som omfatter i overkant av halvparten av all produktiv skog vernet i Trøndelag, i all hovedsak ligger i denne vegetasjonssonen. Store næringsmessige konflikter gjør vern i de skogbruksmessig mest interessante sonene boreonemoral, sørboreal og mellomboreal vanskelig. Samtidig er disse sonene også de som er mest påvirket av ulike former for bruk opp gjennom tidene, noe som gjør at det er vanskelig å finne gode kandidater for vern.

Tabell 4. Produktiv skog i ulike vegetasjonssoner i Trøndelag, samt virkningen av aktuelle verneområder på Statskog SFs grunn. Tall i hektar. ST= Sør-Trøndelag, NT=Nord-Trøndelag.

Kilder: Produktiv skog i vegetasjonssoner: Statistikk fra Skogforsk utarbeidet på grunnlag av Landsskogtakseringen.

Vernet pr. 01.01.2007: Estimert andel produktiv skog i ulike vegetasjonssoner, jf. Vedlegg 1 og 2.

Statskogvernet Sør-Trøndelag: Estimert andel produktiv skog i ulike vegetasjonssoner i de 11 områder som inngår i denne rapporten.

Som grunnlag for å estimere i hvilke vegetasjonssoner de ulike områdene er kart over vegetasjonssoner i Moen (1998) benyttet. Dette er et grovt kart, slik at det er brukt en stor grad av skjønn i estimeringene. Tallene i tabell 4 vil derfor være omtrentlige estimater.

FYLKE	Boreonemoral	Sørboreal	Mellomboreal	Nordboreal	Sum
Sør-Trøndelag	2 703	92 365	245 015	68 575	408 659
Vernet ST pr. 01.01.2007	39	320	2 389	6689	9437
% vernet i ST pr. 01.01.2007	1,4	0,3	1,0	9,8	2,3
Statskogvernet 2007 i ST	0	121	779	1 275	2 175
Sum vern og verneforslag	39	441	3168	7964	11612
% vern	1,4	0,4	1,3	11,6	2,8

Nord-Trøndelag	9 912	141 837	323 954	154 723	630 426
Vernet NT pr. 01.01.2007	76	699	2 804	10 460	14 039
% vern NT pr. 01.01.2007	0,8	0,5	0,9	6,8	2,2
Trøndelag	12615	234202	568969	223298	1039085
Vernet pr. 01.01.2007	115	1019	5193	17149	23476
% vern pr. 01.01.2007	0,9	0,4	0,9	7,7	2,3
Statskogvernet 2007 i ST	0	119	781	1275	2175
Sum vern	115	1138	5974	18424	25651
% vern	0,9	0,5	1,0	8,3	2,5

Statskog SFs eiendommer ligger i stor grad i høyereliggende skogområder, altså med en overvekt av nordboreal skog og mindre andeler mellomboreal og sørboreal skog. Denne verneplanen gjenspeiler også dette forhold, idet ca. 60% av den produktive skogen i de 11 områdene ligger i nordboreal vegetasjonssone.

Fra et vernesynspunkt vil det være av verdi å få vernet alle områder som er funnet verneverdige og som har all, eller en betydelig andel skog under nordboreal sone, da det i disse soner er vernet relativt lite skog pr. i dag. I denne verneplanen gjelder dette områdene Mølmannsdalslia, Løkbekken, Elvåsen, Dragåsen, Dragåsvollan, som i sin helhet har skog i sørboreal og/eller mellomboreal vegetasjonssoner. Videre er store deler av skogen i lokaliteten Jervfjellet og skogen i de lavereliggende deler av lokaliteten Henddalen i mellomboreal vegetasjonssone. Nedre del av Hendfossen strekker seg ned til litt inn i sørboreal sone, men dette utgjør et lite areal. Noe skog i mellomboreal vegetasjonssone finnes også i de lavest liggende deler av lokalitetene Ledalen (i nedre del av elvekløfta) og Nålbogen.

Vegetasjonssone er en av flere egenskap ved de aktuelle verneområdene. I tillegg må en se på hvilke andre egenskaper områdene har i forhold til å dekke mangler i skogvernet, så som rødlistearter, rike skogtyper, gammelskogspreg, store områder m.m.

6.3. Oppsummering

Skogvernet er en strategi for å ivareta det biologiske mangfold i skog. I følge Artsdatabanken er en betydelig andel av de rødlistede arter (48 %) registrert i skog. Skogvernet skal videre dekke opp kriterier som naturgeografiske regioner, vegetasjonssoner, rike områder, områder med gammelskog med kontinuitet og store områder m.fl. Videre er det fra NINA anbefalt et minstenivå for vern på ca. 4,6 % av produktivt areal. Verdifulle områder må ivaretas, herunder vernes, der de faktisk finnes. Stortinget har signalisert at det skal legges vekt på vern av offentlig eid areal for å redusere belastningen på privat grunn og for å redusere konfliktnivået ved vern av skog. Pr. 01.01.2007 er ca. 2,3 % av produktivt skogareal i Trøndelag vernet.

Den gjennomgang som er gjort her viser at det er betydelige forskjeller i skogvernet mellom ulike skogsoner og mellom ulike vegetasjonssoner. Det viser seg at det kan være vanskelig å dekke opp skogvernet i forhold til alle ulike kriterier, og samtidig ha krav om at områdene skal være minst mulig påvirket av flateskogbruket, om man stopper vernet på nivå 4,6 % for et bestemt kriterium, for eksempel en vegetasjonssone.

Det er eksempelvis store biologiske og klimatiske forskjeller innenfor nordboreal sone fra kystnær oseanisk skog til de kontinentale furuskoger i Rørosdistriktet. Det er således ikke et godt argument mot videre vern i nordboreal vegetasjonssone i for eksempel den kystnære sonen 1b at det allerede er vernet et stort areal kontinental furuskog i Røros-distriktet. Således bør det også kunne vernes furuskog i Oppdalsdistriktet i nordboreal vegetasjonssone, hvor det pr. i dag ikke er vernet skog i det hele tatt, selv om en samlet har passert minimumsnivået på 4,6 % vern i nordboreal vegetasjonssone i Trøndelag.

Ut fra den geografiske fordeling mellom privat eid og offentlig eid areal vi har i Trøndelag, så vil det bli en overvekt mot nordboreal vegetasjonssone, dersom vernet skal dekke de forutsatte kriterier best mulig, samtidig som at offentlig eid areal skal prioriteres og at verdifulle områder skal vernes der de faktisk ligger.

Situasjonen er også den samme i Sverige og Finland når det gjelder fordeling av vernet skog i forhold til vegetasjonssoner, idet det i disse land også er en overvekt av vern i nordboreal vegetasjonssone (NINA fagrapport 54). Eksempelvis er 32 % av den produktive skogen i nordboreal vegetasjonssone i Finland vernet, og i Sverige er 43% av fjellnær produktiv skog vernet.

7. Verneplan for skog på Statskog SFs grunn.

7.1. Hjemmel for vern

Vern av spesielle områder eller forekomster skjer i medhold av "lov om naturvern" av 19.06.1970. I loven er det gitt hjemmel for opprettelse av ulike vernekategorier. Vedtak om opprettelse av naturreservater treffes av Kongen i statsråd etter naturvernlovens § 8 som lyder slik:

"Område som har urørt, eller tilnærmet urørt natur eller utgjør spesiell naturtype og som har særskilt vitenskapelig eller pedagogisk betydning eller som skiller seg ut ved sin egenart, kan fredes som naturreservat. Et område kan totalfredes eller fredes for bestemte formål som skogreservat, myrreservat, fuglereservat eller liknende."

Vernekategorien naturreservat vil bli brukt for områder i verneplanen for skog på statsgrunn. Naturreservat er det strengeste vernet etter naturvernloven.

7.2. Verneprosessen

Det er Direktoratet for naturforvaltning som har ansvaret for gjennomføringen av verneplanarbeidet, men det er Fylkesmannen som utarbeider og fremmer fredningsforslagene for sitt fylke.

Verneplanprosessen kan deles inn i flere faser:

(FM = Fylkesmannen, DN = Direktoratet for naturforvaltning, MD = Miljøverndepartementet)

Registreringsfase

1. DN får innspill fra FM, Statskog SF, miljøvernorganisasjoner og andre om skogområder som bør undersøkes nærmere. For enkelte områder foreligger det tidligere registreringer.
2. DN engasjerer fagpersoner som gjennomfører kartlegging i de aktuelle områdene.
3. De registrerte områdene blir beskrevet og verdiene vurdert.

Melding om oppstart

FM melder oppstart på de områdene som er aktuelle å vurdere for vern. Rettighetshavere og andre blir oppfordret til å gi tilbakemelding om bruksinteresser og annen aktuell informasjon om områdene. Formålet med oppstartmeldingen er å få oversikt over verdier og interesser i de aktuelle områdene.

Utarbeidelse av verneforslag

Med bakgrunn i de tilbakemeldinger som er mottatt etter oppstartmeldingen og de naturfaglige registreringene, utarbeider FM ett verneforslag for hvert enkelt område. DN samler beskrivelsene fra fylkesmennene og lager et utkast til verneplan i rapportform.

Høringer

FM sender fredningsforslaget for sitt fylke ut på lokal høring. DN samler verneforslagene for alle fylkene og sender et samlet forslag på sentral høring. I denne verneprosessen er det felles

lokal og sentral høring i regi av FM som foregår samtidig, men med forskjøvet frist for sentral høring.

Tilråding

I etterkant av den lokale høringen justerer FM verneforslagene og oversender dem til DN med sin tilråding. DN oppsummerer alle kommentarer fra fylkesmennene og fra sentral høring og gir sin tilråding til MD.

Vernevedtak

MD gjennomgår DNs anbefaling og legger fram endelig forslag til verneplan. Vernevedtak fattes som kongelig resolusjon i statsråd.

7.3. Registreringer

For en del områder er det tidligere foretatt registreringer. Imidlertid var det her behov for oppdatert kunnskap etter ny metodikk, slik at disse områdene ble registrert sammen med andre områder der det tidligere ikke forelå tilfredsstillende registreringer. Registreringene er gjort av NINA-gruppen ved NINA, Siste Sjanse og Miljøfaglig utredning, og er rapportert i NINA Rapport 151. Områdene Lokbekken, Elvåsen og Dragåsen ble registrert i 2006 og her foreligger foreløpige rapporter.

7.4. Omfanget

I Sør-Trøndelag fylke er det som ledd i verneprosessen på Statskog SFs grunn registrert i alt ca. 187 000 daa fordelt på 23 områder (med minst en stjerners verdi). 4 av disse områdene med et totalt areal på 73 716 dekar på Statskog SFs grunn ble vernet gjennom en prosess i 2005-2006 (Tekssjøen, Flensmarka, samt utvidelse av Bymarka og Grytdalen naturreservater). Av de øvrige områdene inngår 11 områder med et totalt areal på 71 051 daa i denne verneplanen, og disse vurderes dermed som aktuelle for vern. Av de øvrige områder som er registrert, vurderes to som aktuelle for vern, Elgsjøen i Osen kommune og Sandvatnet-Olvatnet i Osen kommune, samt Namdalseid kommune i Nord-Trøndelag fylke. For de to sistnevnte vil det sannsynligvis bli oppstartet verneprosess i løpet av 2007.

7.5 Områdeoversikt

Figur 1 viser den naturgeografiske regioninndelingen som er benyttet ved opprettelse av verneområder i skog i Trøndelag og hvor de 11 områder som nå er på høring grovt sett ligger.

Figur 1. Soneinndeling ved skogvern i Trøndelag (Korsmo m.fl. 1989). Sirkler med nr. 1-11 viser sentralpunkter for de foreslåtte verneområder.

Sone 1: Kyststrøkene i Trøndelag og sørvestlige Nordland

1a: Ytre kyststrøk av Trøndelag nord til Otterøya

1b: Vestlige Trøndelag og ytre kyststrøk av Nordland nord til Vega

Sone 2: Fjordstrøkene i Nord-Trøndelag og Nordland

2a: Midtre og indre fjordstrøk mellom Trondheimsfjorden og Vistenfjorden

Sone 3: Sentrale deler av Midt-Norge

3a: Lavereliggende områder i sentrale deler av Trøndelag

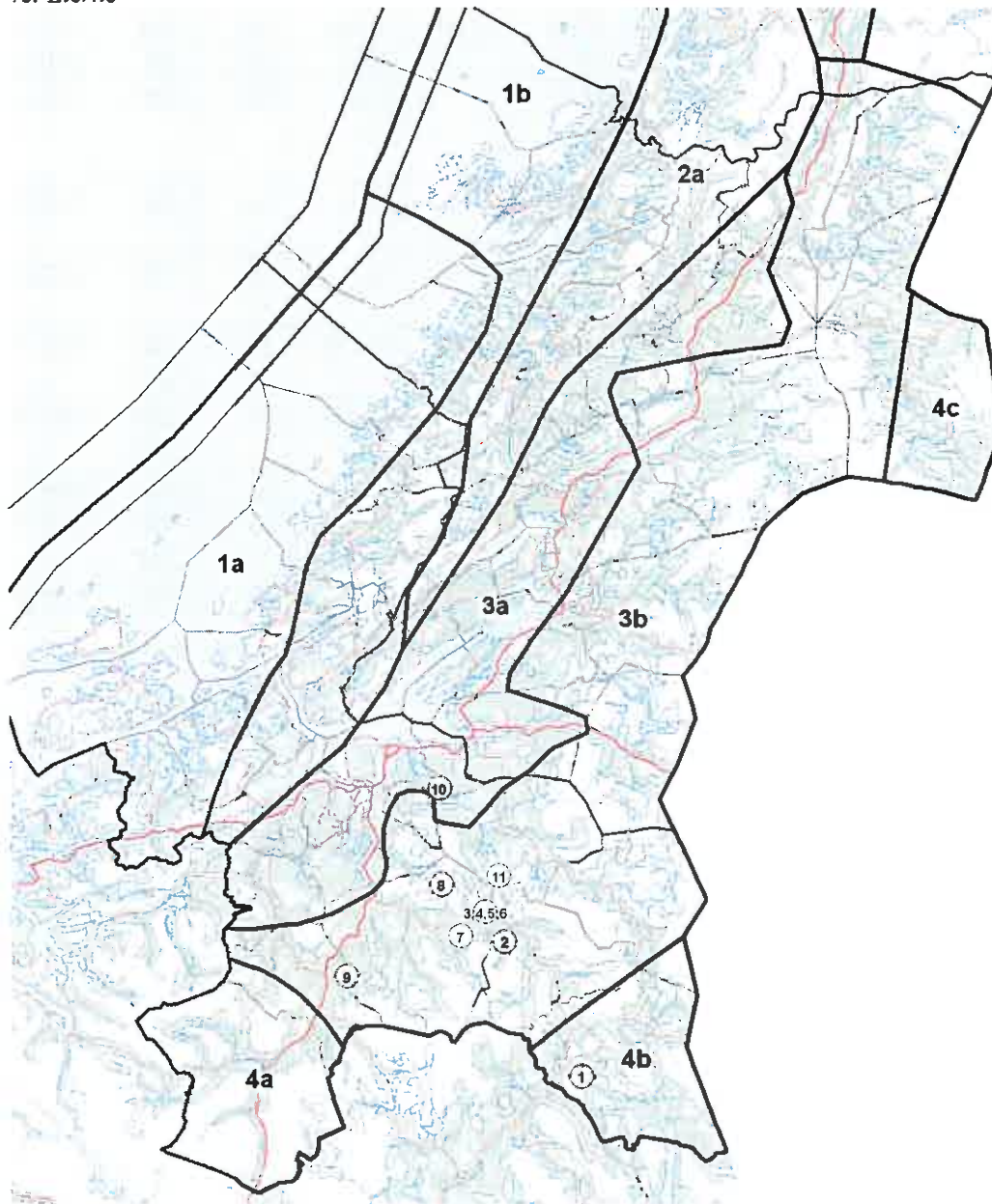
3b: Høyereliggende områder i sentrale deler av Trøndelag og nord til Majavatn i Nordland

Sone 4: Indre deler av Midt-Norge

4a: Oppdalsdistriktet

4b: Rørosdistriktet

4c: Lierne

Tabell 5 viser at de 11 områdene utgjør et totalareal på 71 051 daa, hvorav Henddalen er det desidert største med i 23 790 daa. Det er i alt 21 750 daa produktiv skog i områdene (tabell 7),

noe som er 0,5 % av den produktive skogen i Sør-Trøndelag. To av områdene er over 10 000 daa (tabell 6). Ingen områder har over 10 000 daa produktiv skog, slik at ingen kvalifiserer til et "storområde" alene. Mest produktiv skog er det i lokaliteten Jervfjellet, med 5 075 daa.

Tabell 5 viser også at det arbeides med frivillig vern på tilstøtende privat grunn i fire lokaliteter. Allskog har her hovedkontakten mot de private grunneierne.

Tabell 5. Sentrale data for de 11 områdene som er på høring i denne rapporten.

Nr	Lokalitet	Kommune	Verne-verdi	Areal (da) stat	Areal (da) privat	Sum areal (da)	Skog-sone	Veg-sone	M.o.h.
1	Mølmannsdalslia	Røros	**	610		610	4b	MB	660-790
2	Ledalen	Holtålen	**	5396	3500	8896	3b	NB	380-752
3	Lokbekken	Holtålen	**	633		633	3b	SB	230-325
4	Elvåsen	Holtålen og Midtre Gauldal	**	330		330	3b	SB	220-320
5	Dragåsen	Midtre Gauldal	**	273		273	3b	SB	210-290
6	Dragåsvollan	Midtre Gauldal	**	937		937	3b	MB	460-620
7	Henddalen m/Hendfossen	Midtre Gauldal	**(*)	21086	2704	23790	3b	MB-NB	200-782
8	Samsjøen	Midtre Gauldal	**	16643		16643	3b	MB-NB	487-700
9	Skaumsjøen	Rennebu	**	2224	520	2744	3b	NB	620-720
10	Jervfjellet	Malvik og Trondheim	**	7574	1374	8948	3a	MB-NB	280-506
11	Nålbogen	Selbu	**	7247		7247	3b	NB	455-644
	SUM			62953	8098	71051			

Tabell 6. Områder med totalareal over 10 km².

Lokalitet Nr	Lokalitet	Kommune	Verne-verdi	M.o.h	Total-Areal (daa)	Skog-Sone
7	Henddalen med Hendfossen	Midtre Gauldal	**(*)	200-782	23917	3b
8	Samsjøen	Midtre Gauldal	**	487-700	16643	3b

Tabell 8 angir i mer detalj hvilke mangler ved skogvernet i Norge og i region Trøndelag som den enkelte lokalitet bidrar til å fylle opp, jf. NINA rapport 151 og foreløpige rapporter fra registreringer i 2006. Mangeloppfyllelsen er for 9 lokaliteter vurdert å være middels og for to (Ledalen og Jervfjellet) liten. De privateide deler av lokalitetene Ledalen, Henddalen, Skaumsjøen og Jervfjellet er ikke inkludert i mangelanalysen som NINA har utført.

Tabell 7. Anslag over andel produktiv skog i de 11 områder, fordelt på boniteter lav (L), middels (M) og høy (H).

Lokalitet nr.	Lokalitet	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
1	Mølmannsdalslia	214	179	0	393	610
2	Ledalen	3261	316	22	3577	8896
3	Lokbekken	528	37	0	587	633
4	Elvåsen	322	8	0	330	330
5	Dragåsen	216	57	0	273	273
6	Dragåsvollan	617	19	0	636	937
7	Henddalen	4402	199	61	4662	23790
8	Samsjøen	1420	62	0	1482	16643
9	Skaumsjøen	1650	10	0	1660	2744
10	Jervfjellet	3725	1283	67	5075	8948
11	Nålbogen	2539	536	0	3075	7247
Sum		18894	2706	150	21750	71051

Tabell 8. Vurdering av hvordan de 11 foreslåtte verneområdene bidrar til å dekke viktige mangler i skogvernet (fra NINA rapport 151 og vurderinger fra biologiske registreringer 2006). Henddalen og Hendfossen er splittet i denne tabellen, da de er registrert som to separate områder.

Lokalitet	Verdi	Mangel-oppfyllelse	Generelle mangler (Norge)	Regionale mangler (Trøndelag)
Mølmannsdalslia	**	Middels	Rike skogtyper	Kalkskog (serpentinfuruskog)
Ledalen	**	Liten	-	Boreal naturskog, bekkekløfter
Lokbekken	**	Middels	Lavereliggende granskog	Boreal naturskog
Elvåsen	**	Middels	Lavereliggende granskog, Rike skogtyper, rødlistearter	Boreal naturskog
Dragåsen	**	Middels	Lavereliggende granskog, rike skogtyper	Rik sumpskog, høgstaudeskog, lågurtskog
Dragåsvollan	**	Middels	Rike skogtyper	Boreal naturskog
Henddalen	**	Middels	Storområde	Boreal naturskog
Hendfossen	***	Middels	Rike skogtyper, rødlistearter	Bekkekløft, høgstaudeskog, lågurtskog
Samsjøen	**	Middels	-	Boreal naturskog
Skaumsjøen	**	Middels	Rike skogtyper	Høgstaudeskog, boreal naturskog
Jervfjellet	**	Liten	Rike skogtyper, rødlistearter	Høgstaudeskog, boreal naturskog
Nålbogen	**	Middels	Rike skogtyper, urskog/naturlig dynamikk, rødlistearter	Høgstaudeskog

8. Beskrivelse av enkeltområder

LOKALITET	1. Mølmannsdalslia
KOMMUNE:	Røros
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1720 III
UTM-KOORDINATER:	32VPQ 266 372
VERNEKATEGORI:	** Spesial
VEGETASJONSSONE:	Mellomboreal
VEGETASJONSSEKSJON:	OC Overgangsseksjon
AREAL:	610 dekar
HØYDE OVER HAVET:	660-790
BERØRTE EIENDOMMER:	56/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området ligger i Mølmannsdalen, ca. 5 km sørøst for Røros sentrum, i ei sørvestvendt li. Området er ei gjenstående øy av gammel furuskog, som i kombinasjon med ultrabasiske bergarter (serpentin) gir en særpreget flora, og hvor næringsriktig gir grunnlag for kalk-lågurtfuruskog, som er en sjelden vegetasjonstype i dette høydelaget. Øverst i området ligger Grøtberget, som er en serpentinkolle.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Skogen i området har unngått de omfattende hogstene som ble utført i forbindelse med driften av Røros kobberverk, og er derfor relativt upåvirket av skogsdrift i forhold til omkringliggende skoger.

VERNEINTERESSER:

Gammel furuskog, som i kombinasjon med ultrabasiske bergarter (serpentin) gir en særpreget flora, og hvor næringsriktig gir grunnlag for kalk-/lågurtfuruskog, som er en sjelden vegetasjonstype i dette høydelaget.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et furuskogområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er egenartet i form av at det har gammel furuskog, som i kombinasjon med ultrabasiske bergarter (serpentin) gir en særpreget flora, og hvor næringsriktig gir grunnlag for kalk-lågurtfuruskog, som er en sjelden vegetasjonstype i dette høydelaget.

ANDRE INTERESSER:

Det foreligger orienteringskart, hvor det foreslåtte verneområdet ligger, og det er ønske om fortsatt å kunne bruke dette. Området er et mye brukt turområde, og her er turstier.

TEKNISKE INNGREP:

Ei dreneringsgrøft.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Røros (2004-2012) er deler av lokaliteten LNF sone 1 og deler LNF sone 2. I sone 1 er det ikke tillatt med arbeider eller tiltak som ikke kommer inn under arealformålet, eller som ikke er knyttet til stedbunden næring. I sone 2 er det ikke tillatt med

oppføring av ny eller vesentlig utvidelse av eksisterende fritidsbebyggelse. Innenfor området kan spredt boligbebyggelse tillates (innenfor angitte delområder), men dette gjelder ikke for den del som her foreslås som reservat.

MERKNADER:

I forhold til NINA rapport 151 er området redusert i sørøst for å ta ut et plantefelt med lerk, men utvidet i øst for å ta med et bestand med gammel furu, samt et ospeholt og bergskrenten opp mot Gråberget.

Privat eiendom i nordvest er holdt utenom verneforslaget, vestre del av kjerneområde 2 i NINA rapport 151 faller med dette ut.

Det er enighet mellom Fylkesmannen og Statskog SF om avgrensningen.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Tabell 9. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for den berørte eiendommen innenfor lokaliteten Mølmannsdalslia. Data fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
56/1	214	179	0	393	610

Gammel furuskog (hogstklasse 5) utgjør noe over halvparten av det produktive skogarealet, i tillegg finnes noe løvskog og ungskog av furu.

Dette er en ren Statskog-eiendom uten bruksretter.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Mølmannsdalslia naturreservat i Røros kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Røros kommune: 56/1

Reservatet dekker et totalareal på ca 610 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 10 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Røros kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er egenartet i form av at det har gammel furuskog, som i kombinasjon med ultrabasiske bergarter (serpentin) gir en særpreget flora, og hvor næringsriktig gir grunnlag for kalk-lågurfuruskog, som er en sjelden vegetasjonstype i dette høydelaget.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplystingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse- rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

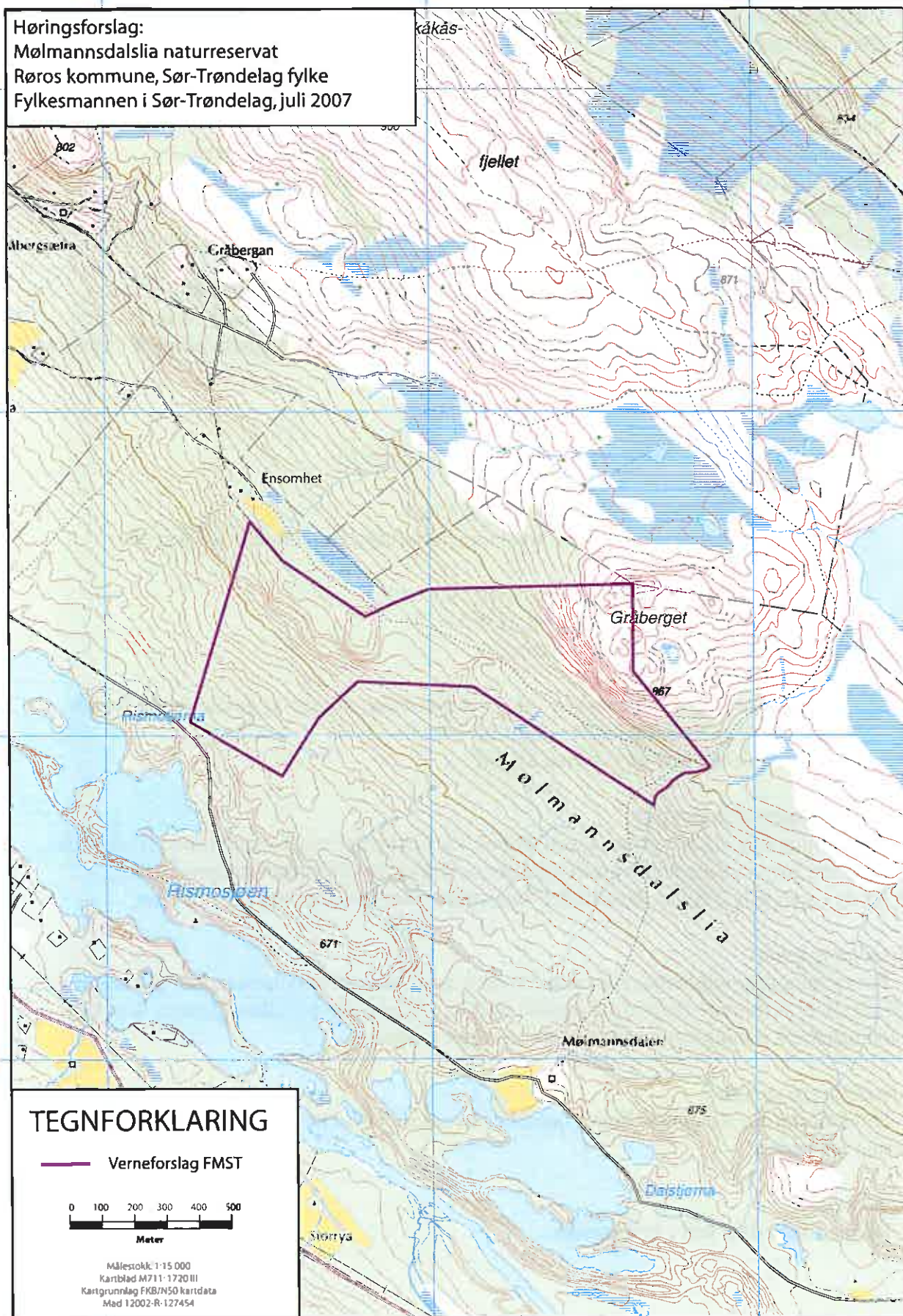
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Mølmannsdalslia naturreservat
Røros kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET :	2. Ledalen
KOMMUNE:	Holtålen
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1620 I
UTM-KOORDINATER:	32VPQ 047 772
VERNEKATEGORI:	**
VEGETASJONSSONE:	Mellomboreal-Nordboreal
VEGETASJONSSEKSJON:	O1-Svakt oseanisk seksjon
AREAL:	8896 dekar
HØYDE OVER HAVET:	380-752
BERØRTE EIENDOMMER:	186/1 og 304/1

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Ledalen er en sidedal til Gauldalen, som munner ut noen km nedenfor Haltdalen sentrum. Ca. 4 km inn i dalen ligger nordgrensa for det eksisterende Ledalen landskapsvernområde med plantelivsfredning, hvor plantelivsfredningen er innført for å ta vare på høgstaude-fjellbjørkeskog og de ulike utforminger av gammel kontinuitetsskog av gran og furu. Skogen i den indre delen av canyonen langs elva Lea inngår også i landskapsvernområdet. Det området som nå foreslås vernet ligger nord for landskapsvernområdet, og vil i sør grense til dette.

Dalen er ganske vid og åpen, med slake lier opp mot fjellet på begge sider. I dalbunnen har elva Lea gravd ut en trang og dyp canyon som danner et dramatisk landskapselement. Totalt sett er området furudominert. Mindre arealer ren granskog finnes i bekkedaler og brattere hellinger. I Leas elvejuv dominerer derimot gran.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Størsteparten av skogen er en eldre naturskog i aldersfase, stort sett tydelig påvirket av tidligere tiders gjennomhogster. Furuskogen har et glissent skogbilde, med god aldersspredning opp til 250-300 år, men med stor mangel på virkelig gamle trær. Det finnes sparsomt med død furu.

Granskogen i liene er for det meste ganske lavproduktiv fjellskog, brukbart sjiktet, og stedvis med en del innslag av ganske gamle trær på 200-250 år. Mer produktive partier har et mer påvirket preg. I elvejuvet er granskogen tydelig hardt påvirket og domineres i dag av ca. 90-100 år gammel gran, og med sparsomme mengder død ved. Et større parti nordvest for Hofjellet har et mer urørt preg, med gamle grove trær og mye grov ved i ulike nedbrytingsfaser.

VERNEINTERESSER:

Det påviste artsmangfoldet er ganske svakt utviklet med bare 4 rødlistearter og bare små populasjoner av signalarter. To kjerneområder er registrert, et langs Leas canyon og et nordvest for Hofjellet. Kjerneområdet nordvest for Hofjellet består av gammel granskog med mange gamle store grantrær og store mengder død ved. To rødlistede kjukearter er funnet der. (Prestø 2002).

Lokaliteten har særlig verdi som et utvidelsesareal til de eksisterende verneområdene omkring Forollhogna, og særlig muligheten av at en kan få med en større, lavereliggende elvedal med ei stor bekkekløft er viktig. Området har relativt lite å bidra med til å dekke mangler ved skogvernet. Viktigst er Leas elvekløft, som i kraft av å være ei stor bekkekløft utgjør en viktig skogtype.

Området grenser til Ledalen landskapsvernområde med plantelivsfredning i sør. Plantelivsfredningen medfører at skogen også er vernet i Ledalen landskapsvernområde. Sammen med skogen i Ledalen landskapsvernområde (6 000 daa produktiv skog) og den nærliggende Øggdalen i Forollhogna nasjonalpark (647 daa produktiv skog) blir området et "storområde" med ca. 10 000 daa produktiv skog.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er egenartet i form av at det er en større, lavereliggende elvedal som er relativt lite påvirket av moderne hogstformer og i form av den skogkledte canyonen langs Lea, som utgjør et særegent og dramatisk landskapselement.

ANDRE INTERESSER:

Beitebruk. En kjøretrasé for ATV er etablert gjennom lokaliteten på østsida av Lea, og denne fortsetter inn i Ledalen landskapsvernområde. Det legges til grunn at kjøretraséen skal kunne brukes med ATV i forbindelse med beitebruk også i det foreslåtte naturreservatet. En gammel trasé/kjerrevei går inn i området på vestsida av Lea, sør for Leåsen. Den brukes til en viss grad ved transport med snøscooter.

Umiddelbart øst for det foreslåtte reservatet ligger et øvingsfelt for Heimevernet, og deler av lokaliteten er i kommuneplanens arealdel angitt som båndlagt av Forsvaret.

Det foregår transport med snøscooter gjennom området til seterhus lengre inn i Ledalen, med traséer på begge sider av Lea. Dette ønskes videreført.

TEKNISKE INNGREP:

Kjøretrasé for ATV til bruk i beitenæring på østsida av Lea.

Traktorvei i nedre del av det foreslåtte reservatet på østsida av Lea, etablert i forbindelse med skogsdrift der. Det må avklares om det fremdeles er behov for å opprettholde denne som traktorvei, om området blir fredet.

Slik avgrensningen nå foreligger, er det ikke bygninger innenfor området.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel i Holtålen (2001-2012) ligger den del av lokaliteten som er på vestsida av Lea i LNF-område, hvor det ikke er tillatt med annen bygge- og anleggsvirksomhet enn den som har direkte tilknytning til landbruk/stedbunden næring. Den del av lokaliteten som ligger på østsida av Lea er angitt som LNF HV12 – båndlagt av Forsvaret.

MERKNADER:

I forhold til NINA rapport 151 er området redusert noe i nord, både på øst- og vestsida av Lea, for å ta ut arealer med ungskog/hogstfelter.

Statskog SF foreslår å ta ut ytterligere 1 098 daa nordøst i området, slik at verneforslaget i alt blir på 7 798 daa, jf. kart.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Lokaliteten ligger i Haltdal Søndre statsallmenning og på den private eiendommen gnr/bnr 186/1, som ligger på vestsida av Lea. Eieren av den private eiendommen er med i verneprosessen på frivillig basis.

Haltdal Søndre statsallmenning (gnr./bnr. 304/1) en overskuddsallmenning. Et vern vil ikke gå utover virkestilgangen til de bruksberettigete, men Statskog SF må redusere sine drifter.

Tabell 10. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for de berørte eiendommer innenfor lokaliteten Ledalen. Data fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
304/1	2642	284	0	2926	5396
186/1	619	32	0	651	3500
Sum	3261	316	0	3577	8896

På eiendommen 186/1 er all skog i hogstklasse 4 og 5, unntatt et mindre ungskogfelt. På statsallmenningen er det i alt ca. 325 daa ungskog innenfor lokaliteten (h.kl. 1-3).

Skogparti fra sentrale deler av Ledalen. Bildet er tatt fra østsida av Ledalen og mot nordvest.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Ledalen naturreservat i Holtålen kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Holtålen kommune: 186/1 og 304/1. Reservatet dekker et totalareal på ca 8896 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 50 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Holtålen kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er egenartet i form av at det er en større, lavereliggende elvedal som er relativt lite påvirket av moderne hogstformer og i form av den skogkledte canyonen langs Lea, som utgjør et særegent og dramatisk landskapselement.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrekking med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
7. Bruk av ATV langs etablert kjøretrase på østsida av Lea i forbindelse med beitebruk.
8. Transport av ved, utstyr og materialer til hytter, buer og setre sør for reservatet langs faste traséer, en på hver side av Lea. Transporten skal skje med beltekjøretøy på snødekt mark.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

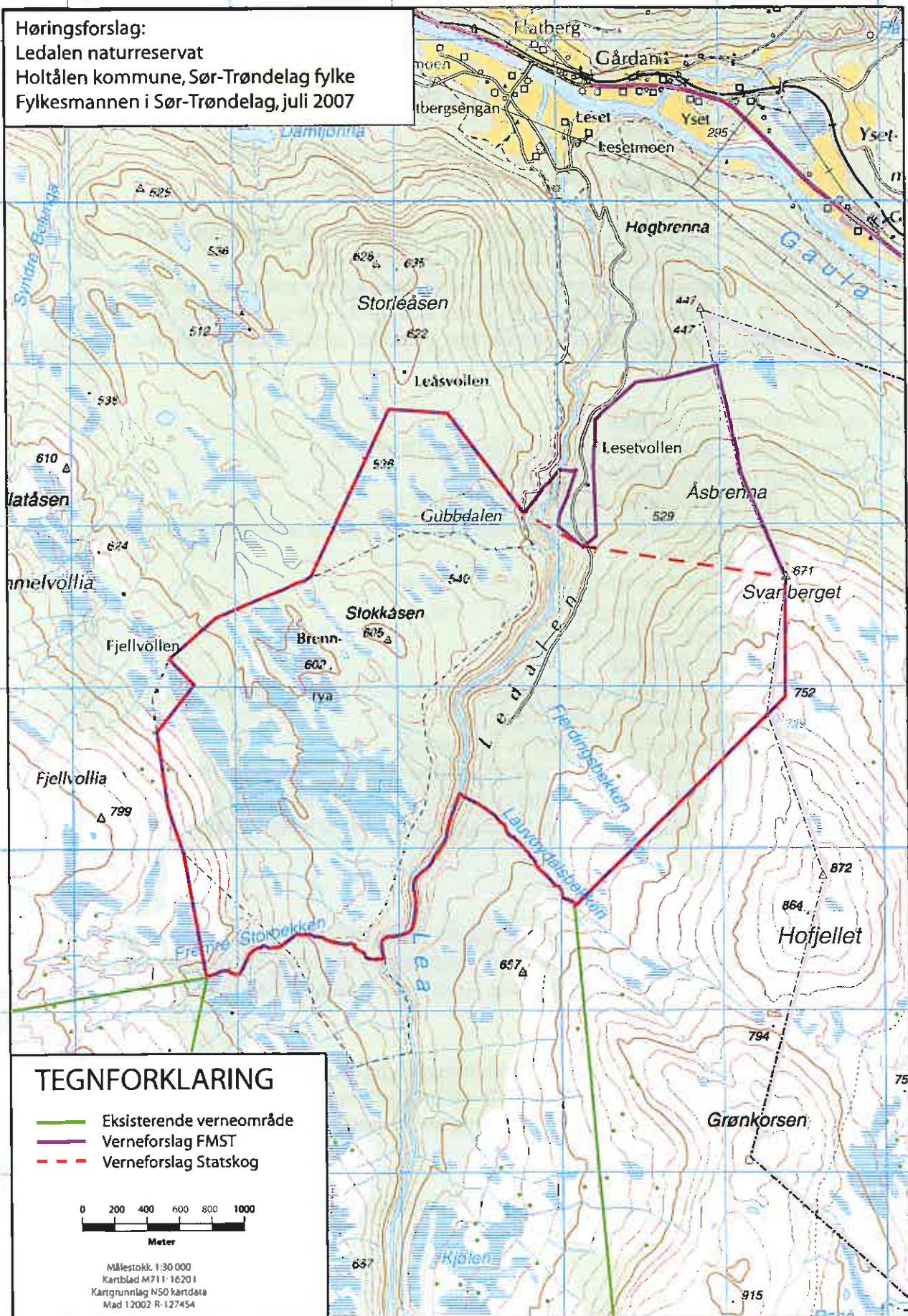
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Ledalen naturreservat
Holtålen kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET **3. Lokbekken**
KOMMUNE: Holtålen
FYLKE: Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711: 1620 I
UTM-KOORDINATER: 32VPQ 020 822
VERNEKATEGORI: ** Type
VEGETASJONSSONE: Sørboreal
VEGETASJONSSEKSJON: O2, klart oseanisk seksjon
AREAL: 633
HØYDE OVER HAVET: 230-325
BERØRTE EIENDOMMER: 304/1 (Haltdal Søndre statsallmenning)

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området ligger på sørsida av Gaula 6-7 km nedenfor Haltdalen, og består av et ca. 2 km langt parti av den nordvendte lia opp fra elva. Lia er ganske ujevn småskalatopografisk, stedvis bratt, andre steder noe slakere, og gjennomskjæres av flere tildels markerte bekkedaler og småkløfter. Området er samlet sett relativt variert mht. skogsamfunn, fra noe sumpskog nederst via storbregneskog, småbregneskog og blåbærgranskog i liene til barblandingsskog øverst.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Granskogen veksler mellom sen optimalfase og aldersfase, hvor aldersfaseskogen er variert med tildels god sjiktning, en del relativt gammel gran og med spredt dødved. I øvre del er det også forekomst av relativt gammel furu (200-250 år).

VERNEINTERESSER:

Det er særlig mht. lavereliggende skog (sørboreal sone) at området kan bidra til å fylle en viktig mangel ved skogvernet. Det er også få verneområder i lavlandet langs de store elvedalene i indre Sør-Trøndelag, slik at området også bidrar til å bedre representativiteten mht. fordeling av vernet skog. Artsmangfoldet er ganske svakt når det gjelder naturskogsarter, men området har likevel kvaliteter særlig for fuktighetskrevede arter. 4 rødlistearter er påvist. Restaureringspotensialet for lokaliteten vurderes som god.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området utgjør et typisk og velutviklet utsnitt av skogliene på sørsida av Gaula.

ANDRE INTERESSER:

Jakt og fiske, herunder laksefiske i Gaula.

TEKNISKE INNGREP:

Nyanlagt traktorvei/gate for vannledning helt i øst. Helt ned mot elva ender ledningen i en betongkum, som ligger like utenfor verneområdet, idet grensa mellom Statskog og privat grunn går akkurat her.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel i Holtålen (2001-2012) ligger Lokbekken i LNF-område, hvor det ikke er tillatt med annen bygge- og anleggsvirksomhet enn den som har direkte tilknytning til landbruk/stedbunden næring.

MERKNADER:

I forhold til forslaget i NINA rapport 151 er det tatt ut noe areal med ungskog. Det er enighet mellom Fylkesmannen og Statskog SF om grensene.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Haltdal Søndre statsallmenning er en overskuddsallmenning. Et vern vil ikke gå utover virkestilgangen til de bruksberettigete, men Statskog SF må redusere sine drifter.

Tabell 11. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for den berørte eiendommen innenfor lokaliteten Lokbekken. Data fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
304/1	528	37	22	587	633

Med den foreslåtte avgrensningen er storparten av skogen i hogstklasse 4 og 5.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Lokbekken naturreservat i Holtålen kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Holtålen kommune: 304/1

Reservatet dekker et totalareal på ca 633 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 10 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Holtålen kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området utgjør et typisk og velutviklet utsnitt av skogliene på sørsida av Gaula.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til telteleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter villtloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper, fiskeplasser og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

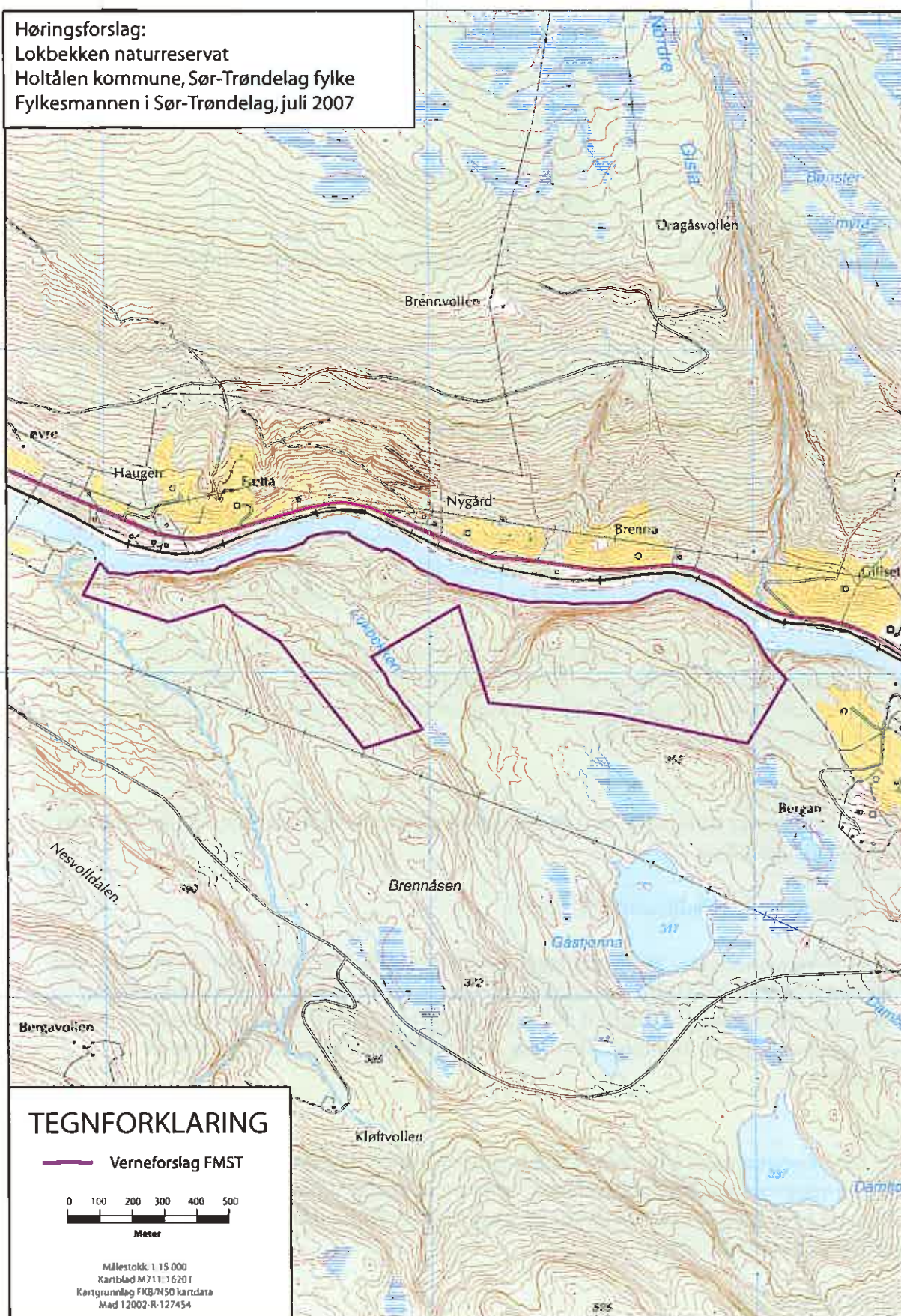
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Lokbekken naturreservat
Holtålen kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	4. Elvåsen
KOMMUNE:	Holtålen og Midtre Gauldal
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1620 I
UTM-KOORDINATER:	32VNQ 991 833
VERNEKATEGORI:	** Spesial
VEGETASJONSSONE:	Sørboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O2 klart oseanisk seksjon
AREAL:	330 dekar
HØYDE OVER HAVET:	220-320
BERØRTE EIENDOMMER:	304/1 i Holtålen kommune, 406/1 i Midtre Gauldal kommune.

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området ligger på kommunegrensa mellom Holtålen og Midtre Gauldal og består av ei nordvestvendt brattskråning fra Gaula og opp under Elvåsen. Lia er svært bratt under Elvåsen, noe slakere i nordlige del, der det også er ei mindre bekkekløft.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Kompakt granskog av god produktivitet dominerer. I brattskråningen er det mye storbregne- og småbregneskog, ellers mest blåbærgranskog. I nord står en frodig granskog på ganske finkornete sedimenter der det er dannet ei lita slette mot elva, her finnes også litt sumpskog. På toppområdet er det mest furuskog. Barblandingsskog finnes også oppe i lia.

Skogen er gjennomgående relativt gammel, men plukkhogstpåvirket i tidligere tider. Aldersfase dominerer. Skogbildet er stort sett kompakt og virkesrikt, men likevel godt flersjiktet over det meste, og med brukbart innslag av relativt gamle trær. Læger i ulike nedbrytingsstadier finnes også spredt.

VERNEINTERESSER:

Elvåsen har egenskaper som påpekes som mangelvare i skogvernet i Norge, særlig i form av

- Lavereliggende granskog
- Rikere skogtyper
- Viktige forekomster av rødlistearter (7 arter).

Det er også få verneområder i lavlandet langs de store elvedalene i indre Sør-Trøndelag, slik at området også bidrar til å bedre representativiteten mht. fordeling av vernet skog. Her er også et ganske rikt biologisk mangfold av naturskogsarter, inkludert relativt kravfulle arter. Variasjonen i skogtyper er imidlertid ikke stor, slik at området kan vurderes som et spesialområde.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er spesielt ved å ha relativt rike skogtyper og med å ha et rikt mangfold av naturskogsarter, inkludert relativt kravfulle arter.

ANDRE INTERESSER:

Jakt og fiske, herunder laksefiske i Gaula.

TEKNISKE INNGREP:

I vest grenser deler av lokaliteten mot en vei, men selve veien blir liggende utenfor reservatet.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel i Holtålen (2001-2012) ligger Elvåsen i LNF-område, hvor det ikke er tillatt med annen bygge- og anleggsvirksomhet enn den som har direkte tilknytning til landbruk/stedbunden næring.

Den del av lokaliteten som ligger i Midtre Gauldal kommune ligger i kommuneplanens arealdel (2001-2013) i LNF sone 1 med forbud mot spredt bolig-, ervervs- og fritidsbebyggelse.

MERKNADER:

Grensene er justert litt i forhold til de biologiske registreringer i 2006, ved at noe ungskog er tatt ut og noe gammelskog både i øst og i vest er tatt med. Det er enighet mellom Fylkesmannen og Statskog SF om grensene.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Haltdal Søndre statsallmenning (gnr./bnr. 304/1 og Dragås-Singsås søndre statsallmenning (gnr./bnr. 406/1) er overskuddsallmenninger. Et vern vil ikke gå utover virkestilgangen til de bruksberettigete, men Statskog SF må redusere sine drifter.

Tabell 12. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for de berørte eiendommer innenfor lokaliteten Elvåsen. Data fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
304/1	270	8	0	278	278
406/1	52	0	0	52	52
Sum	322	8	0	330	330

Med den foreslåtte avgrensningen er storparten av skogen i hogstklasse 4 og 5.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Elvåsen naturreservat i Holtålen og Midtre Gauldal kommuner, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Holtålen kommune: 304/1 og følgende gnr./bnr. i Midtre Gauldal kommune: 406/1. Reservatet dekker et totalareal på ca daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 10 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Holtålen og Midtre Gauldal kommuner, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er spesielt ved å ha relativt rike skogtyper og med å ha et rikt mangfold av naturskogsarter, inkludert relativt kravfulle arter.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper, fiskeplasser og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

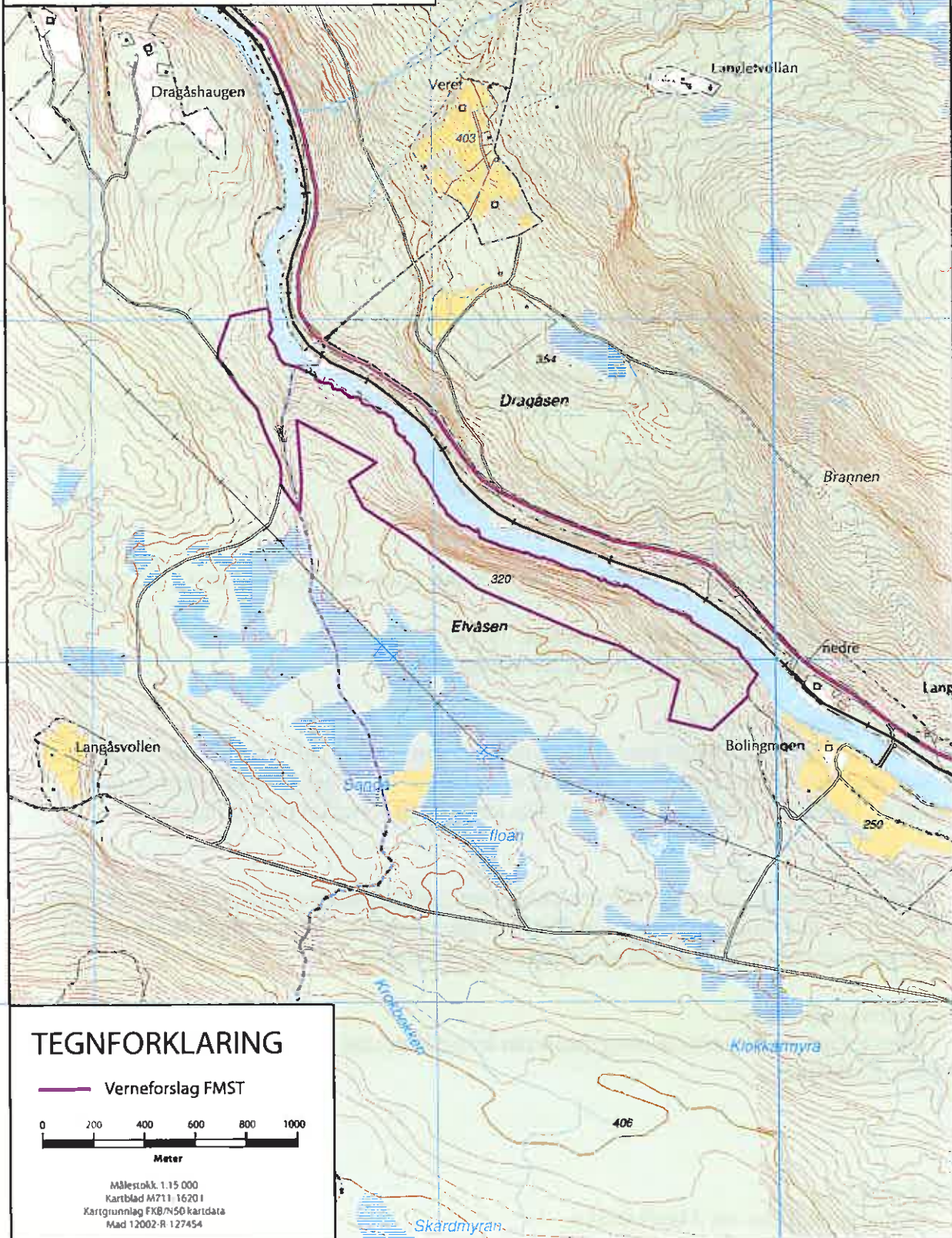
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Elvåsen naturreservat
Holtålen og Midtre Gauldal kommuner,
Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	5. Dragåsen
KOMMUNE:	Midtre Gauldal
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1620 I
UTM-KOORDINATER:	32VNQ 968 845
VERNEKATEGORI:	** Type
VEGETASJONSSONE:	Sørboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O1 svakt oseanisk seksjon
AREAL:	273 dekar
HØYDE OVER HAVET:	210-290
BERØRTE EIENDOMMER:	406/1 (Dragås-Singsås søndre statsallmenning)

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Dragåsen er den vestligste av de tre lokalitetene som foreslås vernet på sørsida av Gaula, og ligger ca. 10 km øst for Singsås. Store deler av det avgrensede området omfatter en jevn og relativt bratt nordvestvendt lside ned mot Gaula. Flatere partier inngår langs elva, samt i en bekkedal nordøst i området.

Området er i all hovedsak dominert av granskog. En del gråor, bjørk og rogn inngår spredt, særlig i sumppartier på finere sedimenter langs Gaula og i selve kantsonen av elva. Furuskog er representert i øvre del av lia. Vegetasjonen varierer fra rike vegetasjonstyper nederst og fattige typer lengre oppe.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Området er dominert av eldre skog, i all hovedsak i sen optimalfase. Skogen bærer tydelig preg av gjentatte hogstinngrep i tidligere tider, noe som gjenspeiles i få gamle trær, liten aldersspredning og generelt lite død ved. Noe større konsentrasjon av nøkkelementer finnes innenfor kjerneområdet sentralt i lia.

VERNEINTERESSER:

Området er representativt for de lavereliggende elvenære skogene i regionen. Selv om Dragåsen har tydelige spor av både tidligere hogst og andre tekniske inngrep, er områdets relativt produktive areal gammelskog en sjelden rest i et ellers hardt drevet landskap. Området har flekkvise forekomster av enkelte kontinuitetskrevenne gammelskogsarter og fuktighetskrevenne epifytter, samt en rik flora. Lokaliteten har et restaureringspotensiale i takt med at skogen blir eldre og tettheten av nøkkelementer øker.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området utgjør et typisk og velutviklet utsnitt av skogliene på sørsida av Gaula og har et betydelig innslag av rike vegetasjonstyper.

ANDRE INTERESSER:

Eiendommen Myra like sør for området har veirett fra eksisterende gangbru og opp lia, og en gammel ferdselsvei ligger i lia. Statskog har driftsvei gjennom lia øst i området. Denne ønskes opprettholdt. Det er ønskelig å kunne rydde fiskestier og fiskeplasser langs elva.

TEKNISKE INNGREP:

Ei kraftlinje krysser området i vestre del. Ei gangbru over Gaula kommer inn i området også i vestre del. Fra Dragåsøya i vest til gangbrua over Gaula er det en kjerrevei som i dag brukes i fritidsøyemed (riding, fiske m.m.), denne går helt på elvekanten og avgrensningen er laget

slik at den kommer utenfor området. Ved brua er et gammelt uthus/lagerbygg av enkel standard.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Midtre Gauldal (2001-2013) ligger Dragåsen i LNF sone 1 med forbud mot spredt bolig-, ervervs- og fritidsbebyggelse.

MERKNADER:

Det er en grensetvist i arealet langs elva mellom Statskog og gnr/bnr. 242/1. Eier av 242/1 er forespurt om frivillig vern, men har sagt nei til det. I verneforslaget følges eiendomsgrensa mellom privat grunn og Statskog, slik det i dag foreligger på Økonomisk kartverk. Om grensa blir endret gjennom jordskiftesaken, må også grensa for reservatet endres.

Det er enighet mellom Fylkesmannen og Statskog SF om grensene. Grensene er justert noe i forhold til de biologiske registreringer i 2006, for å ta ut noe ungskog, for å inkludere en bekkedal med gammelskog øst for kraftlinja som går nordover vest i lokaliteten og ved å ta ut kjerreveien på elvekanten i vest.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Dragås-Singsås søndre statsallmenning er en overskuddsallmenning. Et vern vil ikke gå utover virkestilgangen til de bruksberettigete, men Statskog SF må redusere sine drifter.

Tabell 13. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for de berørte eiendommer innenfor lokaliteten Dragåsen. Data fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
406/1	216	57	0	273	273

Med den foreslåtte avgrensningen er storparten av skogen i hogstklasse 4 og 5.

Dragåsen like ovenfor gangbrua over Gaula.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Dragåsen naturreservat Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Det fredete området berører følgende gnr./bnr. i Midtre Gauldal kommune: 406/1. Reservatet dekker et totalareal på ca daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 10 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Midtre Gauldal kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området utgjør et typisk og velutviklet utsnitt av skogliene på sørsida av Gaula og har et betydelig innslag av rike vegetasjonstyper.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrekking med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper, fiskeplasser og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

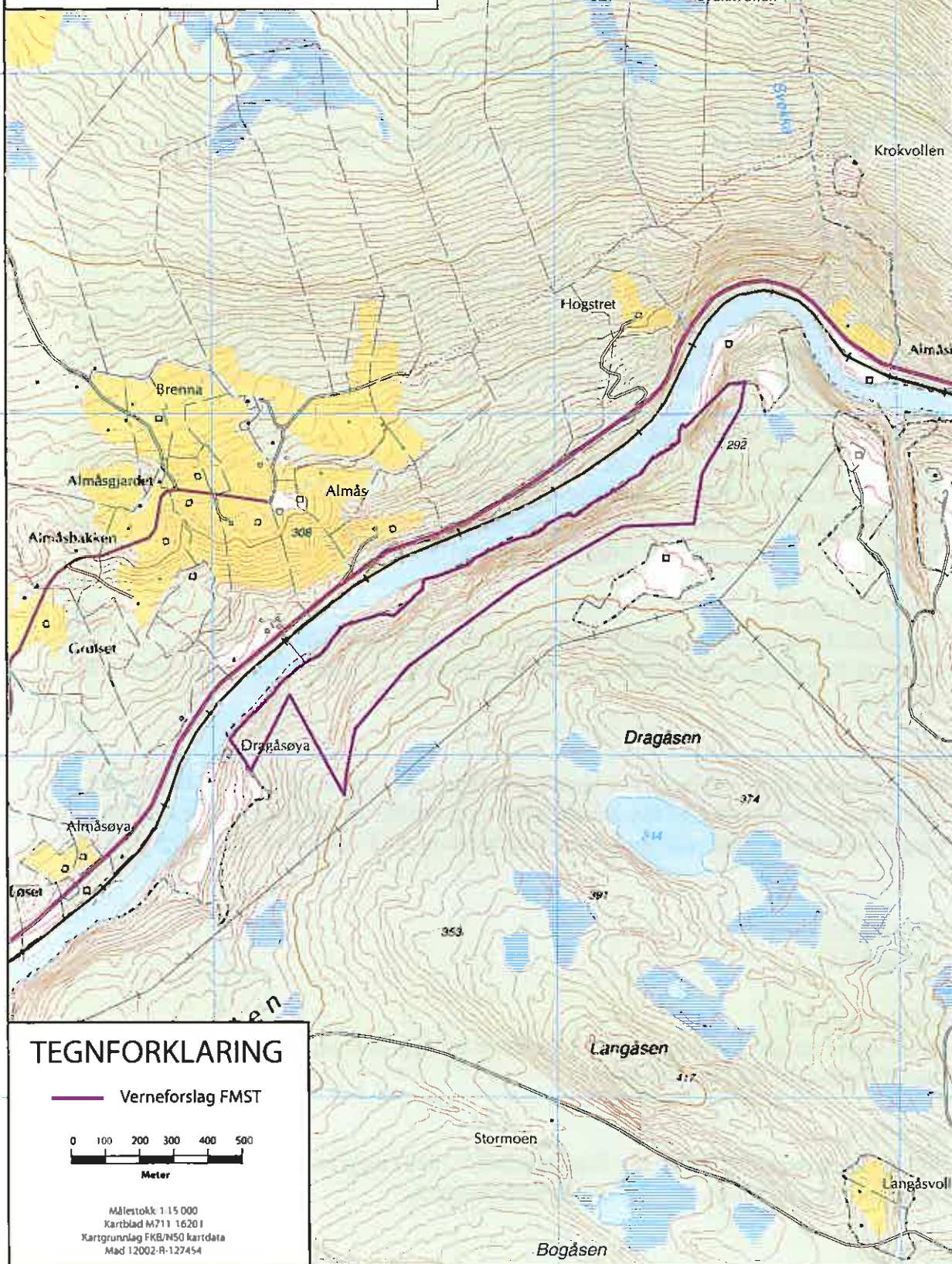
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Dragåsen naturreservat
Holtålen kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	6. Dragåsvollan
KOMMUNE:	Midtre Gauldal
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1620 I
UTM-KOORDINATER:	32VNQ 986 854
VERNEKATEGORI:	** Type
VEGETASJONSSONE:	Mellomboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O1 svakt oseanisk seksjon
AREAL:	937 dekar
HØYDE OVER HAVET:	460-620
BERØRTE EIENDOMMER:	305/1 (samme Gnr/Bnr i både Midtre Gauldal og i Holtålen)

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området ligger på nordsida av Gaula, på grensa til Holtålen og strekker seg fra øvre del av de bratte liene mot Gaula og innover et slakere, sørvendt landskap med lier og mindre koller. De bratte liene er dominert av granskog, med variasjon fra fattig blåbærgranskog til frodige bregneenger i Djupdalsbekkens kløft. Ellers karakteriseres området av en mosaikk i for det meste fattig barskog med furu og gran og store arealer av tildels svært rike bakkemyrer.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Skogen er generelt gammel og med rikelig død ved både med hensyn til gadd og læger, og det er merker etter skogbrann. Rikere skogtyper finnes lokalt, blant annet i tilknytning til næringsrike sigpartier. Spor etter tidligere hogst finnes i storparten av området. Stedvis er det også med skog under fornyelse etter hogster for noen 10-år tilbake.

VERNEINTERESSER:

Det er registrert 4 rødlistearter innenfor området. Den særpregete mosaikken kontinuitetsbarskog-rikmyr og området spesielle egenskaper i så måte forsvaret vern av et såvidt lite areal.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er særpreget ved sin mosaikk mellom kontinuitetsbarskog med innslag av rike skogtyper og rikmyr.

ANDRE INTERESSER:

Beitebruk og jakt.

TEKNISKE INNGREP:

En gammel kjerrevei går gjennom området fra Veret og opp til Dragåsvollan. Denne benyttes også i dag til ferdsel til/fra Dragåsvollan.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Midtre Gauldal (2001-2013) ligger Dragåsvollan i LNF sone 1 med forbud mot spredt bolig-, ervervs- og fritidsbebyggelse.

MERKNADER:

Driftsveien fra Været og opp til Dragåsvollan brukes med både ATV og snøscooter for drift av setervollene. Statskog har en godkjent hytteplan nord for området, med planlagt adkomst gjennom det foreslåtte verneområdet.

Det er kun mindre endringer av grensene i forhold til grensene i NINA rapport 151. Av praktiske grunner er en bekk brukt som grense i nordøst, noe som medfører at en mindre del av området kommer inn i Haltdal nordre statsallmenning i Holtålen kommune. Det er enighet om grensene mellom Statskog SF og Fylkesmannen.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Dragås-Singsås nordre statsallmenning (gnr./bnr. 305/1 i Midtre Gauldal kommune) er en overskuddsallmenning. Et vern vil ikke gå utover virkestilgangen til de bruksberettigete, men Statskog SF må redusere sine drifter.

Tabell 14. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for de berørte eiendommer innenfor lokaliteten Dragåsvollan. Data fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
305/1 Midtre G.	612	19	0	631	927
305/1 Holtålen	5	0	0	5	10
Sum	617	19	0	636	937

Det alt vesentlige av den produktive skogen er i hogstklasse 4 og 5.

Parti langs bekk øst i lokaliteten Dragåsvollan

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Dragåsvollan naturreservat i Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Midtre Gauldal kommune: 305/1 og følgende gnr./bnr. i Holtålen kommune: 305/1. Reservatet dekker et totalareal på ca 937 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 10 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Midtre Gauldal kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er særpreget ved sin mosaikk mellom kontinuitetsbarskog med innslag av rike skogtyper og rikmyr.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
 - e. beitebruk.
2. Transport av ved, utstyr og materialer til hyttene/setrene på Dragåsvollan med beltekjøretøy på snødekt mark langs fast kjøretrasé.
3. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
4. Hogst av etablerte plantefelt.
5. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
6. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
7. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

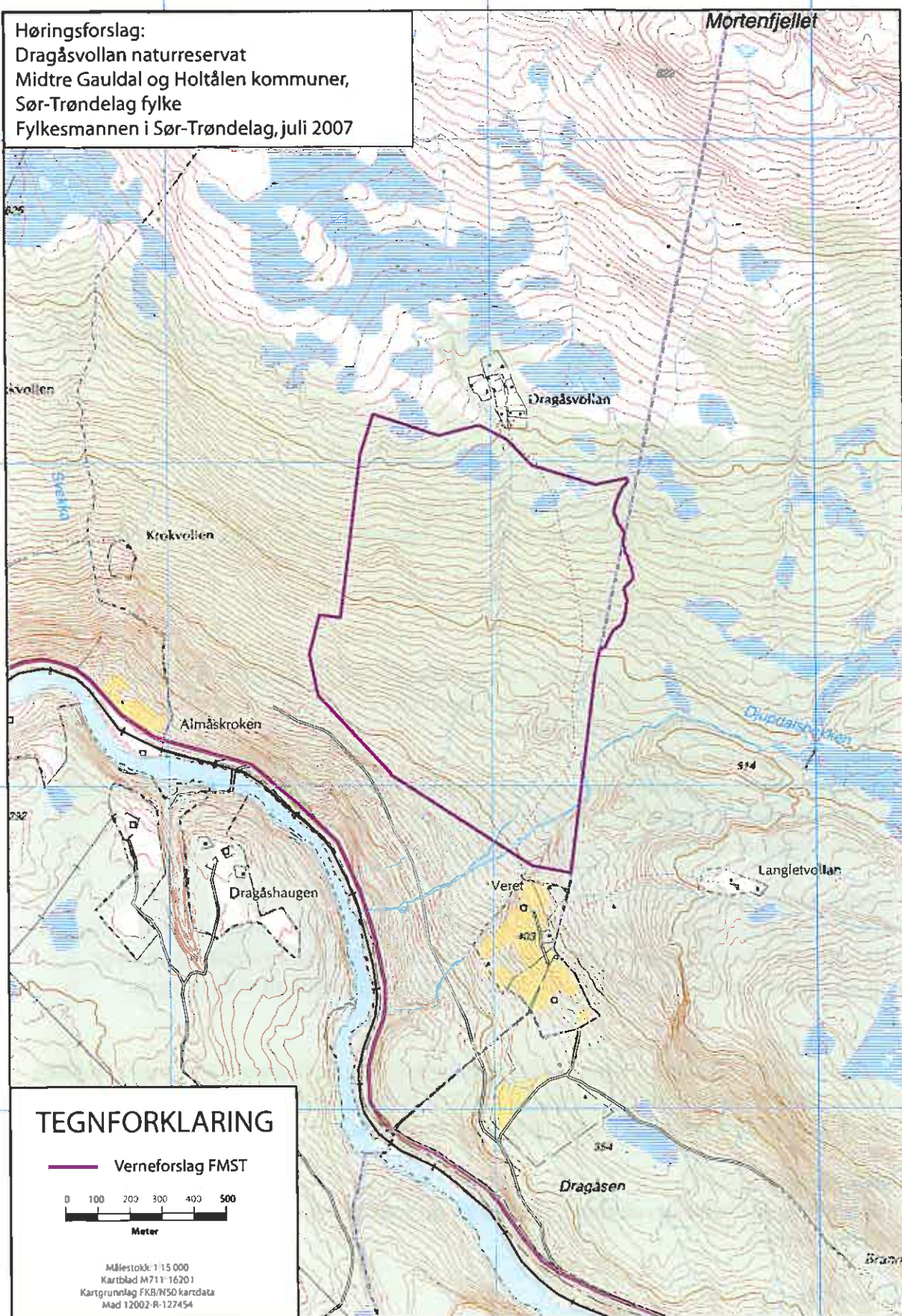
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Dragåsvollan naturreservat
Midtre Gauldal og Holtålen kommuner,
Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	7. Henddalen med Hendfossen
KOMMUNE:	Midtre Gauldal
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1620 I
UTM-KOORDINATER:	32VNQ 916 788
VERNEKATEGORI:	**(*) Type/spesial
VEGETASJONSSONE:	Sørboreal-mellomboreal-nordboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O1 svakt oseanisk seksjon
AREAL:	23 790 dekar
HØYDE OVER HAVET:	200-782
BERØRTE EIENDOMMER:	247/3, 261/1, 261/4, 406/1.

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området ligger på sørsida av Gaula, øst for Singsås, og strekker seg fra de bratte mellomboreale liene ned mot Gaula og innover mot fjellområdene i sør, hvor området grenser til Forollhogna nasjonalpark.

I nord er det med et areal langs Henda, Hendfossen, som er en markert nordvendt bekkekløft med bratte sider og flere trange gjel. Fallet er stort og flere fosser på 10-20 m høyde, samt en rekke småfosser inngår. Nedre del av Hendfossen ligger i sørboreal sone, men dette utgjør lite areal.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Liene mot hoveddalføret i nord er dominert av relativt kompakt granskog. Arealmessig utgjøres størsteparten av området av fjellskog, der skogarealet opptrer i mosaikk med myr. Den nordboreale skogen er dominert av furu, men med innslag av gran og bjørk. Skogen består av fattige vegetasjonstyper, mens mange av myrene har rikere elementer. Flere rike myrer og kildegis finnes.

Læger og gadd opptrer fra moderat til rikelig i den nordboreale delen og med god kontinuitet.

Hendfossen-delen er dominert av granskog, med spredt løvinnslag (bjørk, rogn). Mot kanten av kløfta inngår også noe furu. Delområdet bærer preg av av hard utnyttelse over lang tid. Gamle trær og død ved finnes spredt. Rike skogtyper finnes.

VERNEINTERESSER:

Henddalen utenom Hendfossen (to-stjerners verdi): Det er skilt ut 7 kjerneområder, hvorav 6 er i den mellomboreale sonen og et i nordboreal sone. Det er registrert 5 rødlistearter, og denne delen av området bidrar først og fremst til skogvernet med et stort og sammenhengende areal av fjellskog innen det boreale taigaelementet som er av høy biologisk kvalitet.

Delområdet Hendfossen har 3-stjerners verneverdi (nasjonal verdi). De mange fossefallene skaper et jevnt og fuktig lokalklima, som gir grunnlag for en krevende lavflora. Her finnes en av de største forekomstene av fossefjelllav i Norge, en art som er en svært krevende bekkekløftspesialist. I forhold til mangler ved skogvernet finnes her rike skogtyper. Området dekker regionale mangler i form av viktige skogtyper som skog i bekkekløft, høgstaudeskog og lågurtgranskog.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er særpreget ved sin rike lavflora langs Henda og totalt sett ved sin størrelse.

ANDRE INTERESSER:

Beitebruk. Det er en omfattende beitebruk med storfe i Henddalen. ATV benyttes ved tilsyn av storfebesetningen i Henddalen. Ved kjøring inn/ut benyttes tre faste traséer, én fra vest som kommer inn mellom Tovåsen og Nyseteråsen, én fra enden av veien i Henddalen og én fra øst fra veien til Henddalsvollen. Ei tilsynsbu finnes og et leskur for storfe er under oppføring. Kjøretrase for snøscooter fra Forddalen til hytter/setre ved Skjulungen går gjennom området.

Det vil være et minimumskrav i et eventuelt naturreservat at den motorferdsel som utøves i beitebruk er innenfor de rammer som er trukket opp etter Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. Videre må motorferdsel på barmark utøves på en slik måte at kjøreskadene over tid ikke øker.

TEKNISKE INNGREP:

Tilsynsbu og leskur i beitebruk ved Henda. To mindre delstrekninger av skogsveien inn mot Henddalen er med innenfor lokaliteten. Statskog har utleiehytte i området ca. 600 m innenfor enden av veien i Henddalen. Ei kraftlinje krysser lokaliteten som går langs Henda helt i nord. Skogrydding under denne er tillatt.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Midtre Gauldal (2001-2013) ligger Henddalen med Hendfossen i LNF sone 1 med forbud mot spredt bolig-, ervervs- og fritidsbebyggelse.

MERKNADER:

Arronderingen langs Henda er i nord uheldig, da Statskog ikke eier på østsida av Henda i nedre del av området. Grunneier på østsida (Gnr/Bnr 247/3) er forespurt om frivillig vern gjennom Allskog og har sagt seg villig til å få dette utredet.

Privat eiendom vurderes også for vern sør i lokaliteten (gnr./bnr. 261/1,4) omtrent slik som i det tidligere foreslåtte Henddalen landskapsvernområde, som var en del av verneprosessen på Forollhogna. Grunneierne har sagt seg villig til å få vern vurdert på dette arealet. Med en slik avgrensning vil området grense til Forollhogna nasjonalpark i sør.

Det finnes et titalls høyløer i området, mer eller mindre forfalt.

Statskog SF ønsker kun vern i området nord for Kvernlifjellet, inkludert den tre-stjerners lokaliteten langs Henda, jf. kart. Dette utgjør et areal på 2 964 daa.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Dragås-Singsås søndre statsallmenning (gnr.bnr. 406/1) er en overskuddsallmenning. Et vern vil ikke gå utover virkestilgangen til de bruksberettigete, men Statskog SF må redusere sine drifter.

Tabell 15. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for de berørte eiendommer innenfor lokaliteten Henddalen. Data fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
247/3	9	2	0	11	11
261/1,4	0	0	0	0	2693
406/1	4393	197	61	4651	21086
Sum	4402	199	61	4662	23790

All skog på eiendommen 247/3 er i hogstklasse 5. Et større ungskogfelt på 366 daa er med i området i lia nordvest i Kvernlifjellet. Noen mindre delområder omkring yttergrensene i nord og nordvest består også av ungskog/hogstfelter, slik at skog i hogstklasse 1-2 i alt utgjør ca. 500 daa. På eiendommen gnr./bnr. 261/1,4 er det ikke produktiv skog.

Skog langs nedre deler av Henda, dvs. i del-lokaliteten Hendfossen.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Henddalen naturreservat i Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Midtre Gauldal kommune: 247/3, 261/1, 261/4, 406/1. Reservatet dekker et totalareal på ca 23 790 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 50 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Midtre Gauldal kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er særpreget ved sin rike lavflora langs nedre del av Henda og totalt sett ved sin størrelse.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
 - e. transport av gjerdematerialer, jf. § 5 nr. 7.
 - f. beitebruk.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
7. Oppsetting av midlertidige gjerder i forbindelse med beitebruk.
8. Hogst av ved til eksisterende buer i naturreservatet.
9. Bruk av snøscooter langs kartfestet løype iht. kart over scooterløyper fra Midtre Gauldal kommune gjennom Henddalen for transport til/fra hytter/setre ved Skjulungen.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

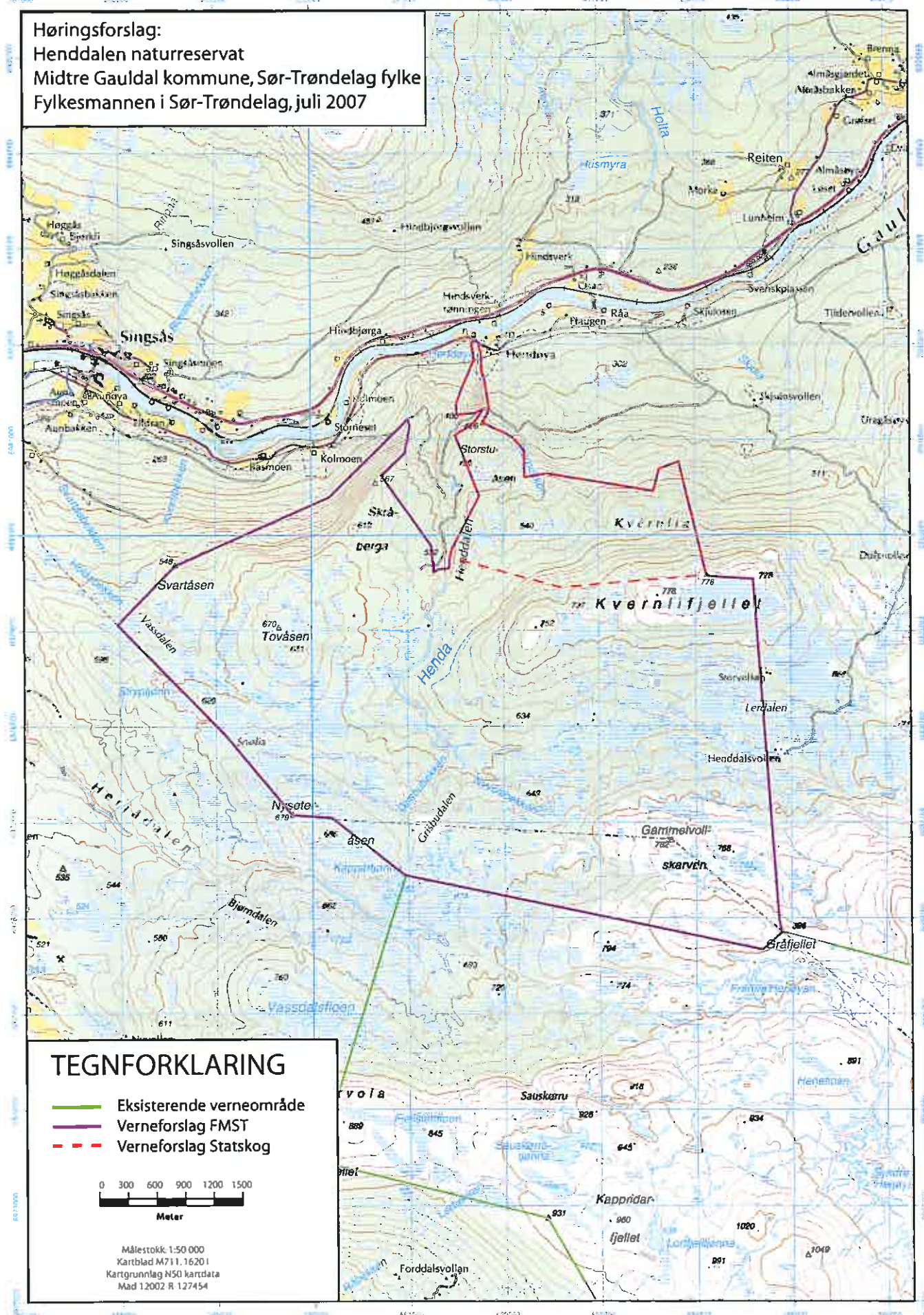
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Henddalen naturreservat
Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	8. Samsjøen
KOMMUNE:	Midtre Gauldal
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1620 II og III
UTM-KOORDINATER:	32VNQ 859 962
VERNEKATEGORI:	** Type
VEGETASJONSSONE:	Mellomboreal-Nordboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O2 klart oseanisk seksjon
AREAL:	16 643 dekar
HØYDE OVER HAVET:	487-700
BERØRTE EIENDOMMER:	408/1 (Samsjø statsallmenning)

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Samsjøen ligger sentralt i skog- og fjellområdet mellom Gauldalen og Selbusjøen og lokaliteten består av et skogbelte med en bredde på ca. 1 km langs storparten av den del av Samsjøen som ligger i Midtre Gauldal kommune.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Det aller meste av arealet er fattig fjellbarskog og myr, dels lirk med storvokst, gammel og rotgrov granskog med lave kroner, dels åpen furuskog, ofte i mosaikk med større myrområder. Vegetasjonen er generelt fattig, men lokalt finnes partier med rikere skogtyper, inkludert høgstaudeskog.

VERNEINTERESSER:

Kontinuitetskrevede arter inngår spredt i hele området og særlig lokalt kan mengden død ved være høy. Artsmangfoldet er ganske sparsomt, men spredt finnes noen mindre kravstore signal- og rødlistearter. 5 rødlistearter er funnet innen området. Området er et positivt supplement til skogvernet innen det boreale taigaelementet.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området inngår i det boreale taigaelementet og er verdifullt ved å være et relativt stort naturskogområde med god kontinuitet i skogbildet.

ANDRE INTERESSER:

Bruksinteresser til veier, jakt og fiske, beitebruk. Hogst av ved til hytter.

TEKNISKE INNGREP:

Vei går opp til Samsjøen fra sør, og videre gjennom lokaliteten på vestsida av sjøen. Det er bygninger på Hugåsvollen og på Kjørkvollen på østsida av Samsjøen. Øvrige bygninger ved Samsjøen er ved den foreslåtte avgrensningen tatt ut.

Samsjøen er regulert i forbindelse med kraftutbygging. En tipp med tunnelmasser er tatt ut av området i sørenden av sjøen. Flere hytter og deler av veien i sørenden av sjøen er tatt ut. På vestsida av sjøen er et tunnelutløp ved Fjesetvollen, hvor vann kommer inn fra Burusjøen, tatt ut av området.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Midtre Gauldal (2001-2013) ligger Samsjøen i LNF sone 1 med forbud mot spredt bolig-, ervervs- og fritidsbebyggelse.

MERKNADER:

Det knytter seg både virkesretter og seterretter til Samsjø statsallmenning. Disse rettigheter er ikke utnyttet i de siste 40-50 år, men rettighetene ligger der og kan være aktuelle å ta i bruk igjen.

Seter er søkt utvist på østsida av sjøen, til erstatning for annen seter i området. Det er tatt inn i forskriften at dette kan gjennomføres.

Flere hytte- og setereiere har vinteropplag av båt ved Samsjøen.

Grensa langs sjøen følger høyeste regulerte vannstand, slik at reguleringen av Samsjøen ikke berøres av verneforslaget.

Statskog SF ønsker kun vern på østsida av Samsjøen, med et areal på 9 743 daa, jf. kart.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER:

Det er tidligere utvist ved til hytteiere i området. Dette vil nå bli forbudt, idet slik mulighet ikke er lagt inn i forskriften da det er uønsket i området.

Verneforslaget omfatter nesten all skog i allmenningen.

Tabell 16. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for den berørte eiendommen innenfor lokaliteten Samsjøen (fra Økonomisk kartverk).

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
408/1	1420	62	0	1482	16643

All produktiv skog er i hogstklasse 5.

Søndre del av Samsjøen, tatt fra vestsida av sjøen, mot nordøst.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Samsjøen naturreservat i Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Midtre Gauldal kommune: 408/1. Reservatet dekker et totalareal på ca 16 643 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 50 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Midtre Gauldal kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området inngår i det boreale taigaelementet og er verdifullt ved å være et relativt stort naturskogområde med god kontinuitet i skogbildet.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter villloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeoven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.
10. Bruk av veiene i området.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
7. Flytting av setervollen Sandhaugvollen, gnr./bnr. 286/2, til annen plass innenfor naturreservatet.
8. Oppkjøring av skiløype i forbindelse med Rensfjellrennet.
9. Vinteropplag av båt ved Samsjøen.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

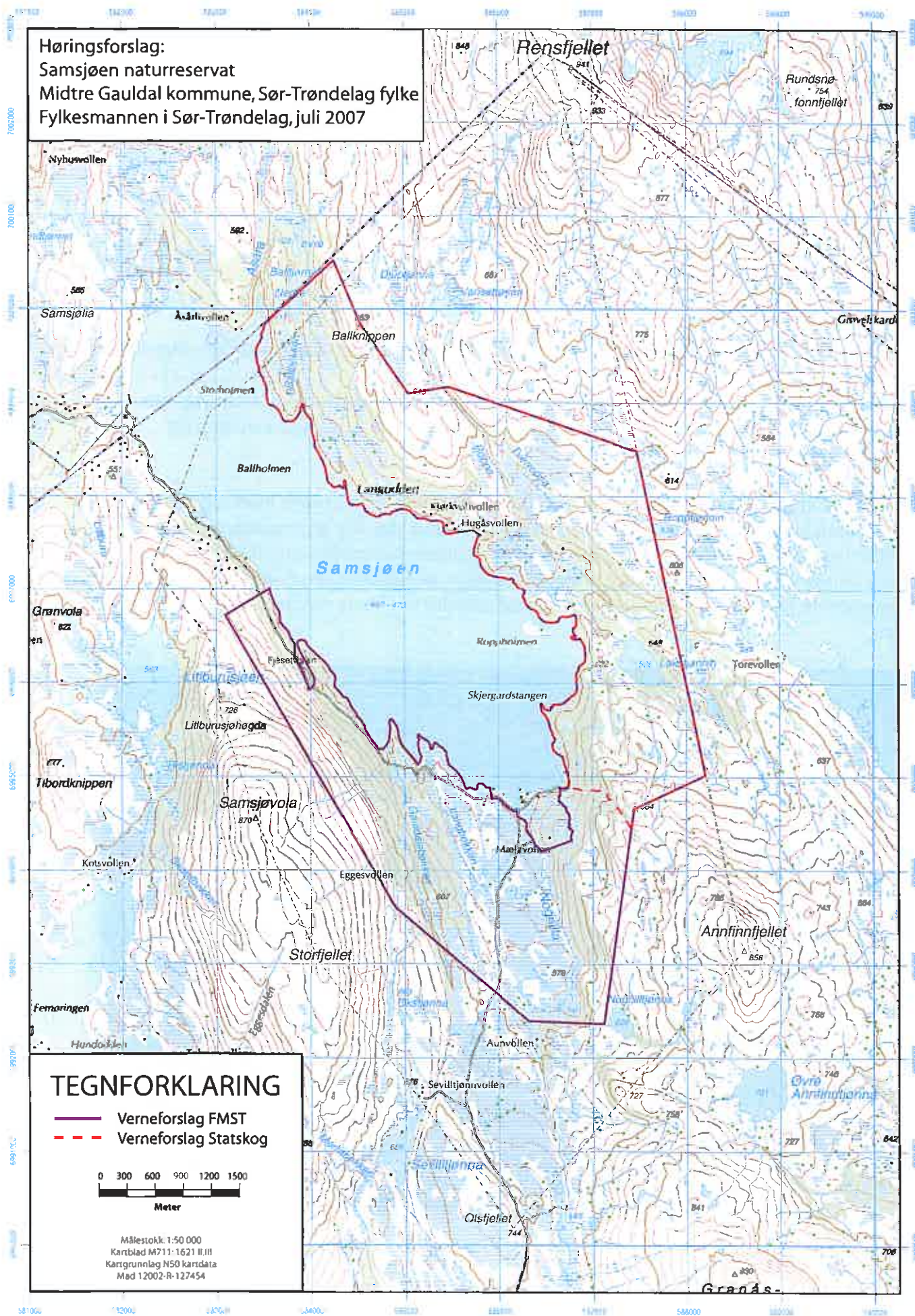
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Samsjøen naturreservat
Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	9. Skaumsjøen
KOMMUNE:	Rennebu
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1520 I
UTM-KOORDINATER:	32VNQ 575 665
VERNEKATEGORI:	** Spesial
VEGETASJONSSONE:	Nordboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O1 svakt oseanisk seksjon
AREAL:	2 744 dekar
HØYDE OVER HAVET:	620-720
BERØRTE EIENDOMMER:	50/2, 80/6, 62/23

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Området ligger 5 km øst for Berkåk og grenser i øst til Forollhogna nasjonalpark. Statskog har her en teig på østsida av Skaumsjøen og en på vestsida. Gjennom frivillig vern forsøkes det å få en sammenheng i området på sørsida av Skaumsjøen, samt en bedre arrondering opp mot nasjonalparken ved å inkludere en privat kile som går mellom Statskogs eiendom og nasjonalparken.

Området domineres av furuskog og myrer, men her er også relativt mye bjørk og en del spredt gran. Området bærer preg av å ligge på næringsrik grunn, der alle grunnvannspåvirkede arealer har mer eller mindre næringsrik vegetasjon, mens vegetasjon som ikke er grunnvannspåvirket tildels er fattig. Særlig på østsida av Skaumsjøen finnes større partier med frodig artsrik lågurt og høgstaudeskog. Myrene spenner over hele nærings-spekteret fra fattig til rik.

Fra søndre del av Skaumsjøen.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Hele området er hogstpåvirket fra eldre tid, med jevnt over synlige stubber der det er barskog. De fleste trærne har et ungt preg, men grov og gammel furu finnes spredt over mesteparten av arealet. Det samme gjelder furulæger, som opptrer spredt, eller i moderat mengde, mange er svært grove. Det finnes også noe grov gadd. Kontinuitetsgraden vurderes som rimelig god. Spredt finnes også gammel gran, herunder læger og gadd.

VERNEINTERESSER:

Stort omfang av rike vegetasjonstyper gir området høy biologisk verdi. Relativt god kontinuitet i død furuved er også av verneinteresse. Det er også positivt at området grenser til Forollhogna nasjonalpark, og slik bidrar til å øke variasjonsbredden fra dette verneforslagets skogareal til de mer åpne arealer i nasjonalparken.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er særpreget ved å ha en stor andel rike vegetasjonstyper og ved å ha god kontinuitet med hensyn på furu.

ANDRE INTERESSER:

Bruksinteresser til veier, jakt og fiske, beitebruk. Skaumsjøen er regulert til vannkraftutbygging. Skaumsjøen er hovedvannkilde for Berkåk. Ei skiløype kjøres opp gjennom området vest for sjøen. Det foreslås at dette kan videreføres.

TEKNISKE INNGREP:

Vei gjennom området vest for Skaumsjøen. Denne kan fortsatt brukes som nå og vedlikeholdes for å opprettholde dagens standard.

Vannledning til vannforsyningen til Berkåk går omtrent midt gjennom den vestre del av området. Denne kan fortsatt vedlikeholdes, om nødvendig med lett beltegraver.

Demningen i utløpet av Skauma og hytta i nordøstenden av Skaumsjøen er tatt ut av området.

Kraftledning går gjennom området på østsida av sjøen. Skogrydding under denne er tillatt.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Rennebu (2005-2016) ligger Skaumsjøen i LNF-område hvor deling, nye eller vesentlig utvidelse av spredt bolig-, ervervs- eller fritidsbebyggelse ikke tillates. Den del som ligger innenfor nedbørsfeltet til Skaumsjøen er i tillegg klausulert som nedslagsfelt for drikkevann.

MERKNADER:

Mulig frivillig vern på to private eiendommer inngår i verneforslaget, hvorav den ene går som en kile inn i sørøst mellom Statskogs eiendom og Forollhogna nasjonalpark. Helt i nordøst grenser Statskogs eiendom til Forollhogna nasjonalpark.

Grensa følger høyeste regulerte vannstand i Skaumsjøen, slik at reguleringen av sjøen ikke berøres av verneforslaget.

Statskog SF mener at området bør begrenses til østsida av Skaumsjøen, noe som sammen med de private eiendommer vil bli et samlet areal på 1 747 daa. Veien og vannledningen vil da komme utenom området.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER

I alt finnes 1 332 da produktiv skog, alt lavproduktiv furuskog i hogstklasse 5B på Statskogs eiendom (gnr./bnr. 50/2) i området. Noe ungskog finnes på eiendommen 80/6. All produktiv skog på eiendommen 62/23 er i hogstklasse 4 og 5.

Tabell 17. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for de berørte eiendommer innenfor lokaliteten Skaumsjøen (For Statskog SF er data fra takst-tall, for de private eiendommer fra Økonomisk kartverk).

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
50/2	1332	0	0	1332	2224
80/6	179	10	0	189	291
62/23	139	0	0	139	229
Sum	1650	10	0	1660	2744

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Skaumsjøen naturreservat i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Rennebu kommune: 50/2, 80/6, 62/23. Reservatet dekker et totalareal på ca 2 744 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 10 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Rennebu kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er særpreget ved å ha en stor andel rike vegetasjonstyper og ved å ha god kontinuitet med hensyn på furu.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.
10. Bruk av veien gjennom området.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
7. Oppkjøring av skiløype.
8. Vinteropplag av båt ved Skaumsjøen.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

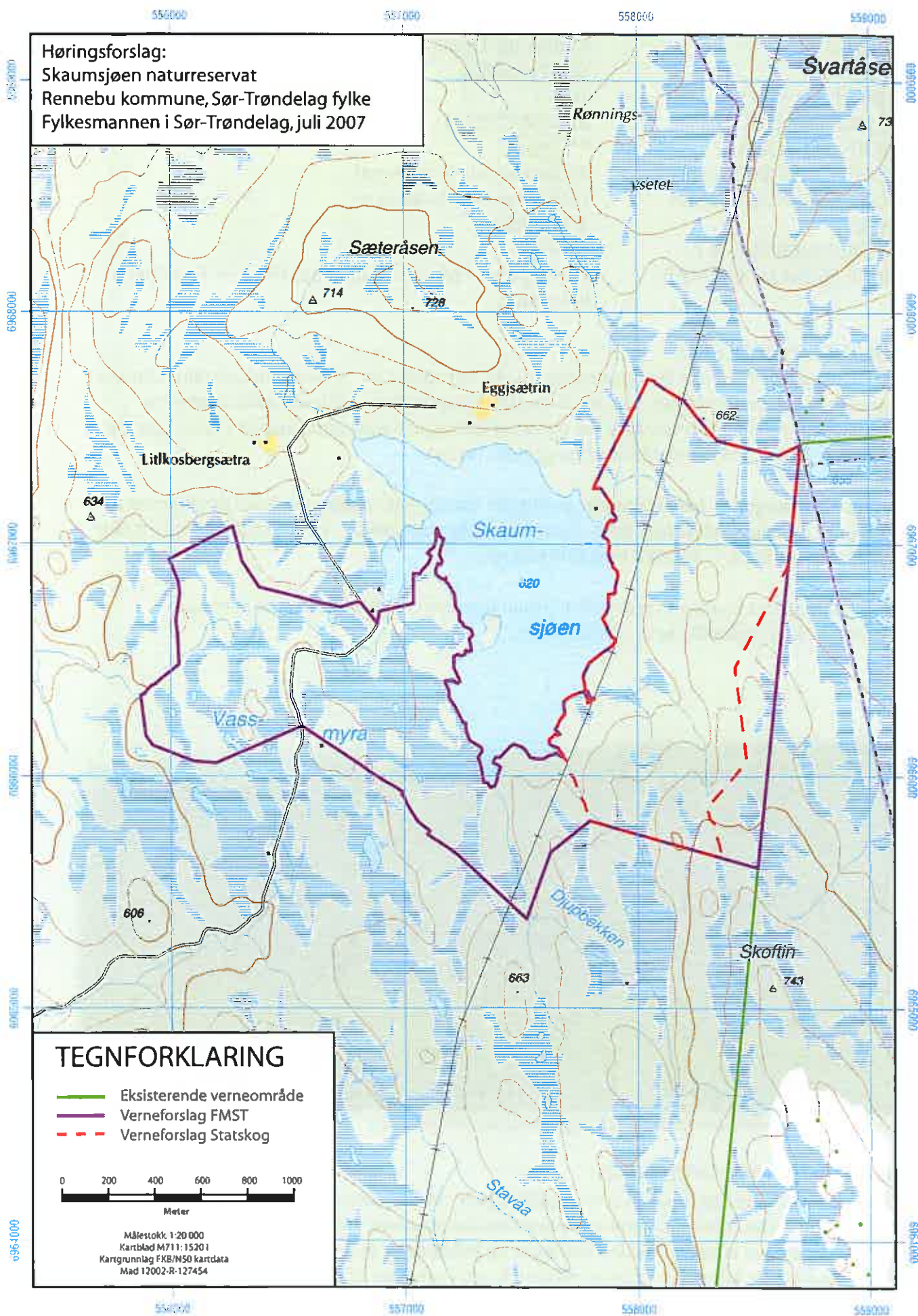
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Skaumsjøen naturreservat
Rennebu kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	10. Jervfjellet
KOMMUNE:	Malvik og Trondheim
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1621 I
UTM-KOORDINATER:	32VNR 854 234
VERNEKATEGORI:	** Type
VEGETASJONSSONE:	Mellomboreal-Nordboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O2 klart oseanisk seksjon
AREAL:	8 948 dekar
HØYDE OVER HAVET:	280-506
BERØRTE EIENDOMMER:	70/4 og 83/1 i Malvik kommune, 142/11 i Trondheim kommune.

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Jervfjellet ligger rett sørøst for Jonsvatnet, ca. 18 km sørøst for Trondheim sentrum. Området domineres av selve Jervfjellet, som er et langstrakt høydedrag nord-sør, med stupbratte skrenter mot vest og nordvest. Mot sør og øst er terrenget småkupert, med koller, rygger og bekkedaler. Totalt sett er lokaliteten topografisk variert.

Det meste av skogen er blåbærgranskog. Mindre arealer har småbregneskog. Fragmenter av storbregne- og høgstaudeskog finnes, samt såvidt lågurtgranskog. Et større furuskogsområde står på et platå i nord, i mosaikk med fattigmyrer.

I Hevillen-området i sørøst inngår privat grunn gjennom frivillig vern, noe som også inkluderer seks skogkledte øyer i Heinfjorden.

Parti fra platået nord i Jervfjellet. Litlbergfjellet øverst til venstre.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Skogen er jevnt over hardt påvirket av plukkhogster. Mesteparten av skogen er moderat til middels godt sjiktet, med sparsomt og spredt innslag av gamle trær, lite død ved og generelt en ganske homogen struktur. Nede i hellinger og bekkedaler er det en del skog på ganske god bonitet, som er mer kompakt, grov og virkesrik enn i området ellers. Skogen i høyere deler av området er mer sentvoksende, er bedre sjiktet og med større mengde gamle trær. I de 5 kjerneområdene som er registrert står tildels gammel naturskog, som har et betydelig mer

varierte skogsbilde med mye læger og tildels grove dimensjoner på trærne. Viktige nøkkelementer som rotvelter, grove lutende trær og død ved er her tildels ganske rikelig tilstede.

I midtre parti (nord og vest for Malviktjønna) er det også en del ungskog etter flatehogster for noen tiår siden, men av arronderingsmessige årsaker tas disse med i det foreslåtte verneområdet.

VERNEINTERESSER:

Artsmangfoldet på død ved virker tydelig utarmet som følge av omfattende gjennomhogster og påfølgende mangel på viktige strukturer og brutt kontinuitet i død ved. Derimot sørger kombinasjonen av et humid preg og gamle, grove trær i kjerneområdene for at skorpelavsamfunnet på gamle graner tildels er velutviklet. 6 rødlistearter er funnet.

De viktigste verdiene er knyttet til at Jervfjellet er et relativt stort og variert naturskogområde i en region som ellers er hardt preget av bestandsskogbruket, og der denne lokaliteten derfor har en viktig landskapsøkologisk funksjon. I tillegg har flere av kjerneområdene betydelige kvaliteter i kraft av gammel, fuktig granskog. Området oppfyller i liten grad mangler i skogvernet, men kan bidra til å dekke inn generell underdekning av vernet skog i klart oseanisk seksjon og kystnær skog generelt.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er et relativt stort og variert naturskogområde i klart oseanisk seksjon. Verneområdet ligger i et viktig friluftsområde.

ANDRE INTERESSER:

Storparten av lokaliteten ligger i Malvik statsallmenning, som er en underskuddsallmenning. Vern kan derfor gå utover virkesuttaket til de bruksberettigete. Trondheimsdelen av lokaliteten ligger i Haukås statsallmenning, som også er en underskuddsallmenning.

Området brukes til beiting, jakt og fiske. Området er også et viktig friluftsområde i Trondheimsregionen. Det årlige Jervfjellrennet berører deler av området, og det kjøres i den forbindelse opp skiløype i området. Det foreslås at dette kan videreføres.

TEKNISKE INNGREP:

Ei kraftlinje går over området helt i nord.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Malvik (2002-2013) ligger Jervfjellet i LNF-område med forbud mot utbygging. I tillegg er området markert som kjerneområde for friluftsliv.

I kommuneplanens arealdel for Trondheim (2001-2012) ligger Jervfjellet i LNF-område, hvor spredt boligbygging og ervervsbebyggelse ikke er tillatt med mindre bebyggelsen er knyttet til stedbunden næring. Oppføring av nye eller utvidelse av bestående fritidsbebyggelse er ikke tillatt. Den del som drenerer til Jonsvatnet er i tillegg nedslagsfelt drikkevann.

MERKNADER:

Opp mot Jervfjellet er det plantet noe buskfuru. Heinfjorden er regulert. Grensa for verneområdet følger høyeste regulerte vannstand.

Statskog SF foreslår at det opprettes to verneområder her, et nord i området på 606 daa og et sør i området på 2 435 daa (ekskl. privat grunn), jf. kart.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER

Haukås og Malvik statsallmenninger er de eneste allmenninger som er berørt av denne verneplanen som er underskuddsallmenninger.

I Malvik statsallmenning er det registrert 14 988 dekar produktiv skog med en tilvekst på 2570 m³. I de siste 20 år har de bruksberettigete (i alt 110) i Malvik statsallmenning tatt ut mellom 557 og 965 m³ pr. år, med et snitt på 687 m³. Dette utgjør litt i overkant av ¼-del av tilveksten i allmenningen, som er beregnet til 2570 m³. I verneforslaget inngår 2 675 dekar produktiv skog, noe som er 18 % av den produktive skogen i allmenningen.

I Haukås statsallmenning er det registrert 6 146 dekar produktiv skog med en tilvekst på 607 m³. I de siste 20 år har de bruksberettigete (i alt 147) i Haukås statsallmenning tatt ut mellom 125 og 710 m³ pr. år, med et snitt på 464 m³. Dette utgjør ca. ¾-deler av tilveksten i allmenningen. I verneforslaget inngår 1 144 dekar produktiv skog, noe som er 19 % av den produktive skogen i allmenningen.

Tabell 18. Produktiv skog fordelt på lav (L), middels (M) og høy (H) bonitet, samt totalareal innenfor de berørte eiendommer i lokaliteten Jervfjellet. For statsallmenningene er tallene hentet fra Statskogs takstdata, for AS Meraker Brug fra Økonomisk kartverk.

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
83/1	1678	967	30	2675	5246
142/11	1048	96	0	1144	2328
70/4	999	220	37	1256	1374
Sum	3725	1283	67	5075	8948

Tabell 19. Produktiv skog fordelt på hogstklasser innenfor de to statsallmenninger i lokaliteten Jervfjellet.

Eiendom	Hogstklasse 1-3	Hogstklasse 4-5
83/1 (Malvik St.alm.)	423	2252
142/11 (Haukås St.alm.)	277	867

16 % av den produktive skogen i verneforslaget på Malvik Statsallmenning er i hogstklasse 1-3, mens andelen er 24 % i Haukås Statsallmenning. På gnr./bnr 70/4 inngår kun et felt med ungskog i det foreslåtte området.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Jervfjellet naturreservat i Malvik og Trondheim kommuner, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Malvik kommune: 70/4 og 83/1, samt følgende gnr./bnr. i Trondheim kommune: 142/11. Reservatet dekker et totalareal på ca 8 948 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 50 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Malvik og Trondheim kommuner, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området er et relativt stort og variert naturskogområde i klart oseanisk seksjon. Verneområdet ligger i et viktig friluftsområde.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdsele i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel, hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse-, rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.
10. Skånsom bruk av naturreservatet til telteleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer i samråd med forvaltningsmyndigheten.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy.
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
2. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
3. Hogst av etablerte plantefelt.
4. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
5. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
6. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
7. Oppkjøring av skiløype i fast trasé i forbindelse med Jervfjellrennet.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

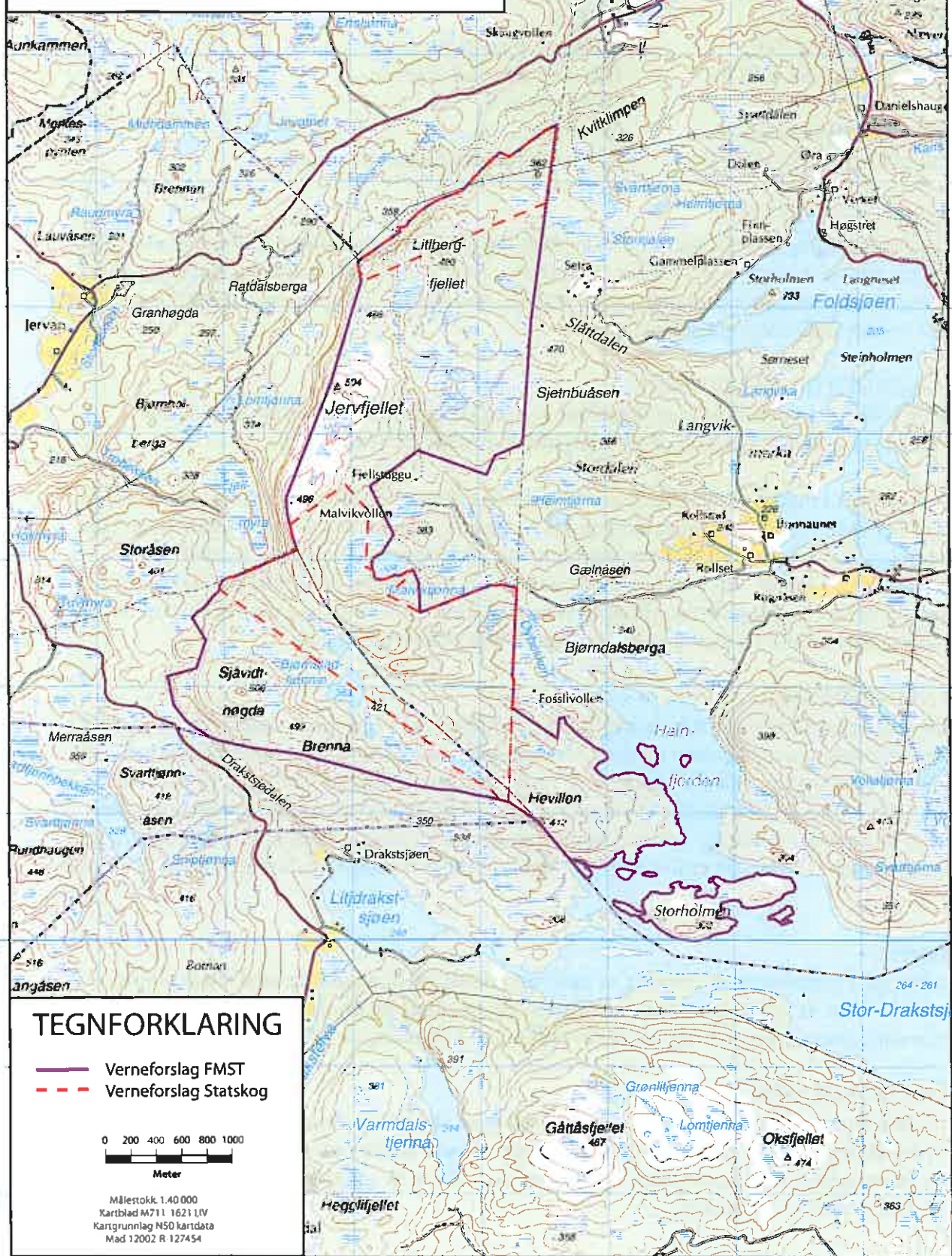
§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Jervfjellet naturreservat
Malvik og Trondheim kommuner, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

LOKALITET	11. Nålbogen
KOMMUNE:	Selbu
FYLKE:	Sør-Trøndelag
KARTBLAD M711:	1621 II
UTM-KOORDINATER:	32VPQ 029 962
VERNEKATEGORI:	** Type
VEGETASJONSSONE:	Mellomboreal-Nordboreal
VEGETASJONSSEKSJON	O2 klart oseanisk seksjon
AREAL:	7 247 dekar
HØYDE OVER HAVET:	455-644
BERØRTE EIENDOMMER:	202/1 (Nålbogen statsallmenning)

OMRÅDEBESKRIVELSE:

Nålbogen statsallmenning ligger i de vide skog- og fjelltraktene mellom Selbu og Gauldalen, ca. 15 km sør for Selbusjøen. Området består av en vid dalsenking med elva Nåla rennende fra sør til nord gjennom hele dalen, og med slake, småkuperte ller på begge sider. Området er ganske variert småskalatopografisk.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING:

Relativt mange skogsamfunn er representert, fra skinn furuskog via fattige til rike granskoger til gråor-heggeskog på flompåvirkede elvesletter langs Nåla.

Mye av skogen er eldre naturskog som er plukkhogstpreget for 80-100 år siden. Furuskogen i nordøst har et fint naturskogpreg, med en del furugadd, men med lite læger. Granskogen er for det meste i aldersfase, med et ganske kompakt og virkesrikt skogbilde, og med jevnt spredt innslag av læger. I de sentrale bekkedaler i sør har skogen et mindre påvirket preg, skogbildet er mer heterogent og sjiktningen er god. Tettheten av gamle trær er stor og det er god kontinuitet i død ved med grove granlæger i alle nedbrytingsfaser.

VERNEINTERESSER:

7 rødlistearter er funnet. De største kvalitetene er knyttet til variasjon i skogtyper og ganske gammel naturskog av både gran og furu. Granskogen i sør har et fint naturskogpreg med en del viktige egenskaper som gir ganske høy verdi, bl.a. med brukbar kontinuitet i død ved. Furuskogen i nord er, til tross for at skogen er glissen og med svak dødvedkontinuitet, lite påvirket til å være Trøndelag. Likevel oppfyller området i relativt liten grad viktige kriterier i mangelanalysen. I nyere tid er det bygd vei inn i området fra nord og dessuten hogd ut en del skog.

FORMÅL:

Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde med naturskog med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har stor variasjon i skogtyper og har relativt gammel naturskog av både gran og furu.

ANDRE INTERESSER:

Det er ikke allmenningsrettigheter til skog i Nålbogen statsallmenning. En gruppe setre/fritidsboliger ligger på setervollen Nålbogen. Storfte beiter i området. Det er interesse for å få en bedre adkomst til setervollen Nålbogen, eks. i form av en kjøretrasé for ATV fra eksisterende vei (ca. 700 meter).

Området brukes til jakt og fiske.

TEKNISKE INNGREP:

Skogsvei inn i området fra vest. Flere setre/fritidsboliger finnes på setervollen Nålbogen. Nåla er regulert, men demning og vanninntak er nedenfor det foreslåtte verneområdet. Ei restaurert høyløe finnes vest for Jovatnet.

PLANSTATUS:

I kommuneplanens arealdel for Selbu (1998-2007) er Nålbogen LNF sone 1, hvor ny eller vesentlig utvidelse av spredt bolig-, ervervs- eller fritidsbebyggelse ikke tillates.

MERKNADER:

Statskog SF foreslår et verneområde 3 756 daa, som favner om de registrerte kjerneområdene, og som holder setervollen Nålbogen og nordre del av eiendommen utenfor verneområdet, jf. kart.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGER

De som har setre/hytter på setervollen Nålbogen har rettigheter til ved og til virke til bygningene på setervollen.

Tabell 20. Areal produktiv skog i ulike bonitetsklasser, samt totalareal for den berørte eiendommen innenfor lokaliteten Nålbogen (fra Økonomisk kartverk).

Eiendom	L	M	H	Tot. Prod.	Tot. areal
202/1	2539	536	0	3075	7247

Hogstklassefordeling:

Hogstklasse 1-3: 1 562 dekar

Hogstklasse 4-5: 1 513 dekar

Hogstklassefordelingen viser at litt over halvparten av den produktive skogen er i hogstklasse 1-3. Nålbogen er dermed det området i denne planen som har størst andel ungskog.

FORSKRIFT:

Forskrift om verneplan for skog, Nålbogen naturreservat i Selbu kommune, Sør-Trøndelag fylke

Fastsatt ved kongelig resolusjon av i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 8, jf. § 10 og §§ 21, 22 og 23. Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Avgrensning

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr. i Selbu kommune: 202/1.

Reservatet dekker et totalareal på ca 7398 daa. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1: 50 000 datert Miljøverndepartementet De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Selbu kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et tilnærmet urørt naturområde med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har stor variasjon i skogtyper og har relativt gammel naturskog av både gran og furu.

§ 3 Vernebestemmelser

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Utsetting av dyr er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorferdsel er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
5. Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
6. Direktoratet for naturforvaltning kan av hensyn til fredningsformålet ved forskrift forby eller regulere ferdselen i hele eller deler av naturreservatet.
7. Bruk av sykkel og hest og kjerre, og ridning utenom eksisterende veger er forbudt.

§ 4 Generelle unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i politi-, brannvern-, ambulanse- rednings- og oppsynsøyemed, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket omfatter ikke øvingskjøring.

Bestemmelsene i § 3, nr 1-4, er ikke til hinder for:

2. Uttransport av felt storvilt med lett terrengkjørende beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.

Bestemmelsene i § 3 nr 1-3 er ikke til hinder for:

3. Sanking av bær og matsopp.
4. Jakt og fangst etter viltloven, og fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven.
5. Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
6. Beiting.
7. Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Vedlikehold av anlegg som er i bruk på fredningstidspunktet.
9. Nødvendig uttransport av syke og skadde bufe. Kjøring kan først skje etter at det skadde eller syke dyret er lokalisert. Kjøretøy som brukes skal være skånsomme mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet eller forvaltningsmyndighet, jf § 8 før uttransport finner sted.
10. Rydding av skog og kratt på setervollen Nålbogen.

§ 5 Eventuelle unntak etter søknad

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med:
 - a. øvingskjøring for formål nevnt i § 4 nr 1.
 - b. uttransport av felt storvilt med annet kjøretøy enn lett terrengkjørende beltekjøretøy
 - c. vedlikehold av anlegg som nevnt i § 4 nr 8.
 - d. hogst av etablerte plantefelt, jf § 5 nr.3.
 - e. Tradisjonell landbruksdrift på setervollen Nålbogen.
2. Transport av ved, utstyr og materialer til setrene på Nålbogen med beltekjøretøy på snødekt mark.
3. Skjøtsel og vedlikehold av kulturminner.
4. Hogst av etablerte plantefelt.
5. Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper og gamle ferdselsveier.
6. Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr 5.
7. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
8. Uttak av ved til setrene på Nålbogen i nærheten av setervollen.
9. Bruk av veien inn i reservatet i tradisjonell landbruksnæring.
10. Etablering av enkel kjøretrasé for traktor til setervollen Nålbogen for bruk i tradisjonell landbruksnæring.

§ 6 Generelle dispensasjonsregler

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller dersom det ikke strider mot formålet med fredningen.

§ 7 Forvaltningsplan

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten utpeker, kan gjennomføre skjøtselstiltak for å fremme fredningsformålet. Det kan utarbeides forvaltningsplan, som kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 8 Forvaltningsmyndighet

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Høringsforslag:
Nålbogen naturreservat
Selbu kommune, Sør-Trøndelag fylke
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, juli 2007

TEGNFORKLARING

- Verneforslag FMST
- - - Verneforslag Statskog

0 200 400 600 800 1000
Meter

Målestokk: 1:30 000
Kartblad M711:1621 II
Kartgrunnlag NSD kartdata
Måst 12002 R-127454

— Verneforslag FMST
- - - Verneforslag Statskog

9. Forklaring av ord og uttrykk

Bonitet:	Et uttrykk for markas evne til å produsere trevirke.
Boreal:	Nordlig. Brukes i forbindelse med forekomst og utbredelse av dyre- og plantelivet. Boreal region dekker en bred sone på den nordlige halvkule. Denne sonen deles videre inn i sørboreal, mellomboreal og nordboreal region.
Brannrefugie:	Område som naturlig har stått igjen etter at landskapet som helhet har vært rammet av brann.
Eksposisjon:	Beskrivelse av terrengets hellingsretning (nordvendt osv.).
Epifytt:	Planter som vokser på andre planter uten å snylte (f.eks. lav og mose som vokser på trær).
Fjellskog:	Høytliggende skog der klimaforholdene sterkt begrenser trærnes muligheter for vekst og foryngelse. Er identisk med nordboreal region.
Frede:	I naturvernloven blir begrepet frede brukt ved opprettelse av naturreservat og naturminner. Vern er et videre begrep som blir brukt mer generelt om arbeidet med naturvernloven.
Gadd:	Også kalt høystubbe. Stående døde trær.
Gen:	Arveanlegg
Gen-bank:	Et areal som er avsatt med det formål å bevare planter og dyrs naturlige arvelige variasjon og utvikling av dette.
Hogstklasse:	Uttrykk for et skogbestands utviklingstrinn mhp. alder og tetthet. I: Hogstflate før foryngelse. II: Foryngelse/ung skog. III: Yngre produksjonsskog. IV: Eldre produksjonsskog. V: Hogstmoden skog.
Hogstmodenhet:	Et begrep som sier at skogen (bestandet) på grunn av alder eller tilstand ikke lenger gir den nødvendige økonomiske avkastning.
Impediment:	Skogmark med lavere tømmerproduksjon enn 0,1 m ³ (100 l) pr. dekar og år.
Klimaks:	Den vegetasjonstilstand som blir resultatet av lang tids naturlig utvikling.
Kjerneområde:	Område som er snevert avgrenset rundt den biologisk mest verdifulle skogen.
Kontinuitet:	En uavbrutt sammenhengende skog som har vært bevokst i flere tregenerasjoner uten fysiske inngrep av mennesker.

Kryptogam:	Fellesbetegnelse på moser, lav, sopp og alger.
Læger:	Liggende døde trær.
Nøkkelement:	Elementer i skogen som har stor betydning for artsmangfoldet (jfr Siste Sjanses metodikk)
Pionertrær:	De trearter som først naturlig inntar et leveområde (f.eks etter en skogbrann, vindfelling).
Plantesamfunn:	En gruppe plantearter med stort sett samme struktur og artssammensetning.
Produktiv skog:	Skog der marka produserer over 0,1 m ³ pr. dekar og år.
Rogenmorene:	I hovedsak parallelle morenerygger som er avsatt ved bunnen av innlandsisen. Ryggene er orientert på tvers av isbevegelsesretningen (transversalmorener).
Signalart:	Arter som benyttes for å identifisere skog med høy naturverdi. (jfr Siste Sjanses metodikk)
Skogkultur:	Tiltak med sikte på å dyrke fram ny skog f.eks. planting, rydding, grøfting, markberedning.
Skogfaser:	Utviklingsfaser i en urskog. Ungdomsfase: Ung skog under foryngelse (varierende trehøyder); Optimalfase: "Voksen" vital skog (like trehøyder), Aldersfase: Eldre skog som begynner å brytes opp (mindre åpninger, ulike trehøyder), Oppløsningsfase: Gammel skog "på retur" (store åpninger med foryngelse, ulike trehøyder), Bledningsfase: Ujevnaaldret skog (foryngelse på mindre flater).
Suksesjon:	En serie vegetasjonsendringer som finner sted etter en brann, vindfelling, hogst m.m.).
Økosystem:	Alle plante- og dyresamfunn med tilhørende miljø innen et avgrenset område.

10. Litteraturliste

Angell-Petersen, I. 1988. Inventering av verneverdig barskog i Sør-Trøndelag. Økoforsk rapport 1988:8. 1-235.

DN-rapport 1991-1. Barskog i Midt-Norge. Utkast til verneplan.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. – NINA Fagrapport 54: 1-146.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. – NINA oppdragsmelding 769: 1-9.

Hofton, T.H. og Framstad, E. (red.). Naturfaflige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 2 Årsrapport for registreringer i Midt-Norge 2005. NINA rapport 151. 1-257.

Innst. S. nr. 220 (1995-96) fra energi- og miljøkomiteen.

Korsmo, H., Angell-Petersen, I., Bergmann, H.H., Moe, B. 1989. Verneplan for barskog. Regionrapport for Midt-Norge. NINA utredning 6: 1-99.

Kålås, J.A., Viken, Å. og Bakken, T. (red.) 2006. Norsk Rødliste 2006.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.

Prestø, T. 2002. Gammel barskog i Haltdalen øvingsområde, Holtålen kommune. NTNU Vitensk.mus.Bot. Notat 2002-9: 1-12.

St. meld. nr. 25 (2002-2003) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand.

St.meld. nr. 40 (1994-95). Opptrapping av skogvernet fram mot år 2000.

St. meld. nr. 42 (2000-2001). Biologisk mangfold.

St.meld. nr. 46 (1988-89). Miljø og utvikling.

St. meld. nr. 62 (1991-1992) Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge.

St.meld. nr. 68 (1980-81). Vern av norsk natur.

St.prp. nr. 1 (2003–2004).

Vedlegg 1. Statistikk over verneområdet i skog i Sør-Trøndelag

Region	Veg.sone	Navn	Tot. Areal	Tot. Prod.	prod. Bar	H	M	L	Prod. Lau	BN	SB	MB	NB
1a	SB	Madsøya	160	90	90	0	0	37	53	0		90	
1a	SB	Helgebostadøya	145	108	108	13	72	23	23	0		108	
1a	SB	Røstøya	3266	590	590	7	170	415	415	0		590	
1a	MB	Gryteiva-Skumfosselva	2 210	1634	1 042	817	0	225	592			1634	
1a	BN	Sjømyråsen	25	15	15	0	0	0	15		15		
1b	MB-NB	Grytdalen	23300	8430	8430	1753	3141	3536	0			3000	5430
1b	MB	Sæterelva	438	296	296	0	245	51	0			296	
1b	MB	Rundfjeldalselva	708	444	444	0	188	256	0			444	
1b	MB	Granholvatnet	150	100	100	0	33	67	0			100	
1b	MB	Skjerva	612	301	301	0	112	189	0			301	
1b	MB	Kariholet	535	43	43	0	38	5	0			43	
1b	MB-NB	Sekken (utvid.)	808	454	426	0	400	26	28			200	254
1b	MB-NB	Hildremvatnet	22 481	7836	7 836	30	2340	5466	0			4500	3336
1b	SB-MB	Nordelva	2 442	1288	1 288	32	646	610	0		500	500	288
1b	MB-NB-LA	Tekssjøen	24 000	3000	3 000							1500	1500
1b	MB-NB	Grytdalen (utvid.)	16 613	3100		442	1259	1586				500	2600
1b	SB	Herdalen	310	261	60	20	30	10	201		261		
1b	BN	Leinslia	75	75	8	0	0	0	67		75		
1b	SB	Austdalen	155	145	0	0	0	0	145		145		
1b	SB	Melvasslia	210	205	59	30	20	9	146		205		
1b	NB	Sekken	85	85	20	5	15	0	65				85
3a	SB-MB-NB-LA	Bymarka	4173	1800	1800	80	500	1220	0		200	600	1000
3a	MB	Urvatnet	1840	1215	1195	155	575	465	20			1215	
3a	BN	Lauglolia utv	50	50	50	50	0	0	0		50		
3a	SB-MB-NB	Kvasshylla	1 014	956	956	225	667	64	0		400	300	256
3a	MB-LA	Bymarka (utvid.)	7 514	3178	3 178	83	1569	1526				1600	1578
3a	SB	Rønningen	125	125	0	0	0	0	125		125		
3a	BN	Apoteket	60	60	0	0	0	0	60		60		
3a	BN	Sundberga-Lauglolia	105	100	5	5	0	0	95		100		
3a	BN	Leira	90	90	0	0	0	0	90		90		
3a	SB	Ytter Skjevoldslykka	65	50	0	0	0	0	50		50		
3a	SB	Hovin	50	35	0	0	0	0	35		35		
3a	SB	Gammelelva	255	200	0	0	0	0	200		200		

3b	NB		Råndalen	1050	705	705	8	354	343	0							705
3b	NB		Hilmo	345	156	144	0	51	93	12							156
3b	MB-NB		Henfallet	296	252	252	22	100	130	0						152	100
3b	SB		Flå-Slipran	85	85	0	0	0	0	85					85		
3b	SB		Rauberga	205	205	38	10	20	8	167					205		
3b	NB		Skarvan og Roltdalen	270290	6900												6900
3b	NB		Forollhogna	590090	2200												2200
3b	NB		Ledalen	26200	6000												6000
4b	NB		Lille Korssjøen	7120	1500	1500	0	0	1500	0							1500
4b	NB		Flensmarka	42 600	15000			5000	10000								15000
4b	MB-NB		Femundsmarka	230000	25000	20000	0	0	20000	5000						7000	18000
Sum				1282350	94362						390	3199				23885	66888

Vedlegg 2. Skogvernstatistikk i Nord-Trøndelag

Region	Veg.sone	Navn	Tot. Areal	Tot. Prod.	prod. Bar	H	M	L	Prod. Lauv	BN	SB	MB	NB
1a	MB	Skjellådalen	6 008	2143	2 143	13	10035	1095	0	0	0	2143	
1b	MB-NB	Gaupdalen	1600	290	290	0	30	260	0	0	0	200	90
1b	MB	Lillstølva	793	559	559	0	153	407	0	0	0	559	
1b	MB	Sjettenberglia	515	500	0	0	0	0	500	0	0	500	
2a	MB-NB-LA	Storbjørhusdal	10815	4573	4573	1666	2265	642	0	0	0	573	4000
2a	MB	Almdalen	800	414	414	165	137	112	0	0	0	414	
2a	MB	Dølaelva	85	75	75	5	65	5	0	0	0	75	
2a	MB-NB-LA	Øyenskvallen	53160	8591	8591	60	1400	300	0	0	0	3000	5591
2a	MB-NB	Simadalen	3100	1900	1900	200	14000	300	0	0	0	900	1000
2a	NB	Simle	14 751	4846	4 846	0	1725	3122	0	0	0	0	4846
2a	MB-NB	Finnvollvatnet	6 700	2946	2 946	0	1158	1684	0	0	0	2000	946
2a	MB	Røyklibotnet	19 445	7661	7 661	76	3446	4139	0	0	0	7661	
2a	SB-MB	Grytbogen-Kubåsen	4700	3100	100	20	60	20	3000	0	2000	1100	
3a	SB	Vallemsberga,Langøya	328	295	295	0	40	253	0	0	295	0	
3a	MB	Flåbekkåsen	400	310	310	75	155	80	0	0	345	310	
3a	SB	Ørdalen	350	345	330	230	77	23	15	0	0	0	
3a	MB	Nevra	630	415	410	0	110	300	5	0	0	415	
3a	SB	Garlandselva	1 442	1392	1 392	867	471	54	0	0	1392	0	
3a	MB	Solem	462	461	461	104	357	0	0	0	0	461	
3a	SB	Flenga	380	310	310	50	249	11	0	0	310	0	
3a	SB	Langdalen	352	348	348	37	214	97	0	0	348	0	
3a	BN-SB-MB	Himmelriket	2 904	1533	1 533	38	959	536	0	500	500	533	
3a	BN	Byhalla	385	250	0	0	0	0	250	250	0	0	
3a	SB	Liaberga	85	84	0	0	0	0	84	0	84	0	
3a	SB	Medjåura	345	345	100	30	60	10	245	0	345	0	
3a	BN	Hindrum	9	9	0	0	0	0	9	9	0	0	
3a	SB	Sandstad	10	10	0	0	0	0	10	0	10	0	
3a	SB	Sandsøra	20	20	0	0	0	0	20	0	20	0	
3a	SB	Reppesleiret	150	140	0	0	0	0	140	0	140	0	
3a	SB	Måsøra-Hofsladøra	140	120	0	0	0	0	120	0	120	0	
3a	SB	Hegramo	95	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
3a	SB	Ørin	490	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
3a	SB	Storskogan	315	250	0	0	0	0	250	0	250	0	

3a	SB	Harestranda	195	130	0	0	0	0	0	0	130	130		
3b	SB-MB	Markhus	400	320	270	0	170	100	50	150	170			
3b	MB-NB-LA	Øvre Sanddøldal	15500	7250	7250	1000	3350	2900	0		4000	3250		
3b	NB	Høgmannen	4000	400	400	0	50	350	0			400		
3b	MB-NB	Sanddølådalen	6 600	3292	3 292	332	1582	1388		500	1292	1500		
3b	MB	Bergåsen	1466	700	700	0	300	400	0		700			
3b	MB	Berglia	550	500	0	0	0	0	500		500			
3b	MB	Bjønnstokkleiva	140	140	20	10	10	0	120		140			
3b	MB	Gudfelløya	625	400	0	0	0	0	400		400			
3b	SB	Langnes	60	55	0	0	0	0	55	55				
3b	NB	Blåfjella-Skjærkerfjella	1924000	75000								75000		
3b	NB	Skarvan og Roltdalen	171080	3100								3100		
4c	NB	Skoggraubergene	1000	380	380	0	180	200	0			380		
4c	NB	Arvasslia	28500	4500	4500	0	2000	2500	0			4500		
			2 285 880	140402						759	6994	28046	104603	

Miljøvernadv. i Sør-Trøndelag - Rapporter utgitt

1984	Rapport 1/84 Beiteskader forårsaket av kortnebbgås, Byneset	UTGÅTT
1984	Rapport VAR/ 1/84 Vassdragsovervåkning 82/83	
1984	Rapport VAR 2/84 Forurensning av vassdrag fra siloeer	
1984	Rapport 2/84 Fiskeproduksjon og forurensning i Nedre Gaula	
1984	Rapport 3/84 Undersøkelser av resipienter i Orkdal kommune	UTGÅTT
1984	Rapport 6/84 Skjøtelsesplan for Gaulosen	
1985	Rapport 1/85 Femundsmarka	UTGÅTT
1985	Rapport 2/85 Sylane	
1985	Rapport 3/85 Naturvernområder i Sør- Trøndelag	FÅ EKS.
1985	Rapport 4/85 Roltdalen	
1985	Rapport 6/85 Verneplan for barskog i S-T - Hvorfor?	
1985	Rapport 7/85 Skjøtelsesplan - Sølandet	
1985	Rapport 8/85 Årsrapport NF	FÅ EKS.
1985	Rapport 9/85 Elgens vinterbeiter	UTGÅTT
1986	Rapport 1/86 Fiskeprod. i Øvre Gaula	FÅ EKS.
1986	Rapport 2/86 Vigda i Skaun	UTGÅTT
1986	Rapport 4/86 Prøvefiske i Rien i -85	
1986	Rapport 5/86 Årsrapport -85 MVA i S-T	
1986	Rapport 6/86 Orientering om forurensnings- loven	
1986	Rapport 7/86 Landbrukskontrollen 1985 og 1986	
1986	Rapport 8/86 Tilstand i kommunale renseanlegg	
1986	Rapport 9/86 Kommunale renseanlegg i S-T	FÅ EKS.
1986	Rapport 10/86 Sjøfuglres. i S-T	UTGÅTT
1986	Rapport 11/86 Rien - Hyllingen	
1986	Rapport 12/86 Skjøtelsesplan for friluftsomr. Røstøya, Marøya og Magerøya i Hemne kommune og Jamtøya i Snillfjord om	UTGÅTT
1987	Rapport 1/87 Atlasprosjektet i Sør-Trøndelag.	
1987	Rapport 2/87 Aktuelle vassdrag for settefiskproduksjon i Sør-Trøndelag fylke. Forprosjekt.	UTGÅTT
1987	Rapport 3/87 Åpning av jakt på kanadagås i Trøndelag 1986.	UTGÅTT
1987	Rapport 4/87 Vannbruksplanlegging i Gaula. Referat fra Gaulaseminar 2.4.87.	UTGÅTT
1987	Rapport 5/87 Landbrukskontrollen 1987.	FÅ EKS.
1987	Rapport 6/87 Fosser i Sør-Trøndelag. Status og prosjekt- plan medio september 1987.	UTGÅTT
1987	Rapport 7/87 Årsrapport 1986 og arbeidsprogram 1987.	UTGÅTT
1987	Rapport 8/87 Utkast til skjøtelsesplaner for 8 vernede våtmarksområder i Sør-Trøndelag.	UTGÅTT
1987	Rapport 9/87 Gaula. Tiltaksorientert overvåking - Forurensningstilførsler.	UTGÅTT
1987	Rapport 10/87 Registrering av fosser og stryk. Forprosjekt.	
1988	Rapport 1/88 Sikkerhet og beredskap i vannforsyningen. Sammendrag av foredrag ved seminar 21.-22. september 1987.	UTGÅTT

1988	Rapport 2/88 Beredskapsplan for vannforsyning. Veileder utarbeidet av en styringsgruppe for prosjektet ledet av vassdragsforvalter Jan Habberstad.	1989	Rapport 7/89 Landbrukskontrollen 1989	UTGÅTT
1988	Rapport 3/88 Sortering av aktuelle vassdrag for settefiskproduksjon.	1990	Rapport 1/90 Årsrapport VAR-seksjonen 1989	UTGÅTT
1988	Rapport 4/88 Årsrapport 1987 og arbeidsprogram 1988.	1990	Rapport 2/90 Mindre lakse- og sjørøttvassdrag i Sør-Trøndelag.	UTGÅTT
1988	Rapport 5/88 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Grytelva.	1990	Rapport 3/90 Miljøhensyn i jordbruksområdene	UTGÅTT
1988	Rapport 6/88 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Grytdalselva	1990	Rapport 4/90 Hyttenes vannforsyning	FÅ EKS.
1988	Rapport 7/88 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Oldenvassdraget.	1990	Rapport 5/90 Registreringer av bjørn, jerv og ulv i Sør-Trøndelag i 1989	UTGÅTT
1988	Rapport 8/88 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Norddalselva.	1990	Rapport 6/90 En ornitologisk konsekvensanalyse av Rusasetvatnet i Ørland kommune, Sør-Trøndelag, etter nedtappingen	UTGÅTT
1988	Rapport 9/88 Gaula, Byneset, Øysand - Brekka. Tiltaksorientert overvåking - forurensnings-tilførsler. Utvidelse av rapport 9/1987.	1990	Rapport 7/90 Jerveforvaltningen i Dovre/Rondane-regionen	UTGÅTT
1988	Rapport 10/88 Forurensende og skjemmende avfallstømming i Sør-Trøndelag.	1990	Rapport 8/90 De frivillige organisasjoner - Et potensiale i den lokale viltforvaltning?	UTGÅTT
1988	Rapport 11/88 Registreringer av bjørn, jerv og ulv i Sør-Trøndelag i 1987.	1990	Rapport 9/90 Arealavrenning fra jordbruksareal	FÅ EKS.
1988	Rapport 12/88 Aktuelle vassdrag for settefiskproduksjon i Sør-Trøndelag.	1990	Rapport 10/90 Elgmerkingsprosjektet i Selbu og Tydal	FÅ EKS.
1989	Rapport 1/89 Landbrukskontrollen 1988	1990	Rapport 11/90 En analyse av det elvenære landskapet langs Orkla	UTGÅTT
1989	Rapport 2/89 Naturvernområder i Sør-Trøndelag fylke. Statusrapport pr. 1.1.1989.	1991	Rapport 1/91 Dovre/rondane jervregion. Årsrapport frå eit forvaltningssamarbeid mellom fylkesmennene i Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal og Oppland.	UTGÅTT
1989	Rapport 3/89 Modell for utmarksutnytting - Meraker Brug	1991	Rapport 2/91 Bjørn, jerv, ulv og gaupe i Sør-Trøndelag 1990	UTGÅTT
1989	Rapport 4/89 Registreringer av bjørn, jerv og ulv i Sør-Trøndelag i 1988.	1991	Rapport 3/91 Årsrapport fra landbrukskontrollen 1990.	UTGÅTT
1989	Rapport 5/89 Status for den lokale viltforvaltning i Sør-Trøndelag	1991	Rapport 4/91 Strategisk plan 1991 - 1995 Virksomhetsplan 1991	UTGÅTT
1989	Rapport 6/89 Bruk av stålhogl i Sør-Trøndelag 1989	1991	Rapport 5/91 Overvåking av 6 innsjøer/vassdrag i Sør-Trøndelag	UTGÅTT

1991	Rapport 6/91 Spesialavfall i Sør-Trøndelag	1994	Rapport 6/94 Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap - S-T fylke
1991	Rapport 7/91 Store rovdyr i Sør-Trøndelag og jerven i Dovre/Rondane, 1991. Bestander, konflikter og tiltak.	1994	Rapport 7/94 Vern av biologisk mangfold Tema: Våtmarkereservatene og fuglefredningsområdene
1992	Rapport 1/92 Natur- og friluftsverdier i Hofstadeltas nedbørfelt.	1994	Rapport 8/94 Vern av biologisk mangfold Tema: Myrreservatene Oversikt over naturfaglig kunnskap III Sølendet, Røros kommune
1992	Rapport 2/92 Overvåkning av lakseparasitten Gyrodactylus salaris i Sør-Trøndelag.	1994	Rapport 9/94 Vern av biologisk mangfold Tema: Myrreservatene Oversikt over naturfaglig kunnskap II
1992	Rapport 3/92 Utviklingen i elgstammen i Sør- Trøndelag	1994	Rapport 10/94 Vern av biologisk mangfold Tema: Nasjonalparker, landskapsvernområder, plantefredningsområder og naturminner i S-T
1992	Rapport 4/92 Tilstand og status for vann og vassdrag i Sør-Trøndelag (Rådgivende Biologer)	1994	Rapport 11/94 Referat fra seminar om miljøkriminalitet og miljøsamarbeid
1992	Rapport 5/92 Utkast til verneplan for sjøfugl i Sør-Trøndelag fylke	1994	Rapport 12/94 Vern av biologisk mangfold Tema: Myrreservatene Oversikt over naturfaglig kunnskap I
1992	Rapport 6/92 Vurdering av drikkevannskildene i Sør-Trøndelag	1995	Rapport 1/95 Beitemarkssopp i seterlandskapet i Budalen, Midtre Gauldal, i 1994
1993	Rapport 1/93 Avfallsplan for Sør-Trøndelag	1995	Rapport 2/95 Seterlandskapet i Budalen og Endalen, Midtre Gauldal, Midt-Norge Kulturhistoriske og økologiske forhold i fjellets kulturlandsskap
1993	Rapport 2/93 Handlingsplan for oppgradering av avfalls- plasser i Sør-Trøndelag	1995	Rapport 3/95 Elveoslandskap i Sør-Trøndelag fylke En stausrapport
1993	Rapport 3/93 Villrein og inngrep i Knuishø villrein- område	1995	Rapport 4/95 Vern av biologisk mangfold Tema: Våtmarksreservatene I Verneområdene i Gaulosen - oversikt over naturfaglig kunnskap
1993	Rapport 4/93 Vern av biologisk mangfold Tema: Myrreservatene	1995	Rapport 5/95 Miljøvern i kommunene - delrapport Status og utfordringer
1994	Rapport 1/1994 Steinsdalselva Natur-, kultur og friluftslivsverdier	1995	Rapport 6/95 Resultatkontroll i 16 sidevassdrag til Orkla og Gaula
1994	Rapport 2/94 Forurensningsundersøkelser i 12 vassdrag i Sør-Trøndelag		
1994	Rapport 3/94 Hvem, hva, hvor i vassdrags- forvaltningen		
1994	Rapport 4/94 Vern av biologisk mangfold Tema: Skogreservatene		
1994	Rapport 5/94 Fylkesplan for utslipp til gode sjøresipienter		

1995	Rapport 7/95 Statusrapport om flora/vegetasjon og fauna i det foreslåtte verneområdet Forelhogna i Sør-Trøndelag	UTGÅTT	1999	Rapport 1/99 Forvaltningsplaner for Apoteket naturreservat, Flå-Slipran naturreservat, Granøyen plantefredningsområde og Sjømyråsen naturreservat
1995	Rapport 8/95 Handlingsplan for friluftsliv i Sør-Trøndelag	FÅ EKS.	1999	Rapport 2/99 Forvaltningsplan for Garbergmyra naturreservat, Meldal kommune
1996	Rapport 1/96 Miljøtilstanden i Sør-Trøndelag		1999	Rapport 3/99 Overvåkingsplan for ferskvannsfremkomster i Sør-Trøndelag
1996	Rapport 2/96 Forvaltningsplan for moskus på Dovre		1999	Rapport 4/99 Reindriftens brukerrapport om Roltdalen
1996	Rapport 3/96 Statusrapport for dyrelivet i det foreslåtte verneområdet på Dovrefjell i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag		2000	Rapport 1/2000 Kultiveringsplan for vassdrag i Sør-Trøndelag Del I Innlandsfisk
1996	Rapport 4/96 Trua arter i Sør-Trøndelag		2000	Rapport 2/2000 Fuglelivet i seks våtmarksreservat i Sør-Trøndelag 1999 Gåstjøman, Holtvatna og Hukkelvatna i Midtre Gauldal Nordre Snøfjelljøen i Oppdal Sleitestjøen i Rennebu Litjbumyran i Meldal
1996	Rapport 5/96 Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap i Sør-Trøndelag. Sluttrapport for Sør-Trøndelag.		2001	Rapport 1/2001 Laksefisket i og rundt Trondheimsfjorden 1966 – 1997 Statistikk over sjø- og elvefisket illustrert ved figurer.
1996	Rapport 6/96 Undersøkelser av beitemarkssopp, flora og vegetasjon i seterlandskapet i Dindalen, Unndalen, Vinstradalen og Åmotsdalen i Oppdal, Sør-Trøndelag i 1996	2002	2003	Rapport 1-2003 Ornitologiske registreringer i Ridalen, Røros kommune, våren og sommeren 2003.
1997	Rapport 1/97 Slamplan for Sør-Trøndelag		2003	Rapport 2-2003 Naturfaglig statusrapport for Hyllingsdalen. Flora, fauna, geologi og vassdragsnatur i det foreslåtte verneområdet i Hyllingsdalen.
1997	Rapport 2/97 Forvaltning og utnyttelse av tangforekomstene i Grandefjæra naturreservat, Ørland kommune		2003	Rapport 3-2003 Naturfaglig statusrapport for Sylan. Flora og vegetasjon, fauna, geologi og landskap i det foreslåtte verneområdet i Sylan, Tydal kommune.
1997	Rapport 3/97 Statusrapport for kvartærgeologi, flora/vegetasjon og fauna i Stråsjøen-Prestøyan naturreservat og i det foreslåtte verneområdet i Roltdalen.		2003	Rapport 4-2003 Ornitologiske registreringer i det foreslåtte verneområde i Sylan, Tydal kommune. Rapport fra kartleggingen sommeren 2003.
1997	Rapport 4/97 Forvaltningsplan for Hosensand landskapsvern- og plantefredningsområde, Leinslia naturreservat og Rønningen naturreservat		2004	Rapport 1-2004 Kultiveringsplan for vassdrag i Sør-Trøndelag. Del II. Anadrome laksefisk
1997	Rapport 5/97 Beredskap mot akutt forurensning - implementering av MOB-modellen og utarbeidelse av digitale miljøprioriteringskart		2003	Rapport 2-2004 Ferskvannsfisk – problemarter i Sør-Trøndelag
1998	Rapport 1/98 Vannkvalitet i 5 mindre elver og 5 innsjøer i Sør-Trøndelag		2004	Rapport 3 -2004 Evalueringsplan av Været landskapsvern- og dyrelivsfredningsområde
1998	Rapport 2/98 Vern av biologisk mangfold. Tema: Våtmarksverneområdene II. Verneområdene i Froan - Oversikt over naturfaglig kunnskap.		2004	Rapport 4 – 2004 Faunistiske undersøkelser i Været landskapsvern- og dyrelivsfredningsområde, Bjugn kommune
1998	Rapport 3/98 Reanalyse av vegetasjon i Gaulosen naturreservat, Melhus kommune, 1998			

- 2005 Rapport 1-2005
Vern av Statskog SFs grunn. Områder i Sør-Trøndelag fylke.
- 2005 Rapport 2-2005
Forvaltningsplan for Trollheimen landskapsvernområde
- 2005 Rapport 3-2005
Forslag - Sylan landskapsvernområde med Sankkjølen naturreservat
- 2005 Rapport 4-2005
Brukerrapport Skardsfjella – Hyllingsdalen, Røros og Tydal kommuner
- 2005 Rapport 5-2005
Fuglelivet i tre verneområder i Sør-Trøndelag 2000. Bingsholmsråsa fuglefredningsområde i Ålfjord, Grønningsbukta naturreservat og Strømmen fuglefredningsområde i Rissa
- 2006 Rapport 1-2006
Forvaltningsplan for moskusstammen på Dovrefjell
- 2006 Rapport 2-2006
Forvaltningsplan for Gaulosen
- 2006 Rapport 3-2006
Forslag til Skardsfjella – Hyllingsdalen landskapsvernområde med Viglåa. Lithrien, Tjerråa og Dyptjønn naturreservater, Røros og Tydal kommuner
- 2006 Rapport 4-2006
Fuglelivet i Havmyran naturreservat, sommeren 2002
- 2006 Rapport 5-2006
Forvaltningsplan for Nordelva naturreservat, Rissa og Bjugn kommuner
- 2007 Rapport 1-2007
Vern av Statskog SFs grunn II. Områder i Sør-Trøndelag fylke. Utkast til verneplan.